

ת"פ 16420/10/16 - מדינת ישראל נגד מוהנד אגאבריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 16420-10-16 מדינת ישראל נ' אגבאריה(עציר)

בפני המאשימה	כבוד השופט דניאל פיש
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז חיפה - פלילי	
נגד הנאשם	מוהנד אגאבריה

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יאיר גויכמן

ב"כ הנאשמים: עו"ד ישי ניב (סנגוריה ציבורית)

הנאשם בעצמו, באמצעות הליווי

הכרעת דין

1. לנאשם, מוהנד אגאבריה (להלן: "הנאשם"), מיוחסות עבירות של חבלה בכוונה מחמירה- לפי סעיף 329 (א) (1) + (2) לחוק העונשין ועבירות בנשק- לפי סעיף 144 (א) רישא + סיפא + 144 (ב) רישא + סיפא לחוק העונשין.

כתב האישום

2. בהתאם לכתב האישום, בין הנאשם לס' א' (להלן: "המתלונן") קיים סכסוך קודם. נטען כי ביום 18.9.16 בשעה 16:20 לערך, עסק המתלונן עם אחיו, מ' א' (להלן: "מ'") בבניית חומת אבנים בחצר ביתם ב-----. הנאשם הגיע למקום, כשהוא נוסע ברכב מסוג שברולט, בו נהג אדם אחר, כשהוא מחזיק ונושא בידיו תת מקלע מאולתר, שסוגל לירות כדור שבכווחו להמית אדם, עם מחסנית תואמת וכדורים. תוך כדי נסיעת הרכב, ירה הנאשם מהנשק מספר יריות לעבר המתלונן ומ' ולאחר מכן עצר האחר את הרכב, הנאשם יצא מהרכב וירה לעברם עוד מספר יריות, בכוונה להטיל במתלונן ובמ' נכות או מום או לגרום להם חבלה חמורה. נטען שהנאשם ירה לפחות 8 כדורים לעבר המתלונן ומ' וכתוצאה מהירי נפגע המתלונן ברגל ימין. הנאשם והאחר נמלטו מהמקום. כתוצאה מהמעשים, נגרם למתלונן פצע כניסת כדור בירך ימין עם סימני כוויה ונפיחות קלה, אשר הצריך ניתוח ואשפוז המתלונן למשך חמישה ימים.

עמדת המאשימה בסיכומיה

3. לטענת המאשימה בסיכומיה, הובאו ראיות המוכיחות, מעבר לספר סביר, שהנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. נטען כי גדר המחלוקת מצומצם ונוגע לשאלה אחת- האם הראיות מצביעות על כך שהנאשם הוא זה שירה

עמוד 1

במתלון וגרם לפגיעותיו הקשות. באשר לעדות המתלון נטען כי מעדותו עלה שהנאשם היה "בן בית" בביתם, עד שהחל סכסוך עימו, כאשר הנאשם ביקש להתנכל לו בגלל שהתרועע עם שניים שהנאשם היה מסוכסך עימם. נטען כי המתלון קיבל איומים שהנאשם ירצח אותו וירה בו וכי הנאשם נהג להתקשר אליו ממספר חסוי (מת/132 א). נטען כי המתלון העיד בנוגע ליום האירוע, כאשר עבד עם אחיו, עת החלו לירות לעברם. המתלון הפנה את פניו לכיוון הכביש וראה את הנאשם (דבר המאומת בת/98 א' ועדות המתלון עמ' 82 ש' 24-28). המתלון לאחר הירי החל לצעוק "גזאל, גזאל" וכשנכנס לביתו צעק את שמו של הנאשם. נטען שמעדותו עלה שראה שני אנשים, את הנאשם שישב לצד הנהג ואת הנהג וראה את פניו של הנאשם שירה, במרחק של כ-5 מטר. עוד עלה מעדותו שלא הבחין בסוג הרכב אך זה היה רכב בצבע כסוף והבחין שהנאשם לבש חולצה בצבע ורוד (דבר שאומת בת/98 א' וכן נתפסו 3 חולצות בצבע ורוד בכביסת הנאשם, ת/80, ת/81). נטען כי מעדות המתלון עלה שהנאשם החזיק נשק ארוך יותר מאקדח בצבע שחור (דבר המאומת בת/123 ועדות רפי סיסו כי 8 התרמילים שנמצאו בזירה נורו מאותו נשק, שבסבירות גבוהה הוא תת מקלע מאולתר, עמ' 113 ש' 7-12). נטען כי הנאשם הבחין שלאחר ירי של שני הכדורים הראשונים, עשה תנועה של דריכת הנשק והיתה הפסקה בירי, שנמשך לאחר מכן. נטען שהמתלון עמד על כך שזיהה את הנאשם בבירור בחקירתו הנגדית. עוד עלה כי את תיעוד האירוע ראה לראשונה בתחנת המשטרה בחקירתו השלישית ואין מחלוקת שלא צפה בו קודם לכן, עת מסר את גרסתו הראשונה בבית החולים.

4. לטענת המאשימה, בחקירתו הנגדית הבהיר המתלון שלפני האירוע עם הנאשם הוא היה מבלה עם הנאשם ואחיו עדאן שהיה חברו. כאשר הוטח בו בחקירתו שישנן שתי שיחות יוצאות ממספר הטלפון שבבעלותו למספר הטלפון שבבעלות אמג'ד אגבריה, ביום 10.9.16 בהן איים על עדאן, הכחיש שהתקשר ואיים עליו וטען שיתכן ומדובר באחד מאחיו. צוין כי ישנה שיחה נוספת ביום 9.9.16 בשעה 18:01:55 שההגנה בחרה שלא להציג לעד מטעמים השמורים עימה. שנית, השיחות בוצעו לאחר שיחות האיומים של הנאשם ביום 7.9.16. שלישית, המספר ממנו התקשרו לא הוסווה ולא הוסתר. נטען כי המתלון בטוח שלא התקשר לאיים על עדאן, על אף שיצאו שיחות ממכשירו. נטען שישנם מספר הסברים הגיוניים לכך: האחד, יתכן שמי מאחיו, מלבד מוחמד, התקשר לברר מדוע המתלון מאיים על ידי הנאשם או שהתקשר לאיים חזרה, בתגובה לאיומי הנאשם. שנית, יתכן שהמתלון עצמו התקשר, אך אינו זוכר בחלוף 6 חודשים. שלישית, יתכן שהמתלון עצמו התקשר לאיים חזרה או לקלל אך מבקש להצניע זאת. נטען שאין בכך לפגוע באמינותו בדבר זיהויו של הנאשם. נטען שהסכסוך והשיחות רק מחזקות את עצם קיומו של הסכסוך והמניע לירי על המתלון. באשר לזיהויו של הנאשם נטען כי המתלון זיהה אותו בתנאי אור יום מלא, כאשר האירוע התרחש בשעה 16:17, ביום בהיר בחודש ספטמבר, ממרחק של כ-5 מטרים בלבד. נטען שלמתלון הכרות מוקדמת עם הנאשם שהוא בן דודו, שהתגורר בסמיכות שנים רבות ושהה בביתו. עוד נטען שבין השניים היה קשר חברי שנמשך עד פחות משבועיים בטרם האירוע. נטען כי המתלון ראה את הנאשם למשך 4 שניות אך בהתאם לפסיקה הדבר מספק (ע"פ 458/14 מנחם אדרי נ' מ"י). נטען שמת/98 א' עולה שהמרחק בין הנאשם למתלון בעת שהסתובב לעבר ברכב היה מספר מטרים בודדים (הדבר אף נלמד מת/136) וכי היורה לבש חולצה ורודה כפי שהמתלון מסר בעדותו במשטרה בבית החולים, כ-45 דקות לאחר שנורה (נ/1 א') וכי הנשק בו השתמש היורה הוא ארוך מאקדח (תת מקלע מאולתר, ת/123 ועדות רפי סיסו) כפי שציין המתלון). המאשימה הפנתה לתמונות מהסרטון ת/98 א' שם נראה המתלון מסתכל על מקור הירי. נטען כי עולה שהיה ביכולתו של המתלון לראות את האדם שירה עליו וכי אכן בפועל ראה אותו. נטען שנשאלת השאלה האם על אף שהמתלון ראה את האדם שירה עליו, בחר שלא להתלון על האדם שניסה לפגוע בו אלא להעליל עלילת שווא על הנאשם. נטען שנפסק לא פעם שכאשר קורבן העבירה נפגע באופן חמור הוא מבקש למצות את הדין עם הפוגע (ת"פ 36479-11-11 מ"י נ' רותם מור). נטען שגרסתו של המתלון היתה קוהרנטית, קולחת, בעלת הגיון פנימי ומשתלבת במסכת הראיות. נטען שגרסתו תואמת את חקירותיו במשטרה (נ/1 א-ג, ת/6 ות/136), ביניהן זאת

שנמסרה בבית החולים כ-45 דקות לאחר שנורה וכן אומתה בת/98 א', ת/132 א' ות/123.

5. באשר לעדות מ' א', אחיו של המתלון, נטען כי מעדותו עלה שהוא מכיר היטב את הנאשם ותווי פניו. צוין כי הסכסוך החל כאשר הנאשם החל להתקשר למתלון וביקש ממנו שלא יתרועע עם מוראד ואיברהים עדאל. כאשר שבועיים בטרם האירוע, התקשר למתלון ואיים עליו ברצח. נטען שהעד שהה ליד המתלון ושמע את השיחה כפי שהעיד וכפי שעלה מת/132 א'. באשר ליום האירוע, סיפר שעבד עם אחיו, כשלפתע שמעו יריות, אז היטה את ראשו למטה, שם את ידיו על הראש, הסתכל לאחור וראה את הנאשם שישב ליד הנהג יורה עליהם, אז הוריד את ראשו וברח לתוך הבית. העד חזר על כך בחקירתו הנגדית. נטען כי העד זיהה את הנאשם בתנאי אור מלא, ביום בהיר, ממרחק של כ-5-6 מטרים, כאשר יש להם היכרות מוקדמת. מת/98 א' עולה כי העד בזמן הרלוונטי נמצא במקום נמוך יותר מהמתלון, אך מהעדויות והראיות כמו צילומי המקום והשחזורים שערכו במקום (ת/73 א', ת/85 א') עולה שקיים שדה ראייה בין אדם שעומד כפוף היכן שעמד העד לבין הרכב והנוסע שיורה מחוץ לחלון הרכב. הוזכר שהעד ראה את הנאשם בעת שהרכב נסע במורד הכביש ולא בעת שהרכב עבר את חומת האבנים. נטען שמעדות מ' עלה שכאשר המתלון נכנס לבית, הוא החל לצעוק זה גזאל ובחקירתו הנגדית אמר שברח לפני המתלון שצעק שגזאל יורה עליהם. נטען שאמרת המתלון נופלת להגדרת רס-גסטה לפי סעיף 9 לפקודת הראיות ומהווה ראייה לאמיתות תוכנה. עוד נטען שלאמרה משקל רב, שכן ההנחה היא שמסירה ספונטנית של הדברים מפחיתה את החשש שמוסר האמרה אינו מהימן ושהיתה לו שהות לארגן את גרסתו ולסלף את אמרתו (ע"פ 7293/97 ז'אפר נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (5), 1998, 460).

6. לטענת המאשימה, מעדות מ' עלה כי ראה את נשקו של הנאשם, נשק ארוך בצבע כהה, כנראה שחור וכי לא שם לב ללבוש הנאשם אך חשב שלבש חולצה בהירה. עוד צוין שהירי היה אוטומטי ונורו 6 או 7 יריות, כאשר בשטח נמצאו 8 תרמילים שנורו מאותו נשק, בסבירות גבוהה מאוד מתת מקלע מאולתר. עוד עלה מעדותו שעאדל ובנו מ' הראו לו את ת/98 א' יומיים לאחר האירוע ושהעביר את הדיסק לאחר מספר ימים. נטען שעל מהימנות העד ניתן ללמוד מחקירתו הנגדית שם אישר ששמע את אימו צועקת מאג'ד על אף שידע שהוא לא היה ברכב עם הנאשם. נטען שמ' לא ניסה להסתיר שאימו שגתה ואמר אמת. נטען שלו רצה להפליל את הנאשם היה מציין שהיא צעקה מאג'ד וגזאל או מבקש להפליל את מאג'ד ולומר שהיה ברכב גם. נטען שעדותו תואמת לגרסאותיו במשטרה, את העימות שם הנאשם (ת/7, ת/7א) ואת השחזור שערך (ת/85 א'). התבקש לקבוע שגרסתו מהימנה ולקבוע על בסיסה ממצאים עובדתיים.

7. באשר לעדות ווג'יה ג'אברין נטען כי העד, בן דודו של הנאשם והמתלון, הגיע למתן עדות רק לאחר שהוצא לו צו הבאה. מעדותו עלה שהמתלון שכב בכניסה לביתו וצעק מכאבים. כאשר נשאל האם אמר משהו נוסף השיב שאינו זוכר ולאחר שזכרנו רוען מחקירתו במשטרה, אישר שהמתלון בזמן שצעק מכאבים אמר שהנאשם ירה בו (עמ' 155-156 לפרוטוקול). בחקירתו הנגדית פירט שבעת שהמתלון נכנס לרכבו, אמר שהנאשם ירה בו (עמ' 163 ש' 8-2). נטען שמחקירתו הנגדית עלה שזכור לו שהמתלון אמר לו שהנאשם ירה בו ומתי אך ביקש שלא להתערב בסכסוכי המשפחה (עמ' 163 ש' 23). נטען שמעדותו עולה שהמתלון ייחס את התקיפה ותוצאותיה מיד לנאשם, בהזדמנות הראשונה, שניות לאחר קרות האירוע. נטען שהעד אמר ששמע את שמו של הנאשם מהמתלון גם בחקירתו במשטרה (נ/1).

8. באשר לעדות אברהים אגבריה נטען כי ראה את הנאשם בכסא ליד הנהג כשהחזיק ברזל בצבע שחור וראה אותו עם חצי גוף מחוץ לרכב. מעדותו עלה שהמתלון צעק שהנאשם ירה בו ואף צוין שדובר ברכב אמריקאי בצבע כסף ולאחר

שרוענן זכרוננו נזכר שהיה מסוג אלרו. נטען שהעד הוכרז כעד עיון. נטען שבחקירתו הנגדית אישר לבסוף שלברזל שאחז הנאשם היה קנה (עמ' 185 ש' 5-1). נטען שאיברהים זיהה את הנאשם בתנאי אור יום, ביום בהיר, ממרחק של כ-15 מטרים (נלמד מעדות אביו עדאל ומת/א85'). עוד נטען שמת/א85' עולה כי העד יכול היה לראות דרך חלון ביתו את היורה. נטען שלשניים הכרות מוקדמת היות והנאשם התגורר בסמיכות לו. נטען שאומנם הוא ראה את הנאשם לפרק זמן קצר, אך נוכח היכרותם המוקדמת, יכול היה לזהותו. נטען שזיהויו מתווסף לזיהויו של המתלונן, מ' ועדאל. עוד נטען שעדותו לפיה המתלונן אמר שהנאשם ירה בו מיד לאחר האירוע תואמת לגרסת יתר העדים. צוין שעל אף שאחיו של העד, מוראד, מסוכסך עם הנאשם, הגיע העד למתן עדות רק לאחר שהוצא לו צו הבאה והתחמק ממתן תשובות, עד להכרזתו כעד עיון. עוד התעקש העד שלא ראה נשק בידיו של הנאשם, דבר שאינו עולה בקנה אחד עם טענת הנאשם שהעד מעוניין להפלילו. נטען לעדות קוהרנטית ומפורטת שעולה בקנה אחד עם הודעותיו במשטרה ויתר העדויות והראיות בתיק.

9. באשר לעדות עדאל אגבריה נטען כי מדובר בדודו של הנאשם שמכיר אותו היטב ומתגורר ליד ביתו של המתלונן. נטען שמעדותו עלה שראה את הנאשם מוציא את ראשו מהחלון שלצד הנהג אך לא ראה נשק. עוד עלה שהמרחק בינו לבין הרכב ממנו בוצע הירי היה כמעט 15 מטר. נטען שכשהוקרן לו ת/א85' עלה שיכול היה ממקום עמידתו לראות את פניו של הנאשם. נטען שגרסתו תואמת לגרסת בנו שראה את הנאשם קודם לכן מוציא את מחצית גופו מהרכב, בעוד שכאשר העד התרומם להסתכל מהחלון, הנאשם כבר חזר לרכב. נטען כי העד זיהה את הנאשם בתנאי אור יום מלא, ביום בהיר, ממרחק 15 מטרים, כאשר לשניים הכרות מוקדמת רבת שנים ויכול היה לזהותו, אף שראה אותו לזמן קצר. נטען שמת/א85' עולה שיכול היה לראות דרך חלון ביתו את היורה. נטען שזיהויו מתווסף לזיהויו של הנאשם ע"י המתלונן, מוחמד ואיברהים. נטען שאכן העד הסתיר את העובדה שבחר לא לשתף תחילה פעולה עם המשטרה ולא העביר את צילומי האבטחה, כאשר לטענתו התבייש היות ומדובר באחיינו. נטען שתהא הסיבה אשר תהא לחוסר שיתוף הפעולה, ועל אף הסכסוך בין בנו מוראד לנאשם, אין בכך לאיין את המשקל שיש לתת לעדותו לעניין זיהוי הנאשם. נטען שלו העד היה מעוניין להפליל את הנאשם, לא היה אומר שראה את הנאשם רק לאחר שהפסיק הירי וכי כלל לא ראה אותו אוחז בנשק כלשהו. נטען שההגנה לא ביקשה להגיש את הודעותיו במשטרה ולא בכדי. נטען שהעדות היתה קוהרנטית, מפורטת ועלתה בקנה אחד עם יתר העדויות והראיות בתיק.

10. באשר לעדות מוחמד אגבריה נטען כי העד מתגורר כ-15 מטרים מביתו של המתלונן ונמצא בקשר טוב עם המתלונן אך לא מסוכסך עם הנאשם וגם נמצא בקשר עימו. נטען שביום האירוע הלך לסבתו שגרה מול ביתו של המתלונן וישב בחצר הבית, אז שמע יריות ויצא לכביש, שם בדיוק עברה משאית וירד רכב מסוג אלרו, שבו נהג שאדי אבו עייש שחבש כובע מצחייה שחור מסוג נייק (דבר שאומת בת/73, תמונתו מתחנת המשטרה שלידו כובע נייק). נטען שהמשאית חסמה את דרכו ורק לאחר שהמשיכה, הרכב בו נהג שאדי המשיך במורד הכביש. נטען כי העד הלך לביתו של המתלונן ושמע אותו צורח ואומר "גזאל, גזאל". העד טען שהלך להביא את הרכב אך ווג'יה הקדים אותו והוא נשאר בשכונה. העד אישר שהוא מכיר את שאדי בפנים וראה אותו ממרחק 2-3 מטרים, כשעמד מהצד של הנהג. עוד אישר שהוא מכיר את רכבו. העד ציין שהיה אדם נוסף שישב לצידו של שאדי אך הוא לא זיהה אותו. העד זיהה עצמו בסרטון ת/98' כמי שלובש חולצה לבנה עם הדפס שחור עליה ונראה הולך לכיוון ביתו של המתלונן לאחר שהרכב של שאדי עוזב את המקום. עוד צוין שהעד הוכרז כעד עיון לאחר שטען שאינו רוצה להפליל את שאדי וכי לא זיהה אותו ב-100% וזאת בניגוד לגרסתו במשטרה שתועדה בוידאו. אמרותיו במשטרה הוגשו כ- ת/137-ת/141, ת/85. התבקש להעדיף את אמרותיו במשטרה, על פי סעיף 10 א' לעניין זיהויו של שאדי. נטען שבחקירתו הנגדית סיפר שאינו מסוכסך עם הנאשם

והבהיר שאדם נוסף יושב ליד שאדי אך לא ראה את פניו, עם זאת טרח לציין שהוא בטוח שזה לא הנאשם (עמ' 206 ש' 5-21).

11. לטענת המאשימה בסיכומיה, העד הצביע בסרטון האבטחה ת/98א' ובתיעוד השחזור שנערך עימו ת/85 היכן ישב בעת האירוע. נטען כי העד נראה בת/98א' עומד מטרים ספורים מהרכב בו נורו היריות, קיים שדה ראייה בין העד לרכב וקיימת היכרות מוקדמת בין העד לנהג הרכב ועל כן למרות הזמן הקצר שראה אותו, יכול היה לזהותו. נטען שמחקירתו הנגדית עלה שנכנס פנימה, שם ראה את המתלונן צועק "גזאל גזאל" וציין שהיו שם הרבה אנשים וכי כל המשפחה נכנסה (עמ' 208 ש' 28-32). כאשר הסניגור הפנה אותו לסרטון והבהיר לו שרק בודדים נכנסו פנימה, התעקש העד שהיו שם כ-30 איש. נטען שמהסרטון, שם הוא נראה עומד בפתח חצרו של המתלונן ניתן להבין שהתכוון לכך שהיה בחצרו של המתלונן. נטען שמת/85 ומת/73א ניתן לראות שהמבואה או החדר בו שכב המתלונן תחילה, נמצא במרחק מטרים בודדים מהמקום בו עמדו אנשים שהתקהלו לאחר הירי, מרחק בו וודאי העד יכול היה לשמוע את המתלונן צועק. עוד נטען שמת/98א' נלמד שהמתלונן שהובל למכוניתו של ווג'יה נראה מנופף בידיו וצועק, כך שכל מי שהיה במקום, יכול היה לשמוע אותו צועק. נטען שהעד התעקש שלא ראה את הנאשם ואף חשב שמי שנפגע מהירי זה גזאל. נטען שלו היה רוצה להפליל אותו, היה מספר שהיה ברכב.

12. לטענת המאשימה, האירוע התרחש בשעה 16:17:27, כאשר בשעה 16:22:31 התקשרה אימו של המתלונן למשטרה ומסרה שבנה נורה מתחת לבית ושראתה מי יורה בו וששמו גזאל (ת/127-ת/127ג). נטען שבשעה 16:23:18 מציינת אימו של המתלונן ש"אחד מהמשפחה שלי ירה בבן שלי", "אבא שלו ובעלי הם בני דודים" ו"הבן של בן דודו של בעלי ירה בבן שלי בתוך הבית, לפני שבוע הוא איים עליו בפלאפון ולא נתן לו לישון והוא מאיים עליו...". נטען שבשיחה ניתן לשמוע את סערת הנפש וההיסטריה בה נמצאה האם ואין זה הגיוני שעצרה לרגע ותכננה את מי להפליל בשיחה. נטען שעלה מעדותה שלא אמרה שהנאשם ירה בבנה כי זידאן (שלא נראה כלל מגיע למקום) או מישהו אחר ביקש ממנה לומר זאת. נטען שהשיחה שומטת את טענת ההגנה לפיה מדובר בעלילה.

13. באשר לראיות נסיבתיות נטען כי הלכה פסוקה היא שכוחה של ראייה נסיבתית שנמצאה ראוייה להתקבל, זהה לכוחה הראייתי של ראייה ישירה (ע"פ 37/07 משה פרג נ' מדינת ישראל (נבו 11.2.07)). באשר לשרידי הירי נטען כי הנאשם נדגם ע"י השוטר ארז שטיר בשעה 19:00, כשעתיים וארבעים לאחר הירי (ת/69, ת/71). נטען כי אין מחלוקת לגבי ביצוע הבדיקה על פי הנהלים, כשהוא עוטה כפפות. נטען שעל פי חוות הדעת ת/126 בשערו של הנאשם נמצאו 6 חלקיקים אותם ניתן לזהות כשרידי ירי ובידיו נמצא חלקיק אחד. בשערו של שאדי נמצאו 2 חלקיקים וברכבו (שברולט אלרו) נמצאו עשרות חלקיקים. צוין שהרכב נדגם 43 שעות לאחר מועד הירי, ת/121, ת/121א). נטען כי הרכב היסודות הכימיים של החלקיקים נמצא מתאים להרכב שרידי ירי של תחמושת "מערביות-מודרנית" כדוגמת שרידי הירי בתרמילים שנתפסו בזירה (ת/26, ת/70, ת/123). עוד נטען שבחוות הדעת צוין שלא מוכרים חלקיקים בעלי הרכב יסודות כזה שאינם ממקור של פיצוץ פיקה. ביחס לטענה לפיה שרידי הירי הם כתוצאה מעיסוק אחר שאינו כולל ירי, הרי שמעדות עורכת חוות הדעת עלה שהחלקיקים אותם הם בודקים נמצאים רק כתוצאה מפיצוץ פיקות תחמושת וכי היסודות הכימיים ואופן היווצרותם של החלקיקים שנוצרים ייחודיים לשרידי ירי. נטען כי מסקנת חוות הדעת היא שהנאשם ירה בנשק חם ובתחמושת מהסוג שלעיל או שהיה סמוך לאדם אחר שירה (לאור גרסת הנאשם הדבר אינו אפשרי) או בא במגע עם אדם או חפץ שהיו מזהמים בשרידי ירי של תחמושת מהסוג לעיל. נטען שחוות הדעת לא נסתרה ולא הוגשה חוות דעת נגדית. נטען שהימנעות הנאשם מלעמת את העדה עם הטענה לפיה שרידי הירי מקורם

בעיסוקו של הנאשם ביום המעצר פועלת לרעתו (ת"פ 6119-07 מדינת ישראל נ' דיבר (מסעד) גבראן, תק- מח 2009 (1), 5906). נטען שיש לדחות את טענת הנאשם לפיה שרידי הירי מקורם באקדח קפצונים, ירי זיקוקים או חיתוך וריתוך ברזלים או החלפת בלמים ושמינים. עוד נטען כי צוין בעדות שמרבית שרידי הירי נופלים בשעה או בשעתיים שלאחר הירי ומציאתם של רק 3 שרידי ירי כעבור למעלה משעה זה דבר שכיח (בערך כ-50% מהמדגמים נמצאים עד 3 שרידי ירי, עמ' 50 ש' 1-13). עוד עלה מעדותה שהסיכוי למצוא שרידי ירי לאחר 12 שעות הוא קלוש (עמ' 50 ש' 8-10). לעניין המשקל שיש ליתן לכמות המועטה של שרידי ירי הפנתה המאשימה לתפ"ח 36420-09-12 מ"י נ' אבו עראר שם נמצאו 4 שרידי ירי בלבד בשערו של הנאשם.

14. באשר לזיהום משני טענה המאשימה כי מעדות המומחית עלה כי לאור מחקרים הסיכוי למצוא כתוצאה מזיהום משני על ידי שוטרים, שרידי ירי, הוא נמוך ביותר וכי גם מספר שרידי הירי נמוך ולרוב מדובר בשריד ירי בודד (עמ' 44 ש' 7-14, עמ' 51 ש' 1-3). נטען שהשוטר ליאל אזולאי שעצר את הנאשם יחד עם השוטר מוחמד דראוושה ציין שיש לו אקח ותחמושת 9 מ"מ אך הוא לא ביצע ירי בשטח ואיש מצוות הבלשים לא ביצע ירי בשטח בארבע השנים האחרונות. נטען שהירי היחיד שבוצע זה במטווח, שמבוצע פעם בחציון. עוד עלה מעדותו שהרכב אליו הוכנס הנאשם הוא הרכב בו עושים שימוש צוות הבלשים שלו (עמ' 61-62 לפרוטוקול). השוטר דראוושה העיד שלא ביצע ירי מבצעי מעולם (עמ' 66 ש' 5-7). נטען שבעת מעצרו של הנאשם הוא נכבל באזיקון פלסטיק כאשר ידיו מקדימה (ת/8, 109 ות/73א'). נטען שהמומחית שללה זיהום משנה והסבירה את אופן עבודתה במעבדה, כאשר לדבריה ככל שהיה זיהום הוא היה מופיע בדגימות הביקורת, כאשר בבדיקה במקרה דנן מדגם הביקורת נמצא נקי. נטען שמתבקשת המסקנה לפיה הנאשם הוא זה שעשה שימוש בנשק.

15. באשר למצלמות האבטחה נטען כי ת/98א' תיעד את האירוע כהוויתו. באשר לקבילות סרטון האבטחה נטען שביום 27.9.16 הוצא צו חיפוש בחומר מחשב- מכשיר DVR השייך לעדאל מוחמד אגבריה (ת/64). נטען שהמכשיר התקבל ביום 27.9.16 (ת/84) נתפס והועבר לחוקר יחידת מחשבים אסף וולפוביץ (ת/98) שהעתיק את סרטי האבטחה מיום 18.9.16 משעה 16 ועד השעה 18 וצרב אותם על גבי תקליטור- ת/98א'. נטען שמעדות אסף עלה שלא ניתן לערוך את התוכן המצוי ב-DVR וכי מדובר במערכת פנימית שלא ניתן לעשות בה שינויים (עמ' 69 ש' 15-22). עוד נטען שלמשטרת ישראל נמסר דיסק שהכיל העתק מצילום האירוע- ת/61א'. נטען שהמתלונן ציין בעדותו שהעביר את הסרטון למשטרה באישור בעל המכשיר (עמ' 98 ש' 9-30). מ', אחיו של המתלונן סיפר שעדאל ובנו מחמוד הראו לו את ת/61א' יומיים לאחר האירוע והוא העביר למשטרה את הדיסק לאחר מספר ימים (עמ' 131 ש' 6-7). עדאל בעדותו אישר שמסר את המצלמות למ' א', אחיו של המתלונן, על מנת שימסור אותן למשטרה וכי לא ביצע בהן כל שינוי או עריכה ואיש מטעמו לא ערך אותם (עמ' 153 ש' 1-21). נטען כי תוכנו של ת/61א' זהה לדיסק שהופק ע"י המשטרה מתוך ה-DVR, ת/91א'. עוד נטען כי העדויות מתאימות למה שנראה בסרטון והעדים אישרו שהסרטון משקף את מה שהתרחש בפועל.

16. באשר לקשר בין הנאשם לשאדי אבו עייש נטען כי שאדי זוהה כמי שנהג ברכב ממנו נורו היריות על ידי מוחמד אגבריה. בנוסף, ברכבו של שאדי ועל שאדי עצמו נמצאו שרידי ירי. נטען שמתוצרי פריקת הטלפון של שאדי ושל הנאשם עולה כי יש שיחות יוצאות ונכנסות בין השנים ביום האירוע בשעות 16:41-17:10. נטען שמת/8 ומת/109 עולה שעם הגעת המשטרה לביתו של הנאשם, שאדי נכנס במהירות לתוך מוסך שטיפת המכוניות של הנאשם ונעלם. הוא נתפס לאחר מכן באזור, כאשר בכיס מכנסיו מפתח עם שלט לרכב וכן רשיונות לרכב מסוג שברולט בצבע כסף. כאשר נשאל

היכן רכבו טען שמכר אותו ולאחר מכן ציין שאינו יודע היכן הוא. מת/ת 18 עולה שהרכב נתפס למחרת, כ-250 מטר ממקום מעצרו של שאדי, במקום נסתר (ת/ת 20, ת/א 20). נטען שמעדות הבלש ליאל אזולאי עלה שאותו אדם שראה נכנס לעסק שטיפת המכוניות הוא האדם שעצר לאחר מכן, כ-200 מטר מהעסק (עמ' 60 ש' 17-6). מת/ת 28 א'-ג' עולה כי שאדי הכחיש תחילה הכרות עם הנאשם בעוד שמהראיות עולה שהיה לאחר הירי קשר טלפוני ביניהם ושאדי הגיע למכון השטיפה. הנאשם ציין שהוא מכיר את שאדי אך הכחיש שפגש בו ביום האירוע. בחקירתו ועדותו ציין שלא זכור לו האם שוחח עימו (ת/א 3 עמ' 23 ש' 22-23), על אף שהיו 6 התקשרויות ביניהם בסמוך למעצרו. הנאשם אף לא זכר את מספר הטלפון שלו עצמו (עמ' 250-253).

17. באשר לבדיקת הפרופרינט נטען כי מהבדיקה עלה ששתי ידיו של הנאשם באו במגע עם מתכת (ת/ת 71). בדיקה שנערכה לשאדי העלתה שידיו לא באו במגע עם מתכת (ת/ת 72). באשר לניתוק מצלמות האבטחה בביתו של הנאשם ובעסק והעלמות ה-DVR נטען כי בבית ובעסק היו מצלמות שתיעדו כל אדם שיצא מביתו של הנאשם או מהעסק שלא הוגשו מטעם ההגנה. נטען שאין חולק שהמצלמות עבדו נכון למועד הירי לעבר ביתו של הנאשם. הנאשם טען להתנכלויות נוספות בו ובביתו (ניסיון לשרוף את ביתו, הצתת רכב של אחיו, ירי לעבר ביתו) וציין שהוא חושש שזה ימשך (עמ' 248 ש' 7). נטען שהאינטרס של הנאשם להותיר המצלמות ברור וגם עלה מעדות אחיו מוחמד (עמ' 292 לפרוטוקול). נטען שביום 18.9.16 כשהמשטרה הגיעה לתפוס את המצלמות ת/ת 68 עלה כי כבלי המצלמות מנותקים ומכשיר ה-DVR נעלם. בת/א 1 טען הנאשם שיש לו מצלמות בעסק אבל הן לא עובדות, בת/א 2 טען שהן לא מקליטות וכבר שהביא אותן הבין שהן לא טובות ורצה לקנות חדשות, כאשר בבית המשפט שינה גרסתו וטען שלאור בקשות רבות לקבלת מידע מאנשים שונים נאלץ לפרקן. הנאשם טען שהדבר אירע לפני זמן רב ולא ידע מתי, כאשר נטען שגם גרסה זו שקרית היות וחודש וחצי לפני הירי המצלמות היו מחוברות ועבדו. בהמשך, הנאשם שוב שינה גרסתו וטען שלאחר שמסר את סרטוני האבטחה למשטרה בגין אירוע הירי עליו וזה לא עזר לו, זרק את המצלמות. נטען שהנאשם העלים את המצלמות מהסיבה שהן היו מפריכות את גרסתו.

18. באשר למניע ולאיומים נטען כי מעדות המתלונן עלה שהסכסוך עם הנאשם החל שהוא ביקש להתנכל לשניים ממשפחת אבו גזאל, עמם ככל הנראה הסתכסך, בעוד שהמתלונן היה עימם בקשר חברי. המתלונן קיבל איומים בטלפון שהנאשם ירצח אותו וירה בו. נטען שגרסה זו נתמכה בעדות של עדים אחרים ובמחקרי התקשורת מהם עלה שהנאשם התקשר למתלונן ממספר חסוי 3 פעמים ביום 7.9.16 ושמונה פעמים ביום 10.9.16, כאשר הופעל שירות שיחה לא מזהה. הנאשם בחקירתו הכחיש שהתקשר למתלונן (ת/ת 3, עמ' 253-255). הנאשם אישר שיש לו קוד לטלפון וטען שגם עדאן יודע אותו ולאחר מכן חזר בו מהשקר וטען שרק הוא יודע את הקוד (עמ' 253-254). המתלונן שלל אפשרות לקיומם של סכסוכים אחרים שבגינם ירו בו. נטען שגם הנאשם טען לסכסוך מר עם בני משפחתו (המקורבים יותר למתלונן) שהוביל לירי על ביתו כחודש לפני האירוע. נטען שהסכסוך מהווה מניע ומהווה נסיבה ראייתית שיש ליתן לה משקל. המאשימה הפנתה לתיעוד הרפואי (ת/ת 133-135) ממנו עולה הפגיעה החמורה שנגרמה למתלונן.

19. באשר לגרסת הנאשם טענה המאשימה כי מדובר בגרסה שקרית שאינה עומדת במבחן השכל הישר. נטען שהנאשם שלל מעורבות באירוע. בחקירתו הראשונה (ת/ת 1) מסר שקם בשעה 12 מהשינה וירד לעסק שם שהה עד שנעצר. הנאשם סיפר שהיה לבד עד שנעצר ושלא היו לו לקוחות אותו יום. בהמשך, נשאל האם מישהו היה עימו והשיב שאימו. הנאשם בחקירתו שלל סכסוך עם המתלונן וכשנשאל מדוע שהמתלונן ומשפחתו יעלילו עליו השיב שאינו יודע וגם הוא מופתע (ת/א 1). עוד עלה מעדותו שהוא מסוכסך עם משפחת מארס. בחקירתו השניה ת/ת 2 חזר על כך הנאשם

שאינו בינו למתלונן סכסוך אך טען שהוא מסוכסך עם זידאן. עוד השיב שאינו זוכר עם דיבר עם שאדי אותו יום. בחקירתו השלישית, ת/3 טען שזידאן תכנן את הפללתו ובת/4, חקירתו הרביעית, הוטח בו שהבדיקה לגילוי מתכות יצאה חיובית והשיב שלא נגע בנשק. הוא שלל שהיה לידו מישהו שירה מנשק. עוד נשאל הנאשם האם יש לו הסבר במידה וימצאו שרידי ירי על גופו והשיב שהוא בטוח שלא החזיק נשק ולא ירה. נטען שלטענת הנאשם, כל העדים שזיהו אותו שיקרו לבקשת זידאן ותיאמו גרסאות על מנת להפלילו. הנאשם אף העיד, בניגוד לחקירתו במשטרה, שהסכסוך עם משפחת מארס הסתיים מזמן (עמ' 231-232). הנאשם אף הכחיש שהוא מסוכסך עם גיסיו ורק לאחר שעומת עם ת/1 שינה גרסתו וטען שמדובר בסכסוך גירושין שלא נחשב. הנאשם אף טען שהמשטרה רוצה לתפור לו תיק (עמ' 217, עמ' 228). נטען שגרסתו משוללת יסוד. נטען שמרגע הירי ועד למועד שאימו של המתלונן התקשרה למשטרה חלפו דקות ספורות. זאת ועוד, מעדויות בני המשפחה עלה שחלקם לא זיהו אותו וחלקם טענו שלא ראו שאחז בנשק. נטען שלו היו רוצים להפלילו היו מעידים בצורה זהה. עוד נטען שגם המתלונן, בבית החולים, כ-45 דקות לאחר הירי מסר שהנאשם ירה בו ולעבר אחיו וכך העיד גם אחיו מ'. עוד נטען שמרבית העדים הגיעו להעיד לאחר הוצאת צו הבאה ואין הדבר מסתדר עם רצונם להפלילו. המאשימה טענה שיש לדחות את טענתו והפנתה לפסיקה בהקשר זה.

20. באשר למעשיו של הנאשם יום לפני האירוע נטען כי בחקירתו הראשית העיד הנאשם שיש לו קשר לזיקוקים ששיחק עם מאג'ד בזיקוקים כי היה משחק כדורגל של -----, זאת כאשר המשחק הראשון בליגה נערך שבוע לאחר מכן. בחקירתו הנגדית אישר שעבד עד השעה 23 והיה יום לחוץ עם הרבה לקוחות, מה שלא עולה בקנה אחד עם צפייה בכדורגל וירי זיקוקים. על מנת לחזק את טיעון ההגנה שמקור שרידי הירי בזיקוקים, טען שלא התקלח לאחר יום העבודה בו החליף שמנים, בלמים והיה מתחת לרכבים ביום חם מאוד. באשר למעשיו ביום האירוע טען שניקה את שואב האבק, חתך ברזלים עם דיסק ועשה ריתוכים. לדבריו, המשטרה הגיעה עם נשקים- ארוך ואקדחים. לטענתו, שמו לו אזיקים והשוטר שם את ידו על הראש והכניס אותו לניידת. עוד השיב שדובר באזיקים ממתכת בעוד שדובר באזיקון פלסטיק. נטען שהסיבה לשקריו ברורה ומדובר בנסיונותיו להסביר את שרידי המתכת על ידיו ושרידי הירי על ידיו ושערו.

21. באשר לעדי האליבי החדשים נטען כי הנאשם סיפר שבביתו היו אמו, עדאן ואחיו מ', בניגוד לטענתו לפיה רק אמו היתה בבית. נטען שכאשר הנאשם נשאל בחקירתו הנגדית מדוע לא אמר בחקירותיו שהיה בבית השיב שלא הבין את החשיבות בלענות בדיוק למשטרה לשאלותיה, דבר שאינו סביר (ע"פ 5730/96 גרציאני נ' מדינת ישראל). הנאשם השיב שעדאן הגיע ביחד עם השוטרים ולאחר מכן שינה גרסתו וטען שהיה קודם לכן ועזר לנקות מסביב לבית. גם לאחר שנשאל על ידי הסניגור מי עוד היה סיפר לראשונה שאחיין שלו שיחק עימו וסיפר שנזכר בכך רק במהלך ישיבתו במעצר. בחקירתו הראשית סיפר שאחיין שלו שיחק איתו שעה לפני שנעצר ולאחר מכן טען שאינו זוכר באיזו שעה. האחין אף לא הובא למסור עדות. עוד נטען שהנאשם טען שמעולם לא החזיק בנשק ולא ידע ליתן הסבר ממש לשרידי הירי שנמצאו על גופו (ע"פ 2132/04 קייס נ' מדינת ישראל). נטען שלשקרים, לסתירות ולכבישת חלקים נכבדים מגרסתו שהופרכה יש ערך עצמאי המחזק את הראיות כנגדו, כאשר המטרה היא להרחיק עצמו מהאירוע. המאשימה הפנתה לפסיקה בהקשר זה.

22. באשר לעדי ההגנה נטען כי בני משפחתו של הנאשם שהובאו כעדים מטעמו עשו ככל שניתן על מנת למלט את הנאשם מאימת הדין. נטען שגרסתם אינה עומדת במבחן ההיגיון, אינה עומדת מול גרסת הנאשם עצמו וסותרת חלק מגרסת עדי ההגנה ואינה עומדת מול הממצאים האובייקטיביים. עוד נטען כי אחיו של הנאשם נכחו במהלך מרבית המשפט על אף שידעו שבכוונתם להעיד לטובתו. באשר לעדות מוחמד אגבריה נטען כי הוא נכח במרבית הדיונים, בין

היתר בעת מתן עדות הנאשם. נטען שהעד נתן מספר גרסאות סותרות לגבי המצלמות אך את גרסת האליבי שהגיע למסור, מסר. נטען שהיה חשוב לעד לציין שהנאשם ירה זיקוקים והיה בחברת אחרים שירו. עד ציין שאחיו עדאן היה בבית כתוצאה מאיומים עליו (ועדיין הוחלט לנתק את המצלמות) ושאינו יודע מי מאיים עליו, טענה שאינה הגיונית. עוד עלה מעדותו שהיתה אישה מבוגרת שבשעה 16 לחצה לנאשם את היד וישבה עם אמו. צוין שעל אף שמדובר בטענת אליבי ובית המשפט בירר שהנאשם מבין את משמעות אי הבאת העדה לעדות, ההגנה בחרה שלא לזמנה, דבר הפועל לרעתו של הנאשם (ע"פ 437/82 סלומון אבו נגד מדינת ישראל, פ"ד ל"ז (2), 85). נטען שהדברים מקבלים משנה תוקף שעה בה זהותה ידועה לנאשם ולמשפחתו וטענתם לפיה סירבה לשתף פעולה, לא נתמכת בראיות כלשהן מלבד גרסתם. עוד נטען שלו זימונה היה מתבקש, היתה מחויבת להתייצב ולהעיד. נטען שמחקירתו הנגדית עלה שחזר עם אשתו מבית החולים וכי יתכן שיצא מבית החולים בשעה 15:30 והגיע בשעה 16:45 (נסיעה של שעה, שעה ורבע לטענתו). נטען שטענתו לפיה הגיע הביתה, עלה לאכול ומיד המשטרה הגיעה, מבהירה שהגיע לביתו לכל הפחות בסמוך לשעה 17. נטען שתשובותיו היו מתחמקות וסותרות. כאשר נשאל מדוע לא הלך למסור אליבי לאחיו במשטרה ציין שלא ידע על מה הוא עצור עד שהוגש כתב אישום כנגדו, לאחר מכן טען שידע לאחר מספר ימים ובהמשך ידע שכבר באותו ערב ידע בגין מה אחיו עצור. בהמשך, השיב שלא מסר אליבי בגלל שלא ידע מהי שעת האירוע ולאחר מכן אישר שקרובי משפחה סיפרו לו שנטען שהנאשם ירה על המתלונן אחרי התפילות על עסר שמתקיימות מ-16:30 עד 18:00. מכאן, העד ידע שנטען שאחיו ירה על המתלונן לאחר 16:30, בדיוק בשעה שלטענתו היו עימו בבית.

23. באשר לעדות עדאן נטען כי ניסיון ההגנה לתת הסבר להתקשרויות למתלונן ממספרו של גזאל, בלילות, באמצעות העד, עלו בתוהו. נטען שהעד המציא סיפור על חבר (שלא הובא לעדות) שסיפר לו שקרוב משפחה של עדאן ביקש את הטלפון שלו ואז התקשר אליו והבין שזהו המתלונן. נטען שהנאשם עצמו העיד שעדאן והמתלונן היו חברים ונפגשים לבלות יחד. עוד נטען שאין סיבה שעדאן יתקשר ממספר לא מזוהה לאותו קרוב משפחה שביקש לקבל את מספרו, הרי לא נטען שאותו קרוב משפחה ביקש את רעתו. עוד נטען שעלה מעדותו שהנאשם ואחיינו שיחקו וירו באקדחי קפצונים, בניגוד לגרסת הנאשם לפיה רק אחיינו ירה מאקדח קפצונים. העד אף לא זכר מה עשה ביום לפני מעצרו של הנאשם אך זכר היטב מה עשה ביום מעצרו בשעות 16:30-16. העד השיב שלא הלך למשטרה כי לא הזמין אותו וציין שאמר לאחיו שהיה עם הנאשם כל היום. נטען כי העד היה כבן 17 במועד האירוע והיה מספיק מבוגר על מנת ללכת למשטרה ולספר שהיה עם אחיו במועד אירוע הירי ואם לא מיוזמתו, היה מצופה מאחיו שישלחו אותו, כפי שידעו לאתר עדי אליבי עבור אחיהם מאג'ד ולשלוח אותם למסור עדות.

24. באשר לעדות פתחיה אגבריה, אמו של הנאשם נטען כי לראשונה ובסתירה לגרסתה במשטרה (ת/142) ספרה שבבית היו גם עדאן ונכדיה. בנוסף, ספרה לראשונה שחברה שלה הגיעה בסביבות השעה 16 והיתה עימה וכי גם הנאשם הגיע, לחץ לה יד ודיבר עימן. העדה לא ידעה להסביר מדוע במשטרה טענה שהיתה לבד בבית כל היום וטענה שלא אמרה זאת. בהמשך, טענה שהתכוונה לבוקר שהיתה בבית לבד למטה והם ישנו למעלה. נטען שמדובר בגרסה כבושה. עוד נטען שגרסתה לעניין הזיקוקים סותרת את גרסת יתר העדים. העדה לא ידעה לומר מי ביקש את המצלמות ולאחר שאלת הבהרה מבית המשפט טענה שהיא בסך הכל "שמעה". בחקירתה הנגדית אישרה שהיא לא יודעת עם מי הנאשם שוחח כשהיה למטה אך התעקשה שלא הלך לשום מקום. בהמשך טענה ששמעה אותו מדבר עם נכדיה, וכשנשאלה האם היא מתייחסת לנכדיה כ"אנשים", טענה שהתכוונה לחברה שלה כאלדיה. העדה אישרה שלא היתה בקשר עין רציף וטענה שבשעה 16:30 לערך שלחה את עדאן לקרוא לנאשם ואז בדיוק הגיעה המשטרה, כאשר מוחמד הגיע מחיפה קצת לפני. נטען שמת/109 ידוע שהשוטרים הגיעו לביתו של המתלונן רק בשעה 16:40 ואז נסעו

לביתו של הנאשם, נכנסו למוסך השטיפה ועצרו אותו בשעה 17:15. מכאן, גם לגרסתה יתכן שמוחמד הגיע הביתה רק בשעה 17 או לכל המוקדם 16:45.

25. באשר לעדות אמג'ד אגבריה נטען כי העד הגיע לספר על הזיקוקים אך התבלבל. תחילה סיפר שאחיו התקשר ואמר שיש קבוצה שעלתה ליגה ואח"כ טען שכל הזמן יש מסיבות ואינו יודע מה היה אותו יום אך התאספו אנשים רבים והנאשם שיחק איתם שם בזיקוקים. בנוסף, בסתירה לעדות הנאשם, טען שהנאשם עבד קצת באותו יום, בעוד שהנאשם טען שהיה יום עמוס במיוחד בעבודה. עוד טען שהיה עם הנאשם כשירה זיקוקים, בניגוד לגרסת הנאשם שטען שמאג'ד היה עימו בירי הזיקוקים. באשר לעדות ג' אגבריה נטען כי את אמו של המתלון התביעה לא כללה בעדי התביעה מאחר וסברה שלא ניתן לבסס ממצאים על סמך יכולת הזיהוי שלה. העדה העידה שהתקשרה למשטרה מיד לאחר האירוע ומסרה שהמתלון נורה והנאשם הוא זה שירה בו (דבר שאומת בת/127-ת/127ב'). העדה שללה שזידאן או מישהו אחר אמר לה להתקשר ולמסור את שם הנאשם למשטרה.

26. לטענת המאשימה בסיכומיה, אשתו של מוחמד ראתה את הנאשם במועד הרלוונטי בביתו. העדה לא זומנה למסור עדות וזאת שעל אף מחלתה היא מגיעה לחיפה לקבלת טיפולים וניתן היה לקבוע מועד לשמיעת עדותה ביום בו היא נמצאת בחיפה. זאת ועוד, נטען שהיה מצופה שמוחמד יגיד שאשתו ראתה את הנאשם והשוטרים היו גובים ממנה עדות בביתה וכך גם בית המשפט. נטען שמדובר במקרה חמור וכי הדבר לא נעשה מאחר ומוחמד ידע שאשתו לא תתמוך בגרסתו השקרית ואף בהגנותו לא דרש ממנה במצבה זאת. נטען שהימנעות הנאשם מהבאתה משמשת כנגדו וכי הנטל על הבאת עדי האליבי מוטל על הנאשם (ע"פ 11110/07 ערף אבו רקיק, נ' מ"י פסקה 22).

27. באשר לדיון המשפטי נטען באשר ליסוד העובדתי נטען כי סעיף 34 כד לחוק העונשין קובע מהי חבלה חמורה וכי אין מחלוקת בנוגע לנזקים שנגרמו למתלון הנתמכים במסמכים הרפואיים ובעדויות השונות. נטען שאין ספק שהנשק ששימש לירי עונה על הגדרת "נשק מסוכן או פוגעני" וכי הנזק החמור והנזק הפוטנציאלי הכרוך בירי כזה עונה להגדרת חבלה חמורה. באשר ליסוד הנפשי נטען כי כוונת הנאשם נלמדת מהראיות ותוך יישום "חזקת הכוונה", על פיה אדם מתכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו. נטען שעל מנת להרשיע אדם בעבירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין, יש להוכיח שהפגיעה בוצעה מתוך כוונה לגרום לחבלה חמורה. נטען שעל הכוונה לגרום לחבלה חמורה ניתן ללמוד מחזקת הכוונה. לחילופין, התבקש לקבוע כי את הכוונה הנדרשת ניתן להוכיח בענייננו מתוך נסיבות המקרה, גם ללא שימוש בחזקת הכוונה. נטען שיסוד הכוונה המיוחדת בעבירה לפי סעיף 329 מתייחס להלך רוחו של הנאשם בעת ביצוע העבירה ולא לרכיב התוצאה וניתן ללמוד על הלך הרוח מתוך הנסיבות. נטען שהנאשם הגיע כשהוא מצויד בנשק חם, לעבר המתלון וירה בו, כאשר הירייה הראשונה חלפה בסמוך לראשו של המתלון (עדות המתלון עמ' 79 ש' 28, ת/98א'), כך שניתן לומר שהוא צפה ברמה קרובה לוודאי את התוצאה האפשרית של מעשיו, לרבות גרימת נכות מום או חבלה חמורה, כפי שאף נגרם בפועל. נטען שיש לקבוע מעל לכל ספק שהנאשם עבר עבירת חבלה בכוונה מחמירה.

28. באשר לעבירת החזקת ונשיאת נשק ותחמושת נטען שסעיף 144 (ג) לחוק העונשין מגדיר "נשק" וכי הכוונה לכל כלי שהוכשר לשמש לירי, בין אם היה תקין בעת האירוע ובין אם לאו. נטען שתיקון החוק ע"י הוספת סעיף זה נועד לפטור את המאשימה מלהוכיח את תקינותו של הכלי. נטען שבענייננו אין מחלוקת (כפי שצוין ב"כ הנאשם) שבוצע ירי

שכתוצאה ממנו נפגע המתלון, אף אם לא נמצא הנשק שבאמצעותו בוצע הירי. נטען שסעיף 144 (ה) מאפשר להוכיח את הטענה ש"חפץ מהווה נשק" כהגדרתו בחוק, באמצעות תעודה חתומה בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה המאשרת עמדה זו. אלא שסעיף 144 (ה) קובע רק אחת מדרכי הוכחתו של נשק. את היותו של חפץ נשק ניתן להוכיח בדרכי הוכחה רגילות, אם בדרך של ראיה ישירה ואם באמצעות ראיות נסיבתיות והנחות המבוססות על השכל הישר. המאשימה הפנתה לפסיקה בהקשר זה. נטען שנוכח העדויות והממצאים השונים, בין היתר התרמילים שנמצאו בזירה, כמו גם ההסכמה מצד ההגנה שהמתלון אכן נורה ונפגע באירוע, אין מחלוקת שמדובר בירי מנשק אמת, במחסנית שהכילה בתוכה כדורים (שנורו לאחר מכן), נשק שהובל ממקום למקום ואף נעשה בו שימוש. התבקש לקבוע שהנאשם ביצע עבירות בנשק לפי סעיפים 144 (א) רישא וסיפא + 144 (ב) לחוק העונשין. לסיכום, התבקש להרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

עמדת הנאשם בסיכומיו

29. הנאשם בסיכומיו טען כי המאשימה בחרה שלא לזמן מספר עדים, שעדותם עומדת בסתירה לעדי התביעה ומשכך נאלץ הנאשם לזמנם כעדי הגנה. נטען לתיאום גרסאות בהתאם לסרט המתעד את האירוע. עוד נטען כי המאשימה התרשלה בניתוח שיחות הטלפון בין הנאשם למתלון ובכך שאותו שאדי אבו עייש לא הועמד לדין או הובא לעדות. באשר לסרט האירוע נטען כי הסרט נמסר למשטרה רק כעשרה ימים לאחר האירוע על ידי עדאל אגבריה, כאשר ביום האירוע עדאל ובניו אמרו לשוטר שאין DVR למצלמה. נטען שהסרט לא נמסר במועד האירוע, על מנת שעדי התביעה יוכלו לתאם גרסאות. נטען שמעיון בסרט עולה שהמתלון לא יכול היה לזהות את היורה וכך גם אחיו. עוד נטען שניתן לראות 2 יריות בלבד אף שבמקום נמצאו 4 או 8 תרמילים. נטען שסתירה זו לא התבררה גם לאחר שמיעת העדים. נטען למחדל חקירה כאשר בסרט ניתן לראות היטב בדקה 03:26:31 נראית משאית עוברת מול הרכב, כך שניתן להניח שנהג המשאית ראה את שני היורים הרכב אך המשטרה לא ניסתה להתחקות אחר נהג המשאית או מי שישב בה, לרבות ניסיון איתור המשאית באמצעות מספר הרישוי שלה. נטען שמדובר במחדל שיכול היה להביא לזיכוי הנאשם.

30. באשר לעדותו של רפ"ק נמרוד בן דב נטען כי מת/37 עולה שבגדי הנאשם ושאדי אבו עייש לא נתפסו, למרות שהם נעצרו כשעה בלבד לאחר האירוע. נטען שמדובר במחדל שכן על ידו ושערו של הנאשם נמצאו שרידי ירי, אך לא על בגדיו. עוד נטען כי המתלון טען שהיורה לבש חולצה ורודה ונתפסו בבית הנאשם 3 חולצות ורודות אך לא בוצעה עד היום בדיקת שרידי ירי על אף אחת מהן ורפ"ק בן דב לא ידע להסביר מדוע. עוד נטען כי העד לא ידע להסביר מדוע ביקש מבית המשפט צו המורה על קבלת פלט שיחות יוצאות ונכנסות ממכשיר המתלון וכל מה שנמצא בתיק הינו תדפיס שיחות נכנסות בלבד מהמכשיר שיוחס לנאשם. נטען שמחקירתו עלה שיש מקרי ירי רבים ב----- וכלי נשק רבים, לרבות של 9 מ"מ. נטען כי הדבר רלוונטי להגנת הנאשם, שכן ככל הנראה במהלך עבודתו בתיקוי רכבים או בנסיעה בניידת המשטרה, הוא זוהם בשרידי ירי לא רבים. נטען שרפ"ק בן דב נשאל בנוגע לניידת אך הטיל את העניין על חוקרי המז"פ ולא השיב לעניין לשאלה. עוד נטען כי רפ"ק בן דב לא ידע להשיב בנוגע לסתירות בגרסאות בני המשפחה ולכך שסרט האירוע הוסתר לזמן רב. נטען שגם תשובותיו בנוגע לאיתור טארק בלביסי לא היו מספקות ומדובר במחדל חקירה חמור שכן אם הטענה כי שאדי אבו עייש הינו האדם שהחזיק ברכב בזמן האירוע, היה צריך לאתר שכן עדותו היתה יכולה להביא לזיכוי הנאשם.

31. באשר לעדות אייל שמאי נטען כי העד ביקש פלט שיחות יוצאות ונכנסות ומעיון בת/66 עולה כי מדובר בפלט שהופק על ידי העד שהינו רק שיחות נכנסות מהטלפון המיוחס לנאשם למכשיר המתלון, ללא שיחות יוצאות. נטען שהעד סבר שלא היו שיחות מהמתלון לנאשם וטעה שכן היו שיחות ממספרו של המתלון לעדאן. עוד נטען כי מת/59 עולה כי קיימת אי התאמה בין הטלפונים של הנאשם למתלון, בעוד שברישום של המתלון לא מופיעה שיחה מיום 7.9.16, במכשיר הנאשם היא מופיעה. נטען שאין לתת אמון ברישומים של השיחות שהוגשו על ידי המאשימה. נטען לצירוף מקרים מוזר שכן בזמן שהעד ערך עימות בין הנאשם למתלון ואימו והנאשם טען בעימות שישנן מצלמות, הגיע עדאל ומסר את המצלמות למשטרה. נטען שהמשטרה ביצעה פעולת חקירה בעניין זה, שאינה מתועדת. עוד עלה מחקירתו שלא בוצע איכון למכשיר הנאשם, דבר המהווה מחדל חקירה חמור. נטען שלו היה מבוצע איכון בזמן אמת, ניתן היה להראות היכן היה מכשיר הנאשם.

32. באשר לעדות גדיר יעקב נטען כי מעדותו עלה כי היו 8 תרמילים אך אנשי המז"פ ציינו שנאספו 4 תרמילים בלבד ואף הצביעו על מקומם. נטען שלא ברור מהיכן צצו 4 תרמילים נוספים וכי יתכן שהושתלו במקום על ידי משפחת המתלון שעל פי סרט האירוע הסתובבו במקום חופשי, עד להגעת המשטרה. באשר לעדות מועתז עוואדי נטען כי העד בדק את המצלמות בביתו של עדאל, שהתברר שעבדו במהלך האירוע, למרות שנטען ביום האירוע אחרת על ידי עדאל ובניו וכן כי בדק את המצלמות בביתו של זידאן, שמסר שהן אינן מופעלות. נטען שנשאלת השאלה האם המצלמה בביתו של זידאן אכן לא פעלה ויתכן שפעלה וניתן לזהות בה את היורה. נטען כי מדובר במחדל של ממש בחקירת האירוע. באשר לעדות חמודי זועבי נטען כי העד נשאל בנוגע לאירוע שקדם לאירוע נשוא כתב האישום- הירי לעבר בית משפחת הנאשם, כשבועיים לפני האירוע. נטען כי מדובר בתיק חקירה חשוב היות ומה שאירע מהווה את המניע להפללתו על ידי משפחת המתלון. נטען שחלק גדול מעדי התביעה בתיק דנן העידו גם בתיק הקודם וסיפקו אליבי למוראד, על אף שהנאשם זיהה אותו בעצמו. נטען כי התיק לא נחקר כראוי והיה מקום להעברת תיק החקירה להגנה. נטען שמסירת שמו של מוראד למשטרה, הביאה לפעולת הנקם של משפחת המתלון כלפי הנאשם. נטען שכפי שהם תיאמו בתיק הקודם גרסאות, כך גם תיאמו בהליך הנוכחי. נטען שהחוקר זועבי שלל קשר בין המקרים ומדובר בתשובה תמוהה המגיעה מחוקר משטרתי מיומן. נטען כי העד לא שאל את עדאל האם צפה בסרט, בזמן שערך איתו שחזור לאחר שהסרט נמסר על ידו.

33. באשר לעדות אשר מילר נטען כי מדובר בעד שנטל דגימת שרידי ירי מרכב השברולט אך עלה כי לא נבדקו טביעות אצבעות ברכב, דבר המהווה מחדל חקירתי חמור ומשמעותי. נטען עוד כי בדיקת דנ"א של הנאשם בוצעה, ללא תוצאות. נטען שהעד לא ציין מהיכן נלקחו הדגימות למעט מההגה לדלת ימנית קדמית, כאשר המומחית מתייחסת לבדיקה שנערכה גם במושב האחורי הימני. נטען שלא ברור כיצד המומחית מתייחסת לדגימה, שככל הנראה לא בוצעה. נטען שלא ברור האם נערכה בדיקה במושב האחורי, שאינו מופרד ובאיזה חלק ממנו. נטען כי העד התבקש להעביר יומן של פעולותיו אותו יום והודיע שיעביר אך יומן כאמור לא הוגש. באשר לעדות ליאל אזולאי נטען כי בת/8 מצוין בחלק "פרטי המקרה" כי המודיעה גזלאת, מדווחת שירו בבנה והיא ראתה אותו על הרצפה אך לא מדווחת שהיתה עדה לירי. עוד נטען שמת/8 עלה כי הגיע לבית הנאשם וראה אדם עם ג'ינס כחול וכובע אפור שזוהה כשאדי אבו עייש. נטען כי העד טען בחקירתו בבית המשפט שמדובר באותו אדם אך הדבר לא צוין בדו"ח ולא בכדי השיב שאותו אדם "עונה לתיאור". נטען שאין להסיק שמדובר בשאדי אבו עייש. עוד נטען כי העד לא תיעד מה לבש הנאשם בעת מעצרו והתחמק משאלות לגבי הירי התכופ ב----- . נטען כי העד לא ידע להשיב בנוגע לשימוש שנעשה בניידת עובר לאירוע אך השיב שביצע ירי במטווח, דבר שיכול היה להותיר שרידי ירי בתוך הרכב.

34. באשר לעדות מוחמד דראושה נטען כי הוא הגיע לזירה ושוחח עם עדים שראו את הנאשם מבצע את הירי אך פרטיהם אינם מצויינים בת/110. בחקירתו עלה שלאחר האירוע הוא כתב מזכר ת/111 בו ציין ששוחח עם בחור בשם מוחמד גזאל שמסר לו שהנאשם ואחיו היו באירוע. נטען שבחקירתו בבית המשפט השיב שבזירה רשם רק שם אחד של אנשים ששוחח עימם והשלים את הדו"ח מאוחר יותר. עוד נטען שלעד לא היה הסבר לגבי העדר רשימת עדי ראיה לאירוע. נטען שבניגוד לליאל שטען שראה אדם נכנס במהירות לכיוון העסק של הנאשם, עד זה טען שראה את האדם נכנס לתוך העסק והסיק שברח כיוון שראה כסא ליד החלון. נטען כי מדובר במסקנה של העד ולא מראה עיניו וכי העד אישר שלא נעמד על הכסא לבדוק מי נמצא בחוץ. עוד עלה מעדותו שיש מקרי ירי רבים ב----- וכי שוטרים שונים עושים שימוש בניידת והוא אינו זוכר באיזו ניידת נלקח הנאשם לתחנה. באשר לעדות מנחם פינטו נטען כי העד דיווח על 8 תרמילים, בעוד שמז"פ דיווחו על 4.

35. באשר לעדות המתלון נטען כי עדותו היתה שקרית והוא הגיע אליה מלווה בזידאן. נטען שלגרסתו הוא ראה את הנאשם כבר בשלב הראשון של האירוע ולא בחלק השני. נטען שמסרט האירוע עולה שכאשר המתלון מסובב את ראשו, הוא אינו יכול לראות את היושב ברכב, שכן בזמן הזה הרכב כבר התקדם וכל שיכול היה לראות זה את הרכב עצמו. נטען שיש לקבוע שהמתלון לא יכול היה לזהות את הנאשם ברכב. נטען שבחקירתו הראשונה ביום האירוע נ/1א טען המתלון שהנאשם ירה בו כדור אחד ושלושה באוויר. בהודעתו מיום 22.9.16 נ/1ב טען שלאחר הירי הוריד את ראשו למטה והסתובב, אז ראה את הנאשם עומד מולו עם נשק ומכוון לעברו. עוד ציין שראה את הנאשם משקשק בנשק שנתקע לו, אך מעין בסרט עולה שבשלב זה כבר ברח לתוך הבית. באשר למספר הכדורים, נטען שכאשר עומת עם טענתו בהודעה הראשונה, שינה גרסתו וטען שלא היה ירי לאוויר ושנורו 2 יריות לעברו ועוד כמה עברו ממש לידו. נטען שבחקירתו הנגדית אישר המתלון את טענת הנאשם בנוגע לזידאן, אישר שכל המשפחה מתגוררת בסמיכות ועל מקרה הירי שפגע בביתו של זידאן. נטען שהמתלון אישר שאחלם גרה ממול זידאן והדבר מאושש את טענת הנאשם שזידאן הוא מנהיג המשפחה ולכן הירי בוצע לעברו ולא לעבר אחלם או משפחתה הקרובה. עוד אישר שידע שאותו ג'וג'ו קיבל מכות, על רקע הפגיעה בכבודה של אחלם. המתלון הכחיש שידע שזידאן פנה לנאשם בעניין ג'וג'ו ולא שש לספק פרטים בנוגע לאירוע.

36. בנוגע לשיחות הטלפון והאיומים נטען כי לטענת המתלון בשיחות מתועדות מהטלפון של הנאשם לטלפון שלו מיום 7.7.16 (3 שיחות) ומיום 10.7.16 (7 שיחות). נטען שהמתלון סיפק 3 גרסאות בעניין זה: האחת, שהנאשם רצה שמשפחתו תעמוד לצידו בעניין רצח אביו. השניה, הנאשם איים שירצח אותו והשלישית, שהאיום עליו היה על רקע זה שישב עם מוראד ואיברהים. נטען שאין להאמין לגרסת המתלון לפיה לא ידע שמוראד נעצר בקשר לירי, כאשר הוא עצמו אישר שהסתובב איתו. נטען כי הטענה אינה הגיונית וכי הנאשם יכול היה לבצע את הרצח בעצמו וללא סיוע. נטען כי מדובר בגרסה מפלילה. נטען כי המתלון נתפס בשקר, עת בת/132א מופיעות שתי שיחות ממנו למספרו של עדאן, ממש לפני השיחות ממכשיר הנאשם למתלון. המתלון הכחיש שהתקשר וטען שיתכן ומדובר במי מאחיו. עוד נטען כי המתלון שיקר שטען שהוא ואחיו הביאו את המצלמה למשטרה, בעוד שעדאל הביא את המצלמה. הוא טען שעדאל לא היה עימם, בניגוד לטענת אחיו מוחמד. נטען ששקר נוסף נוגע לטענתו לפיה לא צפה בסרט בטרם מסירתו למשטרה, דבר שאינו הגיוני היות ולטענת הנאשם כולם צפו בסרט וזאת הסיבה לעיכוב במסירתו. נטען שהמתלון בחקירתו הראשונה טען שדובר ברכב יונדאי ולאחר שצפה בסרט טען שיתכן ומדובר בשברולט. נטען שכשהדבר הוטח בו טען שלא אמר כך ושיתכן שהיה מטושטש. נטען שהדבר מעיד שהמתלון לא ראה את שהתרחש וודאי שלא ראה את הנאשם. נטען שעלה שהמתלון קיים שיחות רבות מבית החולים ואימו העידה שרבים ביקרו אותו והיא עצמה סיפרה

להם את אשר אירע.

37. באשר לעדות רפי סיסו נטען כי עדותו לא הבהירה את הבעיה העיקרית- האם היו 4 או 8 תרמילים בזירה. עוד נטען שמחוות דעתו לא ברור איזה כלי נשק ביצע את הירי אלא שיתכן ומדובר במקלע מאולתר. באשר לעדות ארז שתיל נטען כי גם מעדותו לא היה ברור כמה תרמילים נמצאו בזירה. באשר לשרידי הירי וברזל נטען כי מהדו"ח המסכם שערך לא ברור למי נעשתה הבדיקה היות ולא מצוין שם. נטען שלעניות דעתו של הסניגור, האדם המצולם אינו הנאשם. נטען שלא ברור מי הנבדק לשרידי ירי. עוד נטען ש/69 מצוין שארז שטיר ביצע את הבדיקה, בעוד ש/71 מצוין שארז שתיל ביצע אותו. נטען שמספר תיק אינו נתון מספק שכן בתיק בוצעה בדיקה גם לשאדי אבו עייש. עוד נטען לחילופין, שהבדיקה נערכה בתחנת המשטרה, שעשויה להיות מזוהמת בשרידי ירי.

38. באשר לעדות מ' א' נטען כי הודעות העד הוגשו בהתאם להלכת כהן ללא התנגדות המאשימה אך לא צורפו ומצורפות כעת לסיכומים. נטען כי מדובר בעד לא אמין. נטען שבניגוד לטענתו לפיה ראה את היורה פותח את דלת הרכב ומנסה לרדת, מהסרט עולה שבשלב זה הוא כבר לא היה בחוץ ולפיכך הוא משקר. עוד נטען שגם בחלק הראשון של הסרט ניתן לראות שהעד רץ מייד לתוך הבית ואינו מביט לכביש. נטען שגרסתו לפיה אחיו שם את ידיו על ראשו מייד לאחר הירי ורץ פנימה סותרת את גרסת העד לפיה הביט על הנאשם. עוד נטען שבהודעתו הראשונה הוא טען שמיד לאחר הירי המתלונן אמר שירו לו ברגל, כלומר הוא לא צעק גזאל, טענה הנוגדת את גרסת המתלונן. נטען שסתירה מהותית נוספת היתה בנוגע לשמיעת שיחת האיום, כאשר טען ששמע את השיחה באמצעות הרמקול, בעוד שהמתלונן לא טען זאת ואמר שאינו יודע אם מישו שמע את השיחה. נטען שבחקירתו הראשית טען שסיבת האיומים היתה שהמתלונן ישב עם מוראד ואברהים, בניגוד לגרסת יתר בני המשפחה שטענו שהסיבה לאיומים היתה סירובם לשתף פעולה עם הנאשם בנקמת הדם שביקש. נטען שבאשר לאירוע עצמו הוא טען שהירי היה באוטומט טענה שאינה נכונה על פי הסרט וכי המתלונן אמר לו שהנאשם ירה עליו רק לאחר שנכנסו הביתה, סתירה לטענתו במשטרה. בהמשך, טען שראה את הנאשם לפני הירי ולאחר מכן ששמע את קול הירי, נעמד, הוריד את הראש, הסתכל על הנאשם וברח. נטען שהוא השיב בעדותו שראה את הנאשם דוחף את הדלת, כאילו רצה לצאת וכי ידוע שבשלב זה, כשהיה עוד בחוץ, הדבר לא אירע ומכאן שהוא מעיד בהתאם לסרט ולא בהתאם למה שראה. עוד עלה כי צפה בסרט כיומיים לאחר האירוע וכי הודעתו הראשונה ניתנה לפני שצפה בסרט. נטען שבחקירתו הנגדית טען שאינו יודע דבר על הירי לעבר ביתו של זידאן, מלבד העובדה שאירע, טענה שאינה סבירה בנסיבות לאור הקרבה וכן העובדה שג'וג'ו נעצר לאחר האירוע. נטען שהעד טען שמסר את הסרט למשטרה ביום שצפה בו, טענה שאינה נכונה היות ועדאל מסר את הסרט למשטרה. עוד עלה שכאשר הלך לצפות בסרט, היו בביתו אנשים רבים שבאו לבקר את אחיו וסביר ששוחח עימם על אשר ראה ואף הראה להם את הסרט. נטען שעלה מעדותו שהוא לא התקשר לעדאן ממכשירו של המתלונן ובכך סתר את טענתו. נטען כי העד אישר ששימש אליבי למוראד מאחר וישב עימו (אלא שאימו טענה בעדותה שהמתלונן אמר לה שהיה עם מוראד בטבריה באותם הימים). נטען כי העד אישר ששמע את אימו צועקת מאג'ד בעת בריחתם הביתה. נטען שעדותו אינה תואמת להודעותיו במשטרה ויש לדחותה.

39. באשר לעדות עדאל אגבריה נטען כי עדותו היתה רצופה סתירות. נטען שבניגוד לעדות השוטר מועתז לפיה הוא היה בבית עם שני בניו, התקש עדאל שרק בנו אברהים היה בבית וזאת על אף שמוראד נראה בסרט רץ והוא אישר זאת. נטען שגם אברהים אישר שהוא ואחיו מוראד היו בבית כשהשוטר הגיע. עוד נטען כי העד שיקר בנוגע לצפייה בסרט וטען שאמר לשוטר מועתז שיש מצלמות בבית. נטען שלדבריו, הוא צפה בסרט יום לאחר האירוע ומסר את

הסרט למשטרה כיומיים לאחריו וזאת בניגוד לעובדה שהסרט נמסר כעשרה ימים לאחר האירוע. העד הסביר שהתבייש למסור את הסרט היות ומדובר באחיינו. נטען שמדובר בטענה משוללת יסוד ובסרט לא ניתן לזהות את הנאשם ומעבר לכך, עדותו במשטרה היא זו שהפלילה את הנאשם והוא לא התבייש למסור אותה. עוד נטען ששיקר עת מסר שצפה בסרט לבדו, בעוד שמ' סיפר שעדאל ובנו מחמוד באו לקרוא לו לביתם לצפות בסרט. נטען שהעד לא שש לומר את שמו של אותו חבר של בנו שסייע בהקרנת הסרט היות ואין אדם כזה או שהיה חושף את הצפייה המשפחתית בסרט. נטען שבעדותו טען שראה את הנאשם מוציא את ראשו מחלון הרכב ולא ראה נשק אך בשחזור טען אחרת- שהנאשם פתח את הדלת. נטען שברור שבשחזור טען אחרת לאחר שצפה בסרט. עוד נטען שהשחזור נעשה באופן בו חוקר עם מצלמה נכח בחדר עם העד ושטר אחר עמד בכביש במקום בו נעצר הרכב. נטען שהשוטר צילם מגובה עמידה, בעוד שהעד טען שהתרומם מעט מעבר לגובה החלון ובחינת הסרט מראה שמגובה נמוך לא ניתן לראות את הרכב, שכן קיים מבנה המסתיר. נטען שניסוי אמיתי שמשקף את יכולת הראיה שלו לא נעשה. עוד נטען שהעד אישר שהוא סיפק אליבי לבנו מוראד בענין הירי לבית הנאשם וידע כי הנאשם מאשים את בנו בירי ואף סירב למסור פרטים לגבי אירוע דקירת בנו, כדי לשלול כל מניע לפגיעה בנאשם.

40. באשר לעדות ווג'יה ג'בארין נטען כי אין סימן לכך שהודעתו נגבתה בשפה הערבית אך הוא טען כך בחקירתו. נטען שבנסיבות, קשה לדעת מה בדיוק נאמר בהודעתו שלא הוקלטה. נטען שהעד שינה את גרסתו בבית המשפט וטען שהמתלון צעק מכאבים ורק לאחר שרוענן על ידי התובע טען שצעק מכאבים ואמר כל הזמן שהנאשם ירה בו. נטען שבחקירתו הנגדית טען תחילה שהמתלון אמר שהנאשם ירה בו ולאחר מכן שינה גרסתו וטען שכלל לא הגיע למתלון אלא נשאר ברכב שלו, עימו פינה את המתלון. לדבריו, המתלון אמר לו שהנאשם ירה בו כשהיו ברכב אך בהודעתו נ/1 טען שהמתלון צעק כל הזמן שהנאשם ירה בו ובחקירתו שינה ואמר שהוא ירה בו פעם אחת. נטען שמדובר בעדות מפלילה וכי חקירתו התברר שהוא בן משפחה של זידאן שנתן לו להתגורר בדירה שבבעלותו חינו עד לאחרונה.

41. באשר לעדות אברהים אגבריה נטען כי העד הוכרז כעד עוין שכן במשטרה טען שראה בידיו של הנאשם נשק ובעדותו הבהיר שראה ברזל ולא דווקא נשק. בניגוד לאביו עדאל, העד אישר שהשוטר מועתז הגיע לביתם וטען שהוא ואביו סיפרו לשוטר את אשר ראו. נטען שמועתז טען שהם אמרו לו שאין מצלמות בבית ולא תועדה שיחה על האירוע או שהם היו כלל עדי ראייה לאירוע. העד אישר בחקירתו שהם אמרו לשוטר שאין להם מצלמות בביתם וטען שלאחיו יש מאחור ושאמר זאת לחוקר מועתז. נטען כי הטענה אינה נכונה ואביו אישר שיש מצלמות ומסר את הסרט למשטרה. נטען שמועתז העיד שנאמר לו שיש מצלמות אך הן אינן פועלות ואין DVR. עוד נטען שהעד טען שהמשטרה הגיעה לקחת את המצלמות, דבר שלא אירע. נטען שהעד הכחיש שראה את סרט האירוע. נטען שמדובר בטענה שקרית ולא הגיונית נוכח העובדה שהסרט צולם במצלמות ביתו ושהוא קרא למ' לבוא לצפות בסרט. נטען שהעד העיד שאחיו של המתלון סחב אותו, טענה שמנוגדת לעדות המתלון עצמו. עוד נטען שהעד סירב לשתף פעולה כאשר נשאל בנוגע לזידאן והכחיש היכרות עם ג'וג'ו ושדקר את חברו. עוד טען שאינו יודע מה המניע לדקירת אחיו והכחיש שמשפחתו האשימה את הנאשם באירוע זה. באשר לירי לעבר בית הנאשם העד אישר שסיפק אליבי לאחיו מוראד וטען שבזמן הירי הם ישבו אצל זידאן. נטען שמדובר בעד שאינו אמין, שמסר עדותו רק לאחר שצפה בסרט והסתיר זאת מבית המשפט.

42. באשר לעדות מוחמד אגבריה נטען כי העד הוכרז כעד עוין היות ובמשטרה טען שזיהה את שאדי אבו עייש שנהג ברכב ובבית המשפט טען שאינו יכול לזהותו ב-100%. נטען שבסרט העד לא נראה במקום בו הצביע בשחזור ונראה רק לאחר שהרכב עזב את המקום ואף לא נראה נכנס לבית המתלון אלא מסתובב בחוץ. נטען שמהסרט עולה שהוא

לא עמד ליד הרכב או קרוב אליו בזמן שהרכב עצר וטענותיו שקריות. נטען שבגרסתו הראשונה במשטרה כלל לא הזכיר את בית סבתו. עוד נטען שבחקירתו הנגדית טען דברים אחרים, כאשר טען שראה את האירוע מתוך הגינה, בניגוד למה שטען בשחזור. עוד טען העד שלאחר ששמע את הירי קם ויצא ישר לאוטו, מה שמתברר מהסרט כלא נכון. נטען שהעד העיד בבית המשפט שלאחר שהגיע למקום האירוע, נכנס לבית, שם פגש במתלונן שאמר לו שהנאשם ירה בו. נטען שהסרט מוכיח שמדובר בטענה שקרית היות והעד לא נכנס למבנה.

43. באשר לעדות אסנת ישראלזון אזולאי נטען כי מת/71 הדו"ח המסכם כלל לא מציין שם ולא ברור ממי נלקחו הדגימות והאם מדובר בנאשם. נטען שהיה והדגימות נלקחו מהנאשם, דבר המוכחש, הנאשם אינו חולק על כך שיתכן ומדובר בחלקיקי שרידי ירי מתחמושת מערבית מודרנית. נטען שהנאשם מסכים עם המומחית בחוות דעתה, למעט בנושא זה. נטען שהנאשם מסכים שאם מדובר בשרידי ירי, הרי שהם יכולים היו להגרם כתוצאה ממגע עם אדם או חפץ מזהמים, או שיתכן ומדובר בשרידי ירי מסיבות שלא קשורות לירי כמו החלפת ברקסים וירי זיקוקים. נטען שיש הבדל גדול בין התוקף המדעי שיש לעצם מדע זיהוי חלקיקים, כחלקיקי ירי ובין טענות "מדעיות" הנוגעות לאופן פיזור החלקיקים והאופן בו יתכן "זיהום" משני של האדם או החפץ הנבדק. נטען שטענות בתחום זה אינן מהוות חלק מאותו "מדע" ויש לבחון אותן בזהירות שכן גם לדברי המומחית שרידי ירי יכולים להמצא על אדם כתוצאה מזיהום משני. נטען שבמהלך חקירת המומחית התברר שאין לה מידע של ממש בנוגע למידת הזיהום האפשרי של ערכות הבדיקות עצמן המגיעות מחו"ל. נטען שמעבר להערכה שהן אינן מזהמות, לא היה למומחית שום מידע בנושא והיא רק ציינה שנעשות בדיקות ביקורת במעבדה עצמה, לניטור זיהום במעבדה. עוד נטען שממצאי הבדיקה זוהמו בשל העובדה שהנאשם הובל לתחנת המשטרה באמצעות ניידת, שלא נבדקה ביחס להימצאות שרידי ירי בה, חשש שהוכר בפסיקה (בש"פ 6717/17 ותד נ' מדינת ישראל, פורסם באתר נבו). נטען כי השוטרים בתיק העידו שהם עושים שימוש בתחמושת של 9 מ"מ הזהה לתחמושת נשוא תיק זה. נטען שהמומחית הפנתה למחקרים מחו"ל אך הם לא הוצגו. נטען בנוסף, שקשה להעלות על הדעת מסקנה "מדעית" לפיה שריד אחד או שניים יכולים לעבור בזיהום משני אך שישה לא. נטען שבתי המשפט אימצו את רוחו של פסק הדין בעניין דאוברט של בית המשפט העליון בארה"ב (ע"פ 9724/05 אבו חאמד נ' מד"י, ע"פ 1620/10 מצגורה נ' מד"י), לפיו על בית המשפט לבדוק בעין ביקורתית כל ראיה פורנזית המבקשת להכנס בשערי בית המשפט במבחן פנימי וחיצוני. נטען שאין מחלוקת בעניין התיקוף המדעי של עצם מציאת חלקיקים שהינם שרידי ירי וכי השאלה שיש לשאול הינה האם טענת המומחית שזיהום משני של 6 חלקיקים לא סביר שיגרם מהובלת העצור בניידת מזהמת (שמנוגדת לאמור בחוות הדעת עצמה) - היא בעלת תוקף מדעי. נטען שטענת המומחית לא הוכחה ואין ליתן לה תוקף מדעי. נטען שהתאוריה המדעית לא הוכחה. נטען שלמעשה המומחית ציינה בחוות דעתה שקיימת אפשרות לזיהום משני ורק בחקירתה סברה ששישה חלקיקים לא יכולים לעבור בזיהום משני. נטען שטענה לפיה חלקיק או שניים יכולים לעבור בזיהום משני ושישה לא, נשמעת על פניו כ-Junk Science (ביטוי מהמאמר ראיות מדעיות מול Junk Science, עלי המשפט, יא, תשע"ד). הודגש כי על מי שמבצע ירי יכולים להימצא מאות חלקיקים שהם שרידי ירי, כך ששוטר היושב בניידת יכול להשיר מעליו מאות חלקיקים. נטען כי מסקנות בנוגע לכמות חלקיקי ירי שיכולה לעבור בזיהום משני אינה מדעית אלא בתחום הסברה וכי גם המומחית טענה שישנם מאמרים אחרים עם מסקנות שונות מבלי להסביר מתודה, שיטה מדעית, לחישוב מדויק של ירידה במספר שרידי ירי עם הזמן ובאלו נסיבות. נטען שהמחקר האוסטרלי אליו הפנתה המומחית מאשש את טענת ההגנה.

44. באשר לאפשרות זיהום חדר הבדיקה בתחנת המשטרה טענה המומחית שניתנות הנחיות למניעת זיהום, אך לא במישור זה. עוד נטען שלא היה ברשותה מידע אם היו עם הנאשם שוטרים שהיה עליהם זיהום משני והיא לא ביקשה את

יומן התחנה לבדוק זאת. נטען שמי שבדק את הנאשם, השוטר ארז שטיר, היה בזירה ואסף את התרמילים (ת/70) ויתכן וסביר שזיהם את הנאשם בחלקיקי ירי. נטען שמצילומי הנאשם (ת/71) אם אכן מדובר בנאשם, עולה כי בעת ביצוע הבדיקה הבודקים אינם לובשים בגדים סטריליים ועל כן הסיכוי לזיהום גבוהה מאוד. נטען שגם סביבת העבודה במעבדות המטה הארצי מנוטרת למציאת חלקיקי ירי ומניעת זיהום אך באופן אקראי ולא לפני כל בדיקה. עוד נטען כי גם הרוח יכולה להעיף למרחק שרידי ירי והמרחק תלוי בנתונים סובייקטיבים כמו עומצת הרוח, כיוונה וכו'. עוד נטען שאין ולא יכולה להיות אינדיקציה לטענת המומחית ששרידי הירי ברכב או על החשוד הנוסף הינם מאותו כלי נשק. נטען כי הבדיקה נעשית בענין הימצאות שלוש מתכות בלבד, כאשר מתכות נוספות בכמויות קטנות אינן נבדקות כלל. נטען שמתשובת המומחית עלה כי בדיקה מסוג זה לא נעשית בשום מקום בעולם וכי בדיקה זו היתה יכולה להביא לזיכוי הנאשם. נטען שברכב, שנמצא יום לאחר האירוע, נמצאו 71 חלקיקים ונתון זה מבסס את טענת הנאשם לפיה יתכן שכאשר ניקה רכבים ביום לפני האירוע, נדבקו לשיעור שרידי ירי מאחד הרכבים אותם ניקה וזאת נוכח עדות השוטרים לפיה יש אירועי ירי רבים ב----- . נטען שהמומחית אישרה שיתכן שאדם יזדהם כתוצאה ממגע עם כלי רכב מזהם. עוד נטען שהיות ונמצאו ברכב שרידי ירי במושב הימני אחורי המומחית לא פסלה אפשרות שמרכב זה בוצע ירי נוסף, אחר מהירי נשוא כתב האישום ואף לא שללה שהנאשם זוהם כתוצאה מירי קודם זה- בזיהום משני מכלי הרכב. נטען שהנאשם טען שלא התקלח ועל כן יתכן ששרידי הירי הם מרכב שניקה. נטען שמסקירת מאמרים בנושא שרידי ירי עולה שקיימים מחקרים רבים בתחום ואין ממצאים חד משמעיים לפיהם ניתן להסיק כמות אפשרית של שרידי ירי בזיהום משני. ב"כ הנאשם הפנה למאמר בנושא וטען שבמחקר שנעשה נמצא שאצל 85% מהשוטרים נמצאו חלקיקי שרידי ירי מיד לאחר שטיפלו בנשקם כחלק מתחילת משמרת וכן נמצא שמבין 17 השוטרים ששטפו את הידיים בשטיפה רגילה לאחר הטיפול בנשק, נותרו חלקיקי שרידי ירי רק אצל שוטר אחד בלבד. בנוסף, נמצאו חלקיקי שרידי ירי אצל 3 מבין 14 שוטרים שהשתמשו בג'ל מיוחד לניקוי הידיים ונמצאו 3 חלקיקי שרידי ירי (הכמות המקסימלית 7) אצל 12 מתוך 34 נבדקים שאחזו בנשק. ב"כ הנאשם הפנה למאמר וטען כי שם מחקר בדק את ההיתכנות של מעבר שרידי ירי בין אנשים שונים ובמהלך המחקר נבדקה כמות שרידי ירי המועברת במספר לחיצות יד, כאשר התוצאות הראו שחלקיקים של שרידי ירי עשויים לעבור לאחר לחיצות יד משולשות, כאשר לאחר כל לחיצת יד מועברים פחות ופחות חלקיקים. נטען שגם המאמרים אליהם התייחסה המומחית אינם מבססים כל טענה מדעית מוחלטת בענין זיהום משני ומדגישים את היתכנות הזיהום.

45. באשר לפרשת ההגנה נטען כי הנאשם הכחיש בהודעותיו במשטרה את המיוחס לו וטען לטענת אליבי לפיה היה בעסק שלו כל היום. הסניגור סקר את הודעותיו של הנאשם במשטרה בסיכומיו ואף התייחס לעימותים שנערכו, במסגרתם הכחיש הנאשם את המיוחס לו. באשר לחקירתו הראשית נטען כי הוא הכחיש כל קשר למקרה ופירט את גרסתו. נטען שבחקירתו הנגדית השיב הנאשם לכל שאלות התובע, נותר איתן בגרסתו והותיר רושם מהימן. נטען שמעדותו עלה שרוצח אביו בכלא ומכאן הופרכה טענת בני משפחת המתלונן לפיה הוא איים עליהם בשל כך שלא סייעו לו לנקום את מות אביו. נטען שהנאשם הודה ששטף את פניו וידי, דבר המעיד על אמינותו. נטען כי הנאשם מסר שם של שכן (עומר אבו רעעד) שבגללו בין היתר הופסק השימוש במצלמות והתביעה לא הזימה את טענתו ועל כן נשללת הטענה שמשפחת הנאשם העלימה את צילומי האירוע. נטען שתשובתו בנוגע לעבודת הריתוך מסבירה את סימני הברזל שנמצאו על ידיו. נטען שלשרדי הברזל אין משמעות נוכח עבודת הנאשם הכוללת נגיעה במתכות רבות. באשר לשרידי הירי נטען שככל הנראה נדבקו לנאשם מאחד הרכבים שניקה או מניידת המשטרה או מחדרי החקירות המזהמים. עוד נטען שיתכן שהם כתוצאה מהחלפת ברקסים או בשל ירי הזיקוקים שביצע או בשל ירי מאקדח הפיקות בסמוך אליו.

46. באשר לעדות מוחמד אגבריה נטען כי מדובר בעד אליבי אמין שעדותו תמכה בעדות הנאשם כפי שפורט בהרחבה. נטען שלדבריו, מה שמחזק את טענתו להפללה מצד משפחת המתלון זה העירוב של אחיו מאג'ד באירוע. עוד עלה מדבריו כי הוא ביקש מהנאשם שיתקין את העמוד שהותקן ביום האירוע ואף אישר שהנאשם יום לפני כן ירה בזיקוקים. נטען שפרט חשוב מעדותו היה בנוגע לאישה המבוגרת שלחצה את ידו של הנאשם ביום האירוע המהווה עדת אליבי נוספת. נטען שמעדותו עלה שהם הלכו לביתה על מנת לשכנע אותה להעיד אך היא בכתה וטענה שאם תעיד יעשו להם מה שעשו לנאשם וילדיה מנעו ממנה להעיד. הוזכר שהעד נמנע מלמסור את שמה, אך אימו מסרה את שמה בעדותה. צוין כי הנאשם לא זכר שביום האירוע הגיעה אותה אישה לחצר ביתם אך אין בכך לפגוע המהימנות העד בנוגע להימצאותה. עוד צוין שהנאשם לא יכול היה לזמנה לעדות בכך אך המאשימה היתה יכולה לחקור בנוגע לעדות אליבי זו ונמנעה מלעשות כן. נטען שחקירתו הנגדית לא הועילה לתביעה ולא שינתה מעדותו האמינה והמדויקת. נטען שבחקירה, ניסה התובע לדחוק בעד להסביר מדוע לא הלך למשטרה מיוזמתו להעיד על נוכחותו בבית, כשטענה למעשה שעדותו כבושה, אך העד הסביר שלא ידע מתי היה אירוע הירי ולא ידע שיש לכך רלוונטיות. לדבריו, הוא לא ידע על הירי לעבר המתלון אלא רק באותו ערב, לאחר מעצר הנאשם ולא ידע מה השעה בה בוצע הירי.

47. באשר לעדות עדאן אגבריה נטען כי מדובר בעד אליבי לנאשם שלדבריו, לא יצא מהבית אותו יום. נטען שהחקירה הנגדית לא סייעה לתביעה אלא רק הבהירה כמה נקודות. נטען שעד למועד הגשת כתב האישום העד לא ידע מי איים עליו אלא רק לאחר שעו"ד סיפרה לו ואף לא ידע את זהות האדם שהוא עצמו התקשר אליו, לאותו מספר שנמסר לו על ידי חברו. עוד אישר העד שהיו חגיגות לרגל הצטרפות שחקנים חדשים, כמו עדותו של מוחמד. נטען שבהתאם לעדות הנאשם, גם עד זה מסר שהיה בבית ובחצר כל היום וכי הנאשם עבד בחצר בריתון ונקיונות ושעד שהגיעה המשטרה לא הגיעו לקוחות לשטיפה. עוד טען שילדיו של מוחמד הגיעו וכי בנו שיחק עם אקדח פיקות יחד עם הנאשם. עוד אישר שהמצלמות אינן מחוברות.

48. באשר לעדות פתחיה אגבריה נטען כי מדובר בעדת אליבי לנאשם. לדבריה, ידוע לה שהנאשם היה כל היום בבית ועלה מידי פעם לשתות. עוד אישרה שגם עדאן היה בבית ונכדיה כששבו מבית הספר. עוד סיפרה על אותה אישה שהגיעה לביתם ומסרה את שמה על אף שהיססה, לבקשת הנאשם. מעדותה עלה שסביב השעה 16 הנאשם לחץ את ידה. עוד עלה מעדותה שמהרגע שהנאשם התעורר הוא לא הלך לאף מקום. העדה פירטה בנוגע לסירוב אותה עדה למסור עדות. נטען שבחקירתה הנגדית שבה וטענה בנוגע למצלמות כמו יתר עדי ההגנה. עוד מסרה שהמרחק מביתם לבית המתלון הוא כ-15-30 דקות נסיעה ברכב. בחקירתה הנגדית הסבירה מדוע במשטרה טענה שהיתה בבית לבד. עוד אישרה העדה שהנאשם חתך את הברזל ושיחק עם נכדיה באקדח צעצוע. נטען שמעדותה עלה ששאדי אבו עייש גר בשכונה שלהם ועל כן נעצר בקרבת מקום. עוד טענה שהנאשם עלה לשתות בסביבות השעה 15 או 15:30. נטען כי דובר בעדת אליבי אמינה. נטען שעל המאשימה היתה מוטלת החובה לאתר את אותה עדה ולהביאה לעדות ואין אלא לקבוע בנסיבות שהימנעות הנאשם אינה פוגעת בהגנתו.

49. באשר לעדות ג' א' נטען כי בנ/10 טענה ששבוע לפני המקרה הנאשם ואחיו עדאן התקשרו למתלון ממספר חסום ואיימו לפגוע בו, דבר שלא עולה מתדפיס שיחות הטלפון היות ואין שיחה ממספרו של עדאן למתלון וכל השיחות מהמכשיר של הנאשם מופיעות כחסויות (כאשר גם לדבריה בנ/10 מסרה שהשניים התקשרו ממספר חסום, לפני שמסרה שהתקשרו ממספרים מזוהים). נטען שמדובר בטענה שקרית ויתרה מכך היא טענה שבמהלך האיומים המתלון היה לידה ושם את הטלפון על דיבורית, טענה שלא נטענה על ידי המתלון שטען שרק אחיו היה לידו ושאינו יודע אם

שמע את השיחות. נטען שתיאור האירוע בעדותה נסתר בסרט ועולה כי כלל לא ראתה את האירוע. נטען שבניגוד לדבריה הנאשם לא ירד מהרכב ובוודאי לא התרחק 2 מ' ממנו. בנוסף, היא טענה שהמתלון צעק שאם אביו היה בחיים אף אחד לא היה מעז לגנוע בו ולא את שמו של הנאשם. עוד עלה מעדותה שבנה מ' עלה הביתה לקחת מים ואמר שהנאשם ירה במתלון, טענה שבהועלתה בפעם הראשונה. בנוסף, העדה זיהתה את מאג'ד שהסתכל לכיוונה ואמר לנאשם להזדרז ולעזוב את המקום. נטען שמדובר בעדות שנגבתה ביום האירוע בשעה 18:18 בתחנת המשטרה, בטרם העדה ראתה את הסרט. נטען שבעדותה הנוספת נ/11 מיום 22.9.16, העדה ככל הנראה כבר ראתה את הסרט ועידנה את גרסתה עת טענה שאינה בטוחה שמדובר במאג'ד אלא מישהו הדומה לו וכי ייתכן שדמיינה מרוב עצבים. נטען שהמאשימה בחרה שלא לזמנה כעדת תביעה ועל כן היא זומנה כעדת הגנה. נטען שמעדותה היה ברור שהיא צפתה בסרט האירוע. נטען כי העדה טענה כעת שהנאשם לא יצא מהרכב למרחק 2 מ' אלא עמד ליד דלת הרכב והתרחק לכיוון המדרגה בה עמד בנה המתלון- דבר שלא היה ולא נברא. נטען שהעדה לא ראתה את האירוע וכי במהלך עדותה פנתה לנאשם ואמרה לו "אני אראה לך". עוד נטען שמדברי העדה עלה שבמשטרה הראו לה וידאו, דבר שאינו נכון ומכאן שהעדה גילתה שהיא צפתה בסרט האירוע. עוד טענה בעדותה שכבר מלכתחילה טענה שלא היתה בטוחה שמדובר במאג'ד, דבר שאינו נכון ואף הכחישה את אמרתה בנ/10 לפיה מאג'ד הסתכל עליה וטענה שהדבר אינו נכון. עוד נטען כי העדה אישרה שזידאן בא לבקר את המתלון מידי יום וכי הוא "במקום אבא" וכי היתה מודעת למעצרו של מוראד, בניגוד לטענתה קודם לכן. נטען שאף אחד מעדי התביעה אינו דובר אמת וכי האליבי שסופק למוראד היה שקרי.

50. באשר לשיחות הטלפון שביצעה אימו של המתלון למשטרה נטען כי בשיחה הראשונה מסרה שראתה מי ירה בבנה, שכן בשם גזאל. בשיחה השנייה למשטרה, טענה כי הנאשם נכנס לתוך הבית (דבר שלא נראה בסרט) וכי שמעה קולות של ירי ואינה יודעת מהיכן כי עמדה במרפסת, רק שמעה יריות וירדה למטה. בהמשך טענה-"כן, ראיתי אותו שברח, ראיתי את הגב שלו". נטען שגרסה זו מנוגדת לגרסתיה במשטרה ובבית המשפט. נטען שבחקירתה הנגדית הכחישה שאמרה למשטרה שהנאשם נכנס לבית על אף שדבריה מוקלטים. עוד נטען שבעדותה טענה שסיפרה לכולם שהנאשם ירה במתלון, כשבאו לבקר את בנה בבית החולים. נטען שלהפצת השמועה היתה השפעה מכרעת על האשמות השווא נגד הנאשם. עוד עלה מעדותה שלבנה יש קשר לזידאן. באשר לעדות אמג'ד נטען כי העד חיזק את טענת הנאשם לפיה ביום שלפני האירוע הוא ביצע ירי זיקוקים. באשר למאג'ד נטען כי הוא אישר את גרסת הנאשם ואימו בנוגע להפסקת המצלמות והסיבה לכך. עוד אישר שישנן חגיגות אוהדים לא רק בזמן משחקים אלא כשמגיע שחקן חדש ובאימונים.

51. באשר לעדות מוחמד גזאל נטען כי מדובר בעדות נוספת ממשפחת המתלון הסותרת את הנראה בסרט. נטען שהעד איים על הנאשם באומרו "בגלל שאתה מניאק אני אזיין אותך". עוד טען שראה את הסרט בחקירתו הראשונה במשטרה. דבר שלא קרה היות והסרט לא היה ברשות המשטרה באותו מועד והוצג לו רק בחקירתו נ/19. עוד עלה כי לטענתו היו 3 ברכב. כאשר נשאל מדוע אמר שראה את מאג'ד במשטרה, הכחיש שאמר זאת. כשעומת העד עם אמירתו לפיה שניים ירדו מהרכב, מאג'ד והנאשם, הכחיש שאמר זאת ואף הכחיש את דבריו בנ/17 לפיהם קילל את הנאשם וניסה לתת לו מכה ובתגובה הנאשם ניסה לעלות עליו עם הרכב. נטען שהעד הכחיש את כל מה שאמר במשטרה. נטען שהעד כלל לא ראה את האירוע ומהווה דוגמא טובה להפללת הנאשם ואחיו.

52. באשר לראיות לטענת האליבי נטען כי אירוע הירי אירע בשעה 16:20 או בסמוך לכך וכי הנאשם העלה טענת אליבי לפיה היה בעסקו כל היום. נטען שטענה זו בוססה על ידי עדי אליבי נוספים מטעמו- אימו, אחיו עדאן ואחיו

מוחמד. נטען שגם אותה אישה שלחצה את ידו של הנאשם, לא זומנה לעדות. נטען שעדי ההגנה הותירו רושם אמין ואף ציינו עדת אליבי נוספת שאינה קשורה למשפחה. נטען שהנאשם הוכיח שהיה בזמנים הרלוונטיים בבית העסק שלו שמצוי בביתו. באשר לעדי התביעה וההגנה ביחס לזיהויו כמי שביצע את הירי נטען כי התביעה באופן תמוה בחרה להעיד רק חלק מהעדים, כולם בני אותה משפחה שמסרו שהנאשם הוא זה שירה. נטען להפללת הנאשם ואחיו. נטען שלבני המשפחה היה מניע להפללת הנאשם והם פעלו בהתאם. נטען שכחלק מאמירת אי אמת הסתירו בני המשפחה את סרט האירוע למשך 10 ימים ושיקרו לשוטר מועתז ביוזעין. נטען שההגנה הראתה שאף אחד מהעדים לא יכול היה לראות את פני היורה. באשר לשרידי הירי נטען כי לשרידי המתכת שנמצאו על ידי הנאשם אין כל משמעות ראייתית נוכח עבודות הריתוך או כתוצאה מעבודתו. באשר לשרידי הירי הרי ששרידים אלו יכולים היו להימצא בשל זיהום משני מהובלתו או מתחנת המשטרה או כתוצאה מהזיקוקים או טיפול בהחלפת ברקסים- כאשר שני גורמים אלו מותרים עקבות של שלושת המתכות כמו במקרה ירי תחמושת מערבית. התבקש להורות על זיכוי הנאשם, ולו מחמת הספק.

53. בדיון שהתקיים ביום 26.2.18 חזרו הצדדים על טיעוניהם בעל פה. ב"כ הנאשם הוסיף שנעשה ניסיון למצוא מומחה נוסף שלא צלח אך הוצגו מאמרים בהקשר זה. נטען שמהמאמרים אליהם הפנתה המומחית עולה שהם לא תומכים בגרסתה אלא להיפך ומחזקים את האפשרות לזיהום משני בתחנת המשטרה ובכל מקום אחר. עוד צוין שבמאמר שצורף מצוין שמתכות של שרידי ירי נמצאות גם כתוצאה מירי זיקוקים וכריות אוויר של רכב שמתפוצצות וברקסים. ב"כ הנאשם ביקש לזמן את המומחית על מנת לעמת אותה עם המאמר שצורף לסיכומיו, אך בקשתו נדחתה לאור השלב בו נמצא ההליך. במסגרת החלטה זו, הורתי לב"כ המדינה להעביר את המאמרים שהוזכרו ברשימה שהמומחית צירפה כמקורות לתיק.

דיון והכרעה

54. גדר המחלוקת בהליך נוגע לשאלה האם הנאשם הוא זה שירה במתלונן וגרם לפציעותיו. לטעמי, הראיות והעדויות שהוצגו מלמדות על כך שהנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר.

הרקע למעשה

55. המתלונן בעדותו טען כי הנאשם ביקש להתנקם בו על כך שישב עם שניים, אותם הנאשם "רצה לרצוח" (עמ' 76 לפרוטוקול ש' 12-3). המתלונן העיד שהנאשם נהג לצלצל אליו ממספר חסוי באמצע הלילה ותיאר את תוכן השיחה- "שהוא רוצה לרצוח אותי. שהוא רוצה לירות בי. הוא היה אומר לי: אני רוצה לרצוח אותך ויגיע היום שלך" (עמ' 77 לפרוטוקול ש' 28-27). בחקירתו הנגדית חזר על כך ותיאר- "בפעם הראשונה שהוא התקשר אלי, הוא אמר כן ס' ושאלתי מי זה שמדבר והוא ענה "אני רזאל". שאל מה המצב ואמרתי שבסדר. הוא אמר לי שהוא שמע שאני יושב עם איברהים ומוראד, אמרתי שכן, אני יושב אתם אבל רגיל, לא משהו מיוחד. ואז הוא התחיל לדבר ולאיים עלי שהוא רוצה לרצוח אותי" (עמ' 92 לפרוטוקול 9-5).

מת/132 עולה כי אכן בוצעו שיחות למספרו של המתלונן (055-2287041) ממספר 053-2474271, מספר הנייד של הנאשם שלוש פעמים ביום 7.9.16 בשעות הערב ו-9 פעמים ביום 10.9.16 בשעות הלילה, כאשר הופעל שירות שיחה

לא מזוהה (43*).

מעדות המתלונן עלה שאחיו מ' היה עד לשיחות הטלפון המאיימות מהנאשם, כשבוע לפני האירוע, והורה לו לא לענות לו (עמ' 93 לפרוטוקול ש' 30- עמ' 94 ש' 16).

56. מעדותו של מ' א', אחיו של המתלונן, עלה כי היה עד לאותם איומים טלפוניים, כדבריו-"הסכסוך עם כל המשפחה. אחי כשהיה יושב עם בני המשפחה, היה מתקשר אליו ואומר לו: אל תשב איתם כי אני במצב של ריב איתם. לפני האירוע בשבועיים - היה מתקשר ומאיים עליו - על אחי, אני יהרוג אותך". מוחמד נשאל כיצד ידוע לו שהיה מאיים עליו ופירט-"פעם אחת הייתי יושב ליד אחי, ואחי הפעיל את הרמקול, ושמעתי אותו מאיים עליו: אני רוצה להרוג אותך מפני שאתה נמצא איתם. גם עוד פעם לאחר מכן, כמה ימים לפני האירוע, התקשר, אמר לו: כבר עכשיו בתקופת החג תהיה הרוג". עוד נשאל מוחמד מהו הסכסוך בין הנאשם למוראד והבחור השני והשיב-"מזמן היו בעיות. מאז שנהרג אביו של ראזל. אמר לבני המשפחה: עכשיו נתנקם. כל המשפחה לא הסכימה על זה ובגלל זה התחיל הסכסוך. הבעיה עם אחי מפני שהיה יושב איתם, עם בני המשפחה" (עמ' 122 לפרוטוקול ש' 19- עמ' 123 ש' 3).

57. עוד עלה מעדות מ' שהנאשם אים על המתלונן "אל תשב איתם" ו"אני אהרוג אותך". עוד התייחס מ' לטענה לפיה מוראד ירה על בית הנאשם, וזו למעשה הסיבה שהנאשם היה עצבני על המתלונן, שישב עם מוראד, כלשונו-"יכול להיות אבל היו סיבות מקודם מאז שנהרג אביו, אף אחד לא עמד לצידו בבעיות" (עמ' 136 לפרוטוקול ש' 29-8).

בהמשך עדותו התייחס מ' לתוכן השיחה ופירט-"הוא התקשר. אמר לו גזאל:ס' אתה יושב עם מוראד ואיברהים? ואני בריב איתם. אל תשב איתם. ס' אמר לו: למה? אנחנו בני דודים, בני משפחה, סך הכל אני יושב איתם. למה לא? אחר כך, גזאל אמר לו: אם אתה יושב איתם, אני אהרוג אותך, אני אוריד אותך. היה אומר שתי המלים: בנזלאק ובעוטלאק (להוריד ולהרוג)". כאשר נאמר לו שהוא לא התלונן על הרצח של אביו אלא על כך שס' ישב עם מוראד, השיב-"אמר שידוע במשפחה שהוא לא אוהב את המשפחה מפני שאין אף אחד מהמשפחה שעמד לצידו (הנאשם)"... היה מתקשר הרבה פעמים ופעמיים הייתי איתו. אמר שהוא היה מקלל וגם אמר לו בגלל שאתה לא עומד לצדי ואתה יושב איתם, אני אהרוג אותך והמשך לקלל", ובהמשך-"באותה שיחה הראשונה, לא דיבר על אביו, בפעם השנייה דיבר על זה. מקלל ואומר: שלא עמד לצידו וגם שהוא יושב איתם". לדבריו, בשתי השיחות היה רמקול. באשר לשעת השיחות, השיב-"פעם היה בלילה, ופעם היה בשעה שלוש לא זוכר בדיוק, אחרי חצות. ופעם היה אולי ב-10 בלילה, שתיהן היו בלילה. אבל שעות בדיוק לא זוכר" (עמ' 137 לפרוטוקול ש' 9-עמ' 139 ש' 5).

58. מ' בעדותו, התייחס לכך שהנאשם אים על ס' ולא עליו והשיב שזה בגלל שס' ישב עם איברהים ומוראד בזמן שהוא היה בעבודה כל הזמן. עוד השיב לשאלה מה הקשר בין מוראד לרצח של אביו של הנאשם, כלשונו-

"אין קשר. בראש שלו שכל המשפחה לא עמדה לצידו ומוראד אחד מבני המשפחה" (עמ' 140 לפרוטוקול ש' 5-15).

59. גם אימו של המתלונן התייחסה למניע למעשה בעדותה. היא אישרה שהנאשם אים על בנה בשעות מאוחרות כשבוע לפני המקרה ופירטה בנוגע לסכסוך-"אחרי שהוא כבר נורה והכל עבר, אני שאלתי אותו למה יש סכסוך, אז הוא אמר שהוא אים על כל הבחורים במשפחה, וס' סיפר לי שגזאל יש לו סכסוך עם מוראד, ומוראד היה עצור, וס' היה איתו כמה ימים בטבריה. אז הוא אמר לי שבגלל שאני הייתי עם מוראד, אז הוא בא ורצה להרוג אותי. כי בינינו אין אף סכסוך" (עמ' 343 לפרוטוקול ש' 30-34 עמ' 344 ש' 5).

60. מעדות מוחמד גזל עלה כי המתלונן סיפר לו שהנאשם מאים עליו, כלשונו-"ס' אמר לנו שהוא מאים עליו וכשקיבל את המכה (הירי) הוא אמר "אמרתי לכם, תסתכלו מה קרה" (עמ' 373 לפרוטוקול ש' 10-15).

61. לאור האמור, בעדויות השונות שצוינו לעיל עולה כי הרקע למעשה היה חברותו של המתלונן עם אותם שניים שהנאשם "סימן" ורצונו להתנקם במתלונן על כך. כאמור, תומך בעדויות השונות בנוגע לשיחות האיומים שבוצעו ממספרו של הנאשם למספרו של המתלונן, ממספר חסוי, בשעות הלילה המאוחרות ובסמוך לאירוע.

זיהוי הנאשם

62. מעדות המתלונן, ס' א', עלה כי הנאשם, בן דוד, אשר עד לאחרונה התגורר בשכנות לו, מוכר לו היטב היות והיה בן בית בביתו וקרוב משפחתו. המתלונן תיאר בעדותו את רגע האירוע כלשונו-"...אני התחלתי לעבוד על הקיר בבנייה, כבר באבן הראשונה שהתכוונתי לשים ולבנות, אח שלי עמד לצידו, ואז התחילו היריות לעברנו. אח שלי מיידית שם את הידיים על הראש והוא ברח לכיוון הבית. אז אני הפניתי את הפנים שלי לכיוון הכביש וראיתי את גזאל. אז התחלתי לצעוק לגזאל. מאז שהוא התחיל לירות רק הקליע השני נכנס לי לתוך הרגל. (מצביע על ירך ימין בין הברך למותן). אז ראיתי בהתחלה את גזאל- הרכב שהיה שם התקדם קצת קדימה, הרכב נעצר, הנהג שעצר את הרכב, בהתחלה כשראיתי שדלת הרכב נפתחת, אני מיידית עזבתי את המקום ועד אז אני עדיין לא הרגשתי בפגיעה שיש לי ברגל. ואז כשהגעתי לאח שלי, אח שלי אומר לי:מה זה הדם הזה? אז אחרי שאחי שאל אז הסתכלתי על הרגל וראיתי שיש הרבה דם נפילתי על הרצפה ואז התחלתי להרגיש בכאב". לשאלת בית המשפט האם הדלת נפתחה והוא ירה, השיב-"אחרי שהוא ירה הוא התקדם ברכב. בהתחלה כאשר ראיתי שהדלת נפתחת חשבתי שהוא רוצה לרדת מהרכב ולבוא "לגמור" אותי. אז ברחתי ישר לבית". המתלונן אישר שהנאשם ישב ליד הנהג וכי רק הנאשם והנהג היו ברכב. לדבריו, דובר במרחק של כ-5 מ' בינו לבין הנאשם (עמ' 78 לפרוטוקול ש' 28-9) (הקו הוסף ד.פ.).

63. המתלון נשאל בעדותו האם הוא בטוח שמדובר בנאשם והשיב-**"אני ראיתי אותו. ראיתי את הפנים שלו. וגם התחלתי לצעוק עליו"**. לדבריו, **"גזאל היה ממש מול העיניים שלי והרכב היה מולי"** (עמ' 79 לפרוטוקול ש' 29-30, עמ' 80 ש' 13-14). בהמשך, כשנאמר לו שהנאשם מכחיש שהוא זה שירה בו, השיב-**"הרי הוא זה שאיים עלי והוא אמר שאני איתך ברגע שהתקשר לאיים עלי, והרי אני ראיתי אותו שהוא יורה עלי. כן, ראיתי אותו כשהוא יורה עלי, ראיתי את הפנים שלו"** (עמ' 84 לפרוטוקול ש' 15-18). בהמשך חקירתו הנגדית חזר על כך המתלון שזיהה את הנאשם ושלל שהרכב היה מאחוריו, כדבריו-**"בפעם הראשונה שסובבתי את הראש הפנים שלי היו מול שלו ואני ראיתי אותו ברור"**..**"אז איך אני ידעתי שזה גזאל? תגיד לי. אם לא ראיתי אותו בפנים..."****"זה גזאל במליון אחוז"**..**"כן, ברגע שסובבתי את הראש מיידית אני ראיתי רק את גזאל"**..**"הכדור הראשון ישר נכנס בקיר ומייד לאחר מכן הגיע הכדור השני ופגע בי ומיידית אני סובבתי את הראש ואז ראיתי את גזאל"**..**"לא. גם אני הזכרתי את השם שלו מייד אחרי שנוריתי והסתכלתי וראיתי את גזאל אז כבר צעקתי גזאל גזאל"**. הוא נשאל האם איך שנורה צעק גזאל והשיב-**"לא, ברגע שסובבתי את הראש וראיתי שזה הוא"**. המתלון נשאל בעדותו מדוע לא מסר זאת בחקירתו בבית החולים והשיב שלא אמר בבית החולים כי היה ב"עצבים". זה המקום לציין שבחקירתו הראשונה זמן קצר לאחר האירוע המתלון מסר את השם גזאל אך לא פירט שצעק "גזאל גזאל" (עמ' 107-109 לפרוטוקול) (הקווים הוספו ד.פ.).

64. המתלון בעדותו תיאר מה הנאשם לבש- סריג- חולצה חצי שרוול עם צווארון וכפתורים בצבע ורוד (עמ' 79 לפרוטוקול ש' 6-7), תיאור העולה בקנה אחד עם הנראה בסרטון (ת/98א') ושלושת החולצות הורודות שנתפסו בחדר הכביסה בביתו של הנאשם (ת/80, ת/81).

65. תימוכין נוסף לזיהוי הנאשם ניתן למצוא בת/98א', הסרטון המתעד את האירוע, שם נראה המתלון בבירור מפנה את פניו לעבר הרכב ממנו נורו היריות ואף לאחר מכן, כשהרכב מגיע בסמוך אליו מתרומם בעודו מסתכל על הרכב ונוסעיו, כאשר עם פתיחת דלת הרכב על ידי הנאשם, מסתובב ובורח מהמקום. בסרטון האירוע, ניתן אף לראות כי הנאשם לובש חולצה בהירה.

66. יוער, כי דובר בנאשם המוכר למתלון, שכנו, בן ביתו וקרוב משפחתו, בשעת אחר הצהריים, בתנאי אור מלאים, ביום בהיר בחודש ספטמבר, ובמרחק של כ-5 מטרים בלבד (דבר שגם עלה מהשחזור שנערך עם המתלון ת/136). אומנם, דובר בפרק זמן של כמספר שניות בודדות, אך הדבר מספיק נוכח ההיכרות המוקדמת בין השניים, רבת השנים (ע"פ 458/14 מנחם אדרי נ' מ"י). עוד יצוין כי הנאשם לא היה רעול פנים במועד האירוע.

זאת ועוד, לעדות המתלון מצטרפות עדויותיהם של אימו ג', אחיו מ', השכן עדאל, איברהים ומוחמד גזאל כפי שיפורט להלן.

67. מעדות מ' עולה כי גם הוא זיהה את הנאשם, כלשונו-**"הסתכלתי לאחור, וראיתי את רזאל יורה עלינו, הורדתי את הראש וברחתי לתוך הבית. אני הייתי עם אחי ס', הייתי לידו, שזה שנורה ברגלו. כשנכנסנו בפנים, ס' התחיל לצעוק: זה רזאל זה רזאל יורה עלינו. גם אני ראיתי אותו"** (עמ' 123 לפרוטוקול ש' 10-13). בהמשך

עדות, טען מ' שראה היטב את הנאשם שישב ליד הנהג לפני הירי והוסיף-"הוא בן משפחה שלנו מזמן אני מכיר אותו, אני מכיר את תווי הפנים שלו טוב". בהמשך, השיב שהנאשם לבש משהו בהיר (עמ' 123 לפרוטוקול ש' 22-עמ' 124 ש' 11) (הקווים הוספו ד.פ.).

68. מ' העיד לגבי הרגע בו זיהה את הנאשם, כדבריו-"כשהיינו עובדים בכניסת הדירה, שמענו קול של ירי מאחוריי, סובבתי את הראש והסתכלתי היו הפנים של גזאל עם הנשק, התכופפתי ונכנסתי פנימה". עוד נשאל האם לא ראה מעבר לזה והשיב-"לא, היה קרוב לדלת כאילו דוחף אותה, והיה יורה, הכל בשניות, ואני ברחתי". העד נשאל למה הכוונה קרוב לדלת והשיב שהחלון של האוטו היה פתוח. הוא אישר שראה את הנאשם יורה דרך החלון ואז ברח (עמ' 141 לפרוטוקול ש' 12-עמ' 141 ש' 22). מ' שלל את הטענה לפיה היה עם הראש הפוך ולא לכיוון הכביש, וכי אם היה מסתובב לכביש הרכב כבר היה חולף והוא לא יכול היה לראותו, כלשונו-"אני מאז ששמעתי את הקול, עמדתי, הורדתי את הראש, הסתכלתי עליו וברחתי. אני ראיתי אותו" ובהמשך-"מאז ששמעתי את הקול, מייד הסתובבתי, התכופפתי וברחתי. ויכולתי לראות את הרכב ומיד שבפנים וזה היה גזאל". מ' שלל שראה את הנאשם יוצא מהרכב והבהיר שבמשטרה טען שראה אותו דוחף את הדלת כאילו רוצה לצאת. העד נשאל בשנית לגבי הטענה שלא ראה את פתיחת הדלת והשיב-"מה שאני אמרתי, היה מחזיק את הנשק ולגבי הדלת, כאילו שרוצה לפתוח את הדלת, הוא נשען על הדלת" ובהמשך כשנאמר לו שזה לא מה שמסר בהודעותיו במשטרה-"אני אמרתי שנשען על הדלת כאילו שרוצה לפתוח את הדלת, כשראוה אדם נשען על הדלת כאילו רוצה לפתוח את הדלת, אבל את הפנים אני ראיתי - גזאל. אני בטוח" (עמ' 144 לפרוטוקול ש' 23-16). עוד שלל שעדותו מתבססת על מה שראה בסרטון המתעד את האירוע-"הסרט לא מעניין אותי. אני מה שראיתי ומה שקרה איתי - אני ואחי וגזאל בא ברכב, וירה עלינו ואני ראיתי את זה בעיניי. יש סרט או אין סרט זה לא מעניין אותי. מה שראיתי זה מה שקרה". מ' פירט בעדותו לגבי מה שס' עשה אחרי שהכדור פגע בו-"כשנורה עלינו, אני ברחתי לפני ס', וס' התחיל לצעוק: גזאל גזאל, גזאל יורה עלינו, נכנסנו בפנים, ס' הסתכל על הרגל שלו, ואמר לי: יש כדור ברגל שלי ואני התחלתי לחפש בגוף שלי אם יש כדור כמו ס'". העד הופנה לטענת ס' לפיה צעק גזל גזל כשהיה עוד בחוץ והשיב-"לא, כשאנחנו בורחים, וס' אחריי" (עמ' 142 לפרוטוקול ש' 11-עמ' 143 ש' 12) (הקווים הוספו ד.פ.).

69. בהמשך, תיאר לגבי זיהוי הנאשם על ידו ועל ידי המתלונן כדלקמן: "כשנורה עלינו בדרך והוא התחיל לצעוק, אמרתי לו כשנכנסנו בחדר בפנים : זה גזל שירה עלינו? ס' אמר לי: גם אני ראיתי אותו" ובהמשך-"זה לא שהוא אומר לי ואני אומר לו. אנחנו באמצע הירי צועקים". מ' נשאל האם לא שאל את ס' אם הוא בטוח שמדובר בגזאל והשיב-"למה שאני אשאל? אני ראיתי אותו בעיניי". הוא שלל ששאל את ס' מי ירה והאם הוא בטוח. כאשר נאמר לו שאחיו אמר גזאל והוא שאל אותו האם הוא בטוח ואמר שכן, השיב-"אני לא שאלתי אותו כי אני ראיתי. לא אמרתי לו ככה. אולי אמרתי לו מה, כי שנינו צעקנו" ובהמשך-"היה צועק בקול רם, ושנינו צועקים: גזל ירה בנו גזל ירה בנו" (עמ' 143 לפרוטוקול ש' 7-עמ' 144 ש' 15, עמ' 147 ש' 12-13) (הקו הוסף ד.פ.).

70. עדותו של מ' היתה אמינה ומהימנה בעיני. מ' היה עד ישיר לאירוע ותיאר בפשטות את האירוע כפי שהתרחש. הוא הודה בהגינותו, כפי שיובהר בהמשך, ששמע את אימו צועקת בעת האירוע כי מאג'ד ברכב, על אף שידע במועד זה כי מאג'ד כלל לא היה באזור. זאת ועוד, עדותו בבית המשפט עלתה בקנה אחד עם הודעותיו במשטרה.

71. גם מעדות אימו של המתלונן, ג' א' עלה שזיהתה את הנאשם באופן וודאי. מעדותה עלה כי זיהתה את הנאשם, המוכר לה אישית בבירור ואף מסרה זאת למשטרה בשיחה הטלפונית. כאשר נאמר לה שהיתה מרוכזת בטלפון ולא הבחינה בדיוק במי שירה, השיבה- **"למה קשה? לא היה שם אף אחד חוץ ממנו שם, ואף אחד לא יכול להגיד שאני משקרת. לא שהוא ירה בו וברח, הוא המשיך לעמוד שם ולא רעול ולא כלום. רואים"**. ג' שללה בעדותה שטענה שמדובר בנאשם כי שמעה את בנה צועק גזאל, כדבריה- **"אני לא אמרתי למשטרה שמעתי, אמרתי מה שאני ראיתי בעיניי..."** (עמ' 336 לפרוטוקול ש' 30- עמ' 339 ש' 9) (הקווים הוספו ד.פ.). זה המקום לציין כי עדה זו לא נכללה ברשימת עדי התביעה, שכן התביעה סברה שלא ניתן לבסס ממצאים על סמך יכולת הזיהוי שלה. כפי שיובהר בהמשך, אינני סבור שיש לפסול את עדותה על הסף נוכח הנסיבות. זאת ועוד, מת' 127 א' עולה כי מסרה את שמו של הנאשם כמי שראתה שיורה בבנה, דקות ספורות לאחר האירוע, בשיחתה למשטרה, תוך שציינה **"אני ראיתי מי יורה בו..."** **"הבן שלי נורה בבית, הגיע שכן שלנו בשם גזאל"** ולאחר מספר דקות בשיחה נוספת **"הבן שלי נורה, היה עובד בבית הגיע מישהו שכן שלנו ירה בו, מכירה אותו תגיעו מהר"**.

72. מעדות השכן עדאל אגבריה, עולה כי גם הוא זיהה את הנאשם. כדבריו- **"אני הייתי אוכל. ראיתי אותו מדרך החלון מסתכל עלינו. אכלתי ושמעתי את הירי. הלכתי על יד החלון ושמתי ידיים על החלון והסתכלתי וראיתי את מוהנד, הנאשם שיושב פה, הוא היה מוציא את הראש מהחלון שעל יד הנהג ומסתכל"**. עדאל הבהיר בעדותו שלא ראה נשק וכי דובר ממרחק של כ-15 מ' (עמ' 152 לפרוטוקול ש' 18-8). בעדותו, נשאל עדאל האם ראה את כל הרכב או רק את חלקו העליון מהמקום בו היה והשיב- **"אני ראיתי אותו (הנאשם) לא הסתכלתי על האוטו. אני ראיתי את האדם"** (עמ' 166 לפרוטוקול ש' 11-10).

73. מעדות ווג'יה ג'בארין, בן דודו של הנאשם, המתגורר כ-100 מטר מבית המתלונן ופינה אותו למרפאה בסמוך לאירוע, עלה כי שמע את המתלונן צועק כי הנאשם ירה בו כשהגיע למקום, בסמוך למועד הירי, כלשונו- **"כן, הוא צעק מכאבים והוא התחיל להגיד שרזאל ירה בי"**. ווג'יה תיאר שהמתלונן כל הזמן צרח מכאבים ופעם אחת ציין שהנאשם הוא זה שירה בו. עוד נשאל האם המתלונן אמר לו לומר ששמע אותו צועק שהנאשם ירה בו והשיב- **"לא אמר לי. זה מה שהוא שאני ראיתי ואני שמעתי, כשאני הלכתי לבי"ח לבקר אותו לא דברתי על זה, כי אני לא רוצה להתערב בדברים האלו"** (עמ' 162 לפרוטוקול ש' 16- עמ' 163 ש' 23).

74. מעדות איברהים אגבריה, בנו של עדאל ובן דודו של הנאשם, המתגורר בסמיכות למתלונן, עלה כי גם הוא זיהה את הנאשם כמי שירה במתלונן. איברהים תיאר בעדותו כדלקמן- **"חזרתי מהעבודה, נכנסתי למטבח לאכול, פתאום שמעתי קול, יצאתי מהמטבח כדי לבדוק מה קרה, כשהסתכלתי ראיתי את רזאל מול הפנים שלי, הסתובבתי כדי לראות מה יש שם, ואז שמעתי את ס' צועק ש"הוא ירה בי הוא ירה בי"'**. איברהים נשאל מה עשה ברגע ששמע את הקול לפני שיצא החוצה והשיב- **"אני אכלתי ואחרי ששמעתי את הקולות, הסתכלתי מעבר לחלון, ראיתי את רזאל מולי בפנים"**. איברהים תיאר שהנאשם היה באוטו, בכביש, ישב ליד הנהג והחזיק ברזל בצבע שחור. כאשר נשאל למה הכוונה ברזל בצבע שחור, השיב- **"לא ראיתי את זה טוב, זה ברזל בצבע שחור"**. עוד נשאל האם הוא החזיק את זה ביד אחת או שתי ידיים והשיב- **"הדלת היתה קצת פתוחה והוא היה עם חצי מהגוף כלפי החוץ"** (עמ' 179 לפרוטוקול ש' 28-6). אציין כי עד זה לא התייצב למתן עדות כשזומן תחילה וכשנשאל על כך בעדותו, טען שהיה לו לחץ בעבודה ולא יכול היה להשתחרר (עמ' 181 לפרוטוקול ש' 26-11). בהמשך עדותו חזר על כך שזיהה את הנאשם בפניו מחזיק

"ברזל" ולאחר מכן שמע את המתלונן בוכה וצועק שהנאשם ירה בו (עמ' 188-189 לפרוטוקול) (הקווים הוספו ד.פ.).

75. מעדותו של מוחמד אגבריה עלה כי לא ראה את הנאשם אלא זיהה את הנהג וראה מישהו נוסף יושב על ידו, אך לא ראה את פניו. מעדותו עלה מספר פעמים ששמע את המתלונן צועק "רזאל רזאל" וסבר כי הנאשם-רזאל, הוא זה שנורה (עמ' 208-209 לפרוטוקול). מוחמד שלל שיש לו סכסוך עם הנאשם וטען שהם מדברים יוער, כי עד זה הוכרז כעד עוין.

76. מוחמד גזאל, קרוב משפחתו של הנאשם, הוכרז כעד עוין לאחר ששלל שהיה עד לירי. בהמשך, תיאר **"שזה הרקוב (הנאשם) ירה בבחור. הוא לא יצא מהרכב, רק הוא ירה לעברו והמתלונן חטף קליע ברגל והנאשם ברח"**. הוא שלל שאמר במשטרה שגם מאג'ד היה ברכב ואמר שמסר שלא ידוע לו אם זה היה מאג'ד או לא. בהמשך, אישר שבחקירתו במשטרה סבר כי מדובר במאג'ד, אם כי ציין שאינו בטוח בכך. הוא הסביר מדוע הוא בטוח במאה אחוז שראה את הנאשם יורה אבל לא ראה את מי שישב לידו ומאחוריו, כלשונו- **"כי מוהנד הוציא את הראש שלו מהחלון. הוא לא יצא מהאוטו"** (עמ' 370-372 לפרוטוקול) (הקווים הוספו ד.פ.).

"זיהוי" מאג'ד כמי שהיה ברכב על ידי אימו של המתלונן

77. מ' בעדותו, הודה כי שמע את אימו אומרת שמאג'ד ברכב. בעדותו הוא הסביר מדוע לסברתו טענה שמאג'ד היה ברכב, כלשונו- **"אמרה: מאג'ד, מאג'ד. יכול להיות מפני שהיתה תמיד רואה את מאג'ד עם גזאל. מההלם והפחד אני חושב שהיא אמרה מאג'ד"**. מ' אף הודה ששוחח עם אימו על עדותה במשטרה וכי סיפרה לו **"שראתה את גזל שהיה ליד הנהג ויורה, כאילו אחד יושב מאחור, דומה למאג'ד. אבל מהעצבים וככה היא לא ידעה לתאר אם זה הוא או לא"** (עמ' 145 לפרוטוקול ש' 29- עמ' 146 ש' 11).

78. ג' א', אימו של המתלונן, הסבירה בעדותה לגבי הטענה כי זיהתה את מאג'ד, כדבריה- **"אני סיפרתי על מה שראיתי. ראיתי את הנהג, בתוך הרכב, וראיתי את ג'זאל שיוצא מהרכב, זה שאתם קוראים לו מוהנד. והיה מאחור עוד מישהו, שאני אמרתי שהוא דומה למג'ד, אבל אני לא בטוחה. כי הייתי בהלם מכל העניין הזה"** (עמ' 328 לפרוטוקול ש' 18-20).

79. ג' נשאלה בעדותה האם כשראתה את ג'זאל על יד הבן שלה, ראתה מישהו יושב במושב האחורי והשיבה- **"כן, היה שם מישהו, אני דמיינתי שזה אולי מג'ד"**. העדה הופנתה להודעתה במשטרה שם טענה שהחלון של הרכב היה פתוח וראתה את מאג'ד שהסתכל לכיוון שלה, אז ראתה אותו והשיבה- **"זה מה שקרה בדיוק בפניי, ואני ישר דמיינתי לעצמי שזה מג'ד. אני משנה את המילה, אני מדמה. ייתכן שאני ראיתי כך מההלם שהייתי בו. אני לא יכולה לשקר שכן זה הוא ואני דיברתי איתו"**. ג' הופנתה בעדותה להודעתה במשטרה מיום 18.9 שם טענה שראתה את מאג'ד ולא אמרה שאולי דמיינה או שהיתה בלחץ. היא נשאלה מדוע כעת היא טוענת אחרת והשיבה- **"כשהגיעה**

המשטרה וביקשה ממני לזהות, והראו לי וידיאו, אז אני אמרתי בדיוק מה אני ראיתי וסיפרתי לה בדיוק מה שקרה". כאשר נאמר לה שביום 18.9 לא הראו לה שום וידאו, השיבה-"מה שאמרתי אז, אני אומרת גם עכשיו, שזה אני דמיינתי לעצמי שזה מג'ד, אבל אני ראיתי אותו ושמעתי אותו מדבר עם ג'זאל, ואומר לו נו, תמהר". לשאלת בית המשפט האם כשהיא אומרת דמיינתי היא מתכוונת שחשבה לעצמה, השיבה-"הכוונה היא כשאתה רואה מישהו שיש לו דמיון למישהו שאתה מכיר. אני לא רוצה להפליל סתם ולהגיד אם זה הוא באמת או לא, אני לא הייתי בטוחה אם זה באמת מג'ד" (עמ' 329 לפרוטוקול ש' 9- עמ' 331 ש' 3).

80. ג' אישרה בעדותה שכשנחקרה במשטרה ביום 18.9 כשעתיים לאחר האירוע "הייתי מבולבלת ממה שראיתי מולי באירוע. אני הרגשתי בביטחון שנכנסתי למשטרה". עוד נשאלה בעדותה האם כשאמרה שראתה את מאג'ד שהסתכל אליה ודיבר, אמרה אמת והשיבה-"אני לא אמרתי להם שראיתי את מאג'ד ושאני בטוחה מזה, אני אמרתי להם שאני מדמיינת שזה יכול להיות... אני לא זיהיתי" ובהמשך-"כדי לא להפליל אותו סתם ולומר שזה הוא. יש הרבה אנשים שיש ביניהם דמיון ולכן אני לפי מה שאני ראיתי זה היה נראה כאילו הוא מאג'ד". ג' שללה בעדותה שהיא מתבלבלת גם לגבי גזאל. כאשר נאמר לה שגם גזאל וגם מאג'ד מוכרים לה היטב ואיך היא בטוחה לגבי גזאל ולא לגבי מאג'ד, השיבה-"כי מהתחלה אני אמרתי שזה ייתכן שזה מאג'ד, דבר שני, זה שעומד מולי פנים מול פנים זה לא אותו הדבר כמו שמישהו יושב עם הגב אליי ואני רק שומעת את הקול שלו". העדה נשאלה האם הוא ישב עם הגב אליה והיא לא ראתה את פניו והשיבה-"כן כי הפנים של הרכב הם כלפי מטה". עוד נשאלה האם לא ראתה את הפנים של מי שישב מאחורה והשיבה שראתה מהצד. העדה התבקשה להסביר כיצד בהודעתה הראשונה מיום 18.9 אמרה במשטרה שהחלון של הרכב היה פתוח ומאג'ד הסתכל לכיוון שלה והיא ראתה אותו והשיבה-"זה שהוא התפנה והסתכל עליי זה לא נכון, אפילו אם יגידו שזה מה שאמרתי זה לא נכון כי אני אמרתי. איפה שאני עמדתי במרפסת והרכב עמד ממולי אבל קדמית הרכב יותר למטה זה כאילו יוצא שהרכב לא עומד ממש מולי אבל הצד האחורי של הרכב אני כן רואה ברור. אני רק ראיתי את הצד שלו זה מה שאני אמרתי. זה לא העניין של חצי שעה שהם מסתכלים עליי ואני גם מסתכלת לעברם, זה עניין של שניות" (עמ' 332 לפרוטוקול ש' 29-3). עוד נשאלה לגבי כך שארבעה ימים אחרי שנחקרה בפעם הראשונה במשטרה, ששאלו אותה אם באמת מאג'ד היה ברכב וישב מאחורה או לא, היא השיבה "נכון אני אמרתי כי ראיתי את הצד שלו ואני לא בטוחה בוודאות, מישהו דומה". היא הסבירה-"אני אמרתי שחשבתי שזה מאג'ד כי אני ראיתי אותו מהצד אבל אני לא ראיתי אותו פנים מול פנים או שהוא הביט לעברי וראיתי את כולו בעיניים. הם שאלו אותי מה ראיתי בדיוק אז אמרתי שהוא דומה למאג'ד, אני לא אמרתי שזה מאג'ד בבטחה, אפילו הראו לי תמונות" (עמ' 333 לפרוטוקול ש' 8-3). עוד טענה ג' בעדותה שמחקירתה הראשונה ביום האירוע, טענה שלא אמרה כי מדובר במאג'ד אלא במישהו דומה, כלשונה-"גם ביום הראשון וגם באחרון, ועד לרגע זה, אני אומרת שאני לא בטוחה שזה היה מג'ד" (עמ' 335 לפרוטוקול ש' 27-23).

81. מעיון בהודעותיה במשטרה עולה כי תחילה מסרה את שמו של מאג'ד ולאחר מכן טענה שאינה בטוחה. מעיון בהודעתה במשטרה מיום 18.9.16 בשעה 18:18 עולה כי לטענתה, ראתה את מאג'ד בכסא האחורי של הרכב (נ/10, עמ' 2 ש' 19-20). בהודעה מאוחרת מיום 22.9.16 בשעה 11:28 נשאלה ג' האם זה נכון שמג'ד היה ברכב וישב מאחור והשיבה-"אני נכון אמרתי ככה כי אני ראיתי את הצד שלו הוא ישב מאחורי הכסא של הנוסע הקדמי והחלון היה פתוח חצי פתיחה ואז זה שישב מאחור שאני אמרתי שזה מג'ד אמר ילא גזאל תעלה". בתגובה, נשאלה האם היא בטוחה בוודאות שמדובר במג'ד והשיבה-"לא אני לא בטוחה שזה מג'ד אני ראיתי שהוא דומה

למג'ד אך אני לא בטוחה אתה יודע זו שעה של לחץ ועכשיו אינני יודעת להגיד לך מי זה בדיוק אבל בוודאות מישהו ישב אחורה ואני חשבתי שזה מג'ד כמו שאמרתי אני ראיתי מישהו יושב אחורה ראיתי את הפרופיל שלו מהצד ולא יכולה לזהות את זהותו בוודאות כמו שאמרתי אני ראיתי מישהו שדומה למג'ד אולי זה לא הוא אני לא רוצה להגיד סתם". בהמשך, חזרה על כך באומרה-"תקשיב אני צרחתי אז וראיתי שהוא נתן לי ככה מבט חטוף מהיר כזה רק מבט אחד היה ולא ראיתי יותר ואני לא בטוחה שזה מג'ד אני לא יודעת למה אמרתי מג'ד אבל לא התמקדתי מאה אחוז ואמרתי שזה מג'ד כי דמיינתי אותו מג'ד אבל אולי מישהו דומה לו, ואני מרוב עצבים אמרתי ראיתי את מג'ד ראיתי את מג'ד" (נ/ש' 11-16-31).

82. המתלונן בעדותו, נשאל מדוע אימו טענה שזיהתה את מאג'ד והשיב-"אני לא יודע, אני לא ראיתי, אני אמרתי שראיתי את גזאל ואת זה שנהג ברכב. אני לא אחראי למה שאחרים אומרים. זה מה שאני ראיתי". המתלונן אף שלל שראה מישהו במושב האחורי או ששוחח עם אימו על כך (עמ' 104 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 105 ש' 27).

83. מעדותו של רפ"ק נמרוד בן דור עלה כי התייחס בעדותו לעדותה של ג', שם התבקש להתייחס לאותו זיהוי נטען ואמר-"אני אומר שמי שחקר זה אייל שמאי שיעיד כאן. חוקר טוב הוא זה ששואל את הפרטים הקטנים גם כאשר לא מסתדרים וזה מה שאייל שמאי עושה והוא יעיד כאן. אני מעריך שיש עוד עדויות של ג'. (מ'). אני רואה שיש את העדות של 3 ויש עדות של 3א שזה המשכים של אותו אדם, והעדות הזאת נלקחת מספר ימים לאחר מכן ועושים הבהרות לדברים שנאמרו ולא מסתדרים בעדות הראשונית ובסוף יש עדות של אדם ואז אני מפנה ל/3א מיום 22.9 אומר החוקר לאחר שרואה שיש פערים: האם את בטוחה בודאות שמדובר במג'ד? היא עונה: אני לא בטוחה, אני ראיתי שהוא דומה אך אני לא בטוחה. אתה יודע שזו שעה של לחץ ועכשיו אני לא יודעת להגיד לך מי זה בדיוק. כאן אני חוזר להמשך תגובתי, תמיד אני נשאל איך אני ראש צוות חקירה איני יודע כל פרט האסטרטגיה שלי זה לסמוך על החוקרים שלי כמו שעלה פה לאחר שקראתי את העדות" (עמ' 16 לפרוטוקול ש' 15-28).

84. מעדותו של מוחמד גזאל, שהוכרז כעד עוין, עלה כי תחילה טען שראה את מאג'ד במושב האחורי. בעדותו טען-"אמרתי לו שאני לא יודע אם זה מאג'ד או לא. לא אמרתי שזה מאג'ד" (עמ' 371-372 לפרוטוקול).

85. יוער, כי מדובר באירוע טעון רגשית עבור אימו של המתלונן, העומדת במרפסת ביתה, בזמן שקרוב משפחתה יורה בבניה ובנה נפצע כתוצאה מאותו ירי. על סערת רגשותיה ניתן ללמוד מהקלטת בה היא משוחחת עם המשטרה ומתארת את האירוע. בנסיבות, יתכן ואימו של המתלונן התבלבלה או סברה שראתה אחר. יש לזכור, כי המדובר באירוע של מספר שניות וכי בניגוד לנאשם, לא נטען שמאג'ד יצא מהרכב באופן חלקי או מלא, באופן שניתן היה לזהותו בבירור וכי גם לשיטת העדה, ראתה אותו מהצד ולא באופן ברור. יוער כי העדה אף הסתייגה כבר בעדותה במשטרה מיום 22.9, שם טענה שאינה בטוחה כי מדובר במאג'ד כפי שפורט בהרחבה לעיל.

הטענה בדבר הפללת הנאשם וגרסת הנאשם לפיה זידאן "תפר" לו תיק

86. המתלונן שלל בעדותו שהחליט להפלייל את הנאשם, כלשונו-"אני זה שאויימתי ולא אני איימתי. זה לא שאני רוצה לפגוע בגזאל אבל זה שירה בי זה גזאל אני ראיתי את זה במו עיניי וברור מאוד וזה גזאל" (עמ' 107 לפרוטוקול ש' 12-16). בהמשך העיד בהקשר זה-"אני ראיתי אותו בעיניי. זה גזאל. כל זה- סתם. אני ראיתי אותו ברגע שהוא יורה עלי, אתם רוצים להוציא אותו חף מפשע אבל אני ראיתי אותו במו עיניי" (עמ' 109 לפרוטוקול ש' 29- עמ' 110 ש' 2).

87. מעימות שנערך בין המתלונן לנאשם עלה כי המתלונן טען שהנאשם הוא זה שירה בו, כשלא היה רעול פנים ואף איים עליו בטרם האירוע, בעוד שהנאשם טען כי מדובר בשקר (ת/6).

88. המתלונן אף התייחס בעדותו לטענה לפיה שלח את בני משפחתו להעיד כרצונו ושלל זאת, כדבריו-"לא, בגלל שהם אני לא מכיר וכל אחד מה שראה הוא סיפר ודוד שלי עדאל מה שראה הוא סיפר. כל אלו שרשומים אצלכם בחקירות- כל מה שהם ראו הם סיפרו". המתלונן אף התייחס לטענה לפיה כל עדי התביעה הם בני משפחתו והשיב-"כולם אלו שמעידים איתי- מהמשפחה, השאר הם אנשים זרים ולמה שהם יבואו להעיד איתי?" (עמ' 104 לפרוטוקול ש' 3-9).

89. מ', אחיו של המתלונן, התייחס בעדותו לטענה לפיה הם רוצים להתנקם בנאשם, כדבריו-"אני מכיר את הנאשם, הוא מהמשפחה. כשהיה מאיים, לא ציפיתי שיעשה דבר כזה ברצינות. כשהתרחש הסיפור, ראיתי אותו פנים מול פנים. מפני שהיה מאיים, לא ציפיתי שיעשה את הדבר הזה, אבל הוא עשה" (עמ' 124 לפרוטוקול ש' 24-28). מ' שלל בעדותו שזידאן הוא מנהיג המשפחה או שהורה להם לומר שהנאשם הוא זה שירה ולפלילו (עמ' 145 לפרוטוקול ש' 3-7). בהמשך עדותו, כשנאמר לו שהוא ובני משפחתו רצו לפגוע בנאשם ובבני משפחתו ולהפלילו, השיב-"אנחנו לא הולכים להפליל אותו, הוא עשה את הפשע הזה. ראיתי אותו בעיניי, אין דבר יותר ברור מזה" (עמ' 148 לפרוטוקול ש' 6-9).

90. באשר לטענת הנאשם לפיה זידאן הוא זה שהורה למתלונן ובני משפחתו להעליל עליו כי ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, אציין כי טענה זו נשללה על ידי כל העדים (ראה" עדות המתלונן, מ', ג', איברהים אגבריה, עדאל ומוחמד גזאל). גם מעדותו של רס"ר חמודי זועבי עלה כי אין כל ראיה חותכת המצביעה על כך שזהו הרקע לאירוע או שזידאן עומד מאחורי הפללתו (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 22-27). העד גם שלל שלסברתו יש קשר בין התיק הנוכחי לתלונה של הנאשם כנגד מוראד.

91. מעדות איברהים אגבריה עלה כי אף אדם לא ביקש ממנו להפליל את הנאשם, כלשונו-"אני ראיתי אותו בעיניי שלי, רזאל אף אחד לא אמר לי להגיד שזה הוא" (עמ' 190 לפרוטוקול ש' 12-14). בהמשך עדותו שלל שהוא או בני משפחתו רוצים לפגוע בנאשם ושלל שזידאן הנחה או הנהיג אותם, כדבריו-"הוא לא מכוון אותנו לעשות כלום ואנחנו גם בחיים לא עשינו ואין לנו בעיות וסכסוכים" (עמ' 195 לפרוטוקול ש' 27-28, עמ' 196 ש' 16-19).

92. גם אימו של המתלונן, ג', שללה בעדותה שמישהו אמר לה לומר שמדובר בנאשם, כלשונה-"**איך אתה מחליט שמישהו אמר לי לומר את זה? אתה שמעת את זה? ואם מישהו בא ואמר לך שהוא אמר לי את זה, תביא אותו. אין לך זכות להגיד שאני משקרת על דברים שראיתי בעיניי**" (עמ' 335 לפרוטוקול ש' 9-12). עוד שללה בעדותה שזידאן הוא ראש המשפחה והשיבה שהיא ראש המשפחה (עמ' 334 לפרוטוקול ש' 1). עוד שללה ג' שזידאן או מישהו אחר אמר לה להגיד שגם מג'ד היה ברכב.

93. בקלטת המשל"ט ת/127-ת/127ג' נשמעת אימו של המתלונן, בשיחה טלפונית למוקד 100, כשהיא נסערת, מוסרת את שמו של הנאשם כמי שירה בבנה. שיחה זו בוצעה דקות ספורות לאחר התרחשות האירוע. עוד נשמעה אימו של המתלונן מציינת כי בן משפחתם המוכר לה ירה בבנה, כי היא זיהתה ומכירה אותו, כי מדובר בשכן בשם גזאל שאביו ובעלה בני דודים וכי הוא איים לפני כשבוע על בנה ולא נתן לו לישון בלילה.

94. גם מוחמד גזל בעדותו שלל שהיה מסוכסך עם הנאשם ושזידאן או אדם אחר הורה לו להעליל את הנאשם (עמ' 372-373 לפרוטוקול).

95. רס"ר חמודי זועבי התייחס אף הוא לשאלה האם מדובר במניעי נקמה מצד משפחת המתלונן ושלל זאת, כדבריו-"**למה לנקום? אני חושב שבתיק הזה שיש לך עדים שראו את הנאשם מגיע לשכונה ומבצע ירי בבן משפחתם למה המניע הזה?**" (עמ' 32-33 לפרוטוקול).

96. גם עדאל בעדותו שלל שבני המשפחה תיאמו עדויו על מנת להפליל את הנאשם (עמ' 172 לפרוטוקול ש' 12-15).

97. מעדות הנאשם עלה כביכול כי הסיבה בגינה המתלונן ובני משפחתו מפלילים אותו הינה דרישתו של זידאן, כדבריו- מנהיג המשפחה. הנאשם תיאר בעדותו שזידאן דרש ממנו לירות באדם בשם ג'וג'ו וכשסירב, החל להתנכל לו, לירות על ביתו, לשרוף את ביתו, לשרוף את רכבו של אחיו ובאופן כללי להטיל עליו אימים. הנאשם אף הסביר בעדותו מדוע בחר בו, כאשר לטענתו זידאן ראה בו "**אדם שהוא יכול לזרוק עליו איזה תיק...**" (עמ' 219-222 לפרוטוקול). יוער, כי מעדות הנאשם עלה כי היה לבד באותה פגישה עם זידאן וכי אין עדים שנכחו בה (עמ' 234 לפרוטוקול). מייד אציין כי גרסת הנאשם אינה מתקבלת על הדעת. ראשית, כפי שתואר לעיל, כל העדים שללו כי לזידאן יש קשר באירוע והוא אף לא נראה באירוע, חרף הטענה כי ניסה להשפיע על אימו של המתלונן שמסרה את שמו של הנאשם מייד לאחר האירוע ועל המתלונן עצמו שצעק תוך כדי האירוע את שמו כמי שירה בו. שנית, אין זה סביר כי לו זידאן היה מהלך אימים על הנאשם, כפי שהציג בעדותו, הנאשם היה בוחר להסיר את מצלמות האבטחה בביתו, חרף חששותיו. שלישית, לא הוכח כי אותו ג'וג'ו נורה על ידי מישהו ולו היתה זאת מטרת זידאן, הדבר היה מבוצע כבר על ידי אדם אחר (כאמור לעיל, הנאשם הציג את זידאן כאדם ש"חיילים" רבים ממתינים לביצוע פקודתו). זאת ועוד, לו זידאן אדם בעל השפעה כה נרחבת, יכול היה למצוא אדם אחר לביצוע המשימה ולא היה טורח להטפל דווקא לנאשם. עוד אציין כי הטענה לפיה ניתן ל"תפור" לנאשם תיק נוכח מות אביו, אינה ברורה (לצורך ההשוואה גם אביו של המתלונן נפטר ולא הועלתה טענה דומה).

98. עוד אציין כי מעדות הנאשם עלה כי יש לו מספר סכסוכים רב ולא כפי שניסה להציג בעדותו. עלה כי לנאשם סכסוך עם זידאן, סכסוך עם משפחת מארס וכן סכסוך גם גיסיו בנוגע לעניין משפחתי. ניסיון הנאשם להציג עצמו כמי שאינו מסוכסך עם אף אדם, נסתר בגרסתו שלו. יוער, כי גם בגרסתו במשטרה טען הנאשם בעמ' 26 לתמלול החקירה שיש לו סכסוכים רבים (עמ' 233 לפרוטוקול).

99. טענה נוספת שהעלה הנאשם ודינה להידחות, הינה הטענה לפיה המשטרה מנסה "לתפור" לו תיק, היות ולא הסכים לבקשת קצין המודיעין שלום לגייס אותו כמודיע. מדובר בטענה שנטענה בעלמא ללא כל תימוכין. אותו קצין מודיעין לא זומן לעדות ומעבר לכך, אין זה סביר כי אותו קצין שכנע עדים רבים להעליל על נאשם, שהוא בן משפחתם, ללא כל סיבה. זאת ועוד, יוזכר כי המתלון ואימו מסרו את שמו של הנאשם כבר במועד האירוע ולא לאחר שפלוני שכנע אותם לטעון אחרת.

100. מוחמד, אחיו של הנאשם, טען גם הוא שזידאן דרש מהנאשם לחסל את ג'וג'ו וטען כי הנאשם הוא זה שסיפר לו זאת (עמ' 278-279 לפרוטוקול). יוער כי מדובר בעדות שמיעה.

101. יוער, כי גם הנאשם עצמו כשנשאל בחקירתו הראשונה מדוע שהמתלון ומשפחתו יעלילו עליו, השיב- "אני מופתע, אני, אני אומר לך עד עכשיו לא יודע למה" (ת/א1 עמ' 22 ש' 37-40). כשנשאל מי רוצה להפלילו השיב שמדובר באנשים שרצחו את אביו ובמשפחת מארס (ת/א1, עמ' 10 ש' 1-20). גם בחקירתו השניה, עמד על כך הנאשם, שאין סכסוך בינו לבין המתלון אך טען שקיים סכסוך בינו לבין זידאן (ת/א2, עמ' 2 ש' 9-10). אציין כי לאור העובדה כי אימו של המתלון התקשרה למוקד 100 דקות ספורות בסמוך לאירוע, העובדה שזידאן לא נצפה כלל באירוע, העובדה כי המתלון מסר את שמו של הנאשם כמי שירה בו מייד לאחר האירוע וכן בעדותו, כ-45 דקות לאחר האירוע, בעודו בבית החולים מלמדת על כך כי לא מדובר בקנוניה מצד משפחת המתלון. יתרה מכך, אציין כי חלק מהעדים התייצבו לעדות רק לאחר הוצאת צו הבאה וכי לו היו חפצים בהפללת הנאשם, היו מתייצבים מיוזמתם. זאת ועוד, חלקם ציינו כי לא ראו את הנאשם או לא ראו כי אחז בנשק ולו היתה כוונתם להפלילו היו מתארים גרסה אחידה ומפלילה.

ענות האליבי של הנאשם לרבות טענת ה"אליבי" החדש

102. מעדות מוחמד עלה כי ביום בו נעצר הנאשם, חזר עם רעייתו מרמב"ם בסביבות השעה 16:15-16:30. מוחמד סיפר בעדותו שבסביבות השעה 16 היתה אישה זקנה, בת 68-69 שישבה עם אימו ולחצה לנאשם את היד, כלשונו-"אני יודע, יש לנו מקרה ממש חריג והמקרה הזה אם היינו מצליחים להביא את האישה הזאת, היינו משתחררים. יש אישה זקנה בת 68-69 שהיתה בשעה 4 ומשהו היתה בשטח, היתה אצלנו בחצר, והיא לחצה יד לגזאל, ב-4 היא ישבה עם אמא וגזאל לחץ לה יד, ואנחנו רצינו להביא אותה, הלכנו אליה הביתה, האישה התחילה לבכות, ויש לה סיבות לכך, השתכנענו היא קרובת משפחה היא הדודה של אמא של סער". העד נשאל מה שמה והשיב-"לא משנה. הילדה שלה נשואה אצלם והם גם ככה עושים לה חיים קשים, ואמרה שאם היא תעיד יעשו לנו גם ככה בלי לעשות כלום, הם גם ככה ממרמרים את החיים, אם אגיד שגזאל לחץ לי יד, יאשימו אותי בזה שאני שחררתי אותו ויהרסו לנו את החיים. וגם הילדים שלה היו באותה דעה וגם בעלה בהתחלה אמר לה אין

מניעה את יכולה להעיד על מה שראתה, אמרה בסופו של דבר עם הילדים ועם מה שעלול להיות אמרנו שאנחנו לא נכניס אותה לבוץ הזה, גם ככה יש להם בעיות ביחד, כעיקרון לא קל המשפט הזה לא קל לנו". כאשר נשאל לשמה בשנית, השיב-"אנחנו לא רוצים להכניס אותה לסיפור הזה" (עמ' 283-285 לפרוטוקול). אציין שלא ברור על סמך מה מ' מעיד בנוגע לנוכחות אותה אישה כאשר גם לדבריו הגיע הביתה בסביבות השעה 16:15-16:30 ולא פגש בה כלל.

103. מוחמד אישר בעדותו שהוא מבין את ההשלכות של המשפט ולא נתן הסבר סביר מדוע לא הלך למשטרה שהנאשם היה עימו במועד הרלוונטי לאירוע. לדבריו, לא ידע מהו הזמן הרלוונטי לאירוע או בגין מה הנאשם עצור (בהמשך הודה שידע זאת מבני המשפחה כבר באותו הערב בו הנאשם נעצר). עוד עלה מעדותו שיצא לכל המאוחר בשעה 15:30 מבית החולים וכי מדובר בנסיעה של שעה שעה ורבע, כך שיתכן שהגיע הביתה רק בשעה 16:45. מוחמד לא ידע להסביר בעדותו מדוע הנאשם לא מסר בעדותו שהוא היה עימו בבית במועד האירוע וטען ש"צריך לשאול אותו". הוא נתן תשובה דומה בנוגע לרעייתו או לטענה שהנאשם שיחק עם ילדיו. אציין כי מ' אישר בעדותו שנכח באולם בית המשפט בחלק מעדויות הנאשם ונכח בחלק מחקירותיו (עמ' 293 לפרוטוקול ש' 4-6). אציין כי עד זה לא הותר רושם מהימן, בלשון המעטה. העד לא מסר בזמן אמת שהיה לטענתו עם הנאשם במועד הרלוונטי, מה הגם שלא שלל שהגיע הביתה לקראת השעה 16:45 (ואישר שלא הביט בשעונו כשהגיע ושיצא מבית החולים לכל המאוחר בשעה 15:30). העד נכח בחלקים ניכרים מעדות הנאשם ועדותו לקתה בחסר הן בנוגע לטענתו אודות אותה אישה המשמשת לכאורה אליבי לנאשם והן בנוגע לנוכחותו ונוכחות רעייתו במועד הרלוונטי. עוד אציין בעניין זה כי רעייתו, לגביה נטען שהיתה גם בבית במועד הרלוונטי, לא התייצבה למתן עדות ולא ניתן הסבר או תיעוד רפואי בנוגע למצבה דאז. היות ולמרבה הצער היא נפטרה בחודש פברואר 2018 לא אייחס את אי הבאתה לעדות לרעת הנאשם על אף האמור לעיל.

104. גם בעדותו של עדאן לא ניתן הסבר סביר בנוגע לכך שלא טען במשטרה שראה את הנאשם במועד הרלוונטי לאירוע. הסברו לפיו "לא נתנו לו" או כי לא זומן למשטרה, אינו מתקבל על הדעת בייחוד כשטען שאמר לאחיו שהיה עם הנאשם כל היום. כפי שאחיו ידעו לדאוג למאג'ד בהבאת עדי אליבי, היתכן שמנעו מאחיהם לגשת לתחנת המשטרה ולספר שהיה עם הנאשם במועד הרלוונטי לאירוע בו הוא מואשם?

105. מעדות אימו של הנאשם, פתחיה אגבאריה, עלה כי דובר ב"שכנה שלנו, כבת 70. היא הגיעה למכולת אצלנו למטה. היא קנתה שם דברים במכולת ויצאה החוצה. היא גם חברה שלי. היא יושבה שם בכניסה אצלנו כדי שאני אעזור לה עם הדברים. היא לא גרה רחוק מאיתנו, איזה 200 מטר בערך. בעודנו יושבות שם בסביבות השעה ארבע, הגיע ג'זאל, הוא מכיר אותה. הוא בא ואמר לה שלום וגם לחץ לה יד ושאל אותה מה שלומה. כל זה היה בסביבות ארבע, ארבע ומשהו. ואז אני לקחתי אותה ועזרתי לה עם הדברים. זה בערך דקה, שתיים מאיפה שאני נמצאת. חזרתי הביתה וג'זאל היה נמצא שם, באזור, עליתי הביתה והכנתי אוכל. אני כבר הכנתי לפני זה את האוכל. בשעה קרוב לארבע ועשרים, ארבע וחצי, הבן שלי מוחמד הגיע מחיפה. ארגנתי את השולחן לאוכל ואמרתי לאדאן שיילך לקרוא לג'זאל שיבוא לאכול. פתאום ראיתי שהמשטרה נכנסים אלינו הביתה. הם שאלו, אמרו "איפה ג'זאל, איפה ג'זאל" ומוחמד הבן שלי שאל מה קרה, אבל אדאן היה עדיין למטה. אני אמרתי להם שג'זאל נמצא למטה, בשטיפה. הם ירדו אליו למטה ואני נשארתי למעלה. ג'זאל היה למטה בשטיפה. אדאן נשאר גם למטה ולא עלה למעלה ואני נשארתי למעלה". ובהמשך-"השכנה הזו מפחדת, היא לא רוצה שנזכיר את השם שלה. אבל אני והבן שלי מוחמד הלכנו אליה לאחר שמישהו התקשר ואמר

שמאשימים את ג'זאל. השם שלה חאלדייה"..."לא. ג'בארין. היא קרובת משפחה שלהם, של הצד השני, והבת שלה נשואה לצד השני. הלכתי אליה, אני ומוחמד הבן שלי וביקשנו ממנה שתבוא להעיד על זה שבשעה הזו, ארבע, ארבע ומשהו היא ראתה את ג'זאל ולחצה לו יד והיא אמרה שהיא לא רוצה לעשות בעיות וסכסוכים כי הבת שלה נשואה לצד השני". פתחיה השיבה שהבת שלה נשואה למשפחה של אימו של ס' וסיפרה מה קרה כשהלכה עם בנה לבית שלה-"אמרנו לה שהיא היתה אצלנו באותה שעה והיא ראתה במו עיניה שג'זאל נמצא שם בבית וג'זאל כרגע מואשם. היא אמרה "אני ראיתי אותו אבל אני מפקדת ללכת למשטרה ולומר את זה", אז הגיעו בעלה והבן שלה והתחילו לצעוק עליה ואמרו לה לא להתערב בסיפור הזה. היא התחילה לבכות ולומר שהיא לא יכולה ללכת לתת עדות. "אני אישה מבוגרת מאוד, בת 70. אני ראיתי אותו במו עיני אבל אני לא יכולה ללכת ולומר את זה ואם אתם תמסרו למשטרה שאני ראיתי, אני אגיד שאני לא ראיתי ולא דיברתי" (עמ' 316 לפרוטוקול ש' 1- עמ' 317 ש' 6). אציין כי גם מעדות זו, עולה שמוחמד כלל לא פגש באותה אישה, היות והגיע לאחר שעזבה ועדותו בענין זה הינה לכל הפחות עדות שמיעה. זאת ועוד, כאשר עתיד בנה מוטל על הכף וצפוי לו עונש מאסר לו יורשע, דבר הידוע לה, אין זה סביר שתבחר להגן על אותה אישה ולהפקיר את בנה, בעניין זה.

106. בהמשך עדותה, הודתה שמוחמד בנה חזר הביתה בסביבות השעה 16:20-16:30 ו"לא הספיק לראות את האישה הזו שהיתה שם". לדבריה, ליוותה את החברה ולאחר מכן נכנסה לערוך את השולחן, אז מוחמד הגיע הביתה (עמ' 322 לפרוטוקול). עד עלה מעדותה שהסיעה את אותה חברה בסביבות השעה 16:05-16:10 וידעה כי זו השעה נוכח קריאות המוזאין (עמ' 326 לפרוטוקול). פתחיה אישרה בעדותה שלא ראתה את הנאשם בכל דקה ודקה במשך אחר הצהריים, כלשונה-"נכון. אני נכנסתי ויצאתי כל הזמן, לא כל הזמן ישבתי בחוץ, אני נכנסת ויוצאת" (עמ' 326 לפרוטוקול ש' 19-20). בנוסף, יצוין כי לטענתה, אף יצאה מהבית ללוות את חברתה כאמור וחלק מהזמן היתה עסוקה במטבח להכין אוכל לבני המשפחה.

107. יוער, כי אי הבאת אותה עדה פועל כאמור לרעת הנאשם. מדובר באישה שזהותה ידועה לנאשם ולמשפחתו שאף מסרו את שמה בבית המשפט. הטענה לפיה היא סירבה להעיד לא נתמכה בראיות כלשהן ומרגע שהיו מבקשים לזמנה, הרי שהיא היתה מחוייבת להתייצב לעדות. הטענה לפיה אותה עדה היתה משקרת נוכח לחצים שהופעלו עליה לא הוכחה.

108. מעדות הנאשם עלה כי במשטרה לא מסר שעדאן אחיו היה עימו בבית. כאשר נשאל מדוע לא מסר זאת במשטרה, השיב-"אם היו מטיחים בפניי מה עשיתי בדיוק, אז הייתי אומר. אני לא שמתי בראש שאני צריך לענות להם בדיוק מה שעשיתי ומי היה איתי" (עמ' 241 לפרוטוקול ש' 19-24). גם טיעון זה אינו מתקבל על הדעת, הנאשם ידע מהרגע הראשון בגין מה נעצר והבין את המיוחס לו. שקריו של הנאשם, מטרם להרחיקו מהאירוע ומהווים חיזוק וסיוע לראיות התביעה.

הסרטון המתעד את האירוע ת/98א' לרבות הטענה בדבר עריכתו

109. בת/98א', הסרטון המתעד את האירוע, נראה המתלונן ואחיו מ' עובדים בבניית גדר בחצר ביתם, כאשר

רכב מגיע ותוך כדי נסיעה מתחיל לירות לעבר המתלון ואחיו. מהסרטון עולה כי כדור אחד פגע בחומה בסמוך לראשו של המתלון ולאחר מכן הרכב ממשיך בנסיעתו עד שנעצר במקביל למתלון, דלת הרכב נפתחת ואדם לבוש בחולצה בהירה, יוצא חלקית מהרכב, מחזיק בנשק בשתי ידיו וממשיך בירי לעבר המתלון ואחיו.

110. ביום 27.9.16 הוצא צו חיפוש בחומר מחשב במכשיר ה-DVR השייך לעדאל אגבריה (ת/64). המכשיר התקבל ביום 27.9.16 (ת/84) והועבר לחוקר המחשבים אסף וולפוביץ (ת/98) שהעתיק מהמכשיר את סרטי האבטחה מיום 18.9.16 בין השעות 16-18 וצרב אותם על גבי דיסק (ת/98א'). בנוסף, הועבר למשטרה דיסק המכיל העתק של צילום האירוע (ת/61, ת/61א') הזהה לדיסק שהופק על ידי המשטרה.

111. מעדותו של החוקר אייל שמאי עלה כי לא עלה חשד במשטרה לפיו הסרט המתעד את האירוע ת/98א' אינו אותנטי או שעבר עריכה. העד נשאל מדוע הוא סבור כך, היות ומדובר בסרטון שנמסר כעשרה ימים לאחר האירוע, והסביר- "----- זו עיר שרמת שיתוף הפעולה של התושבים היא מאוד מוגבלת וזאת בלשון המעטה, מדובר במשפחות שגרות האחת ליד השניה ויש פחד של התושבים למסור למשטרה ראיות. אני לא חושד לגמרי בזה שהסרט מבוסס, אני צפיתי בו, הסרט נראה בצורה רציפה, ברורה, לכאורה תואמת גרסאות העדים בתיק, אני לא חשדתי בו. אלו נסיבות המציאות שאנו מתמודדים איתה היום" (עמ' 25 לפרוטוקול ש' 20-26).

112. מעדות רס"ר אסף וולפוביץ עלה שלא ניתן לערוך לתוך ה-DVR את הסרט, כדבריו- "לא. זה קבצים ששמורים כל ה-DVR והגודל זכרון שלו, יש כאלה ששמורים יותר זמן ויש ששמורים פחות אבל מבחינת העבודה אני מוריד ישר מה-DVR עצמו, החומר לא נערך, איך שהוא ב-DVR הוא עובר לדיסק". העד הסביר בעדותו איך מופק סרטון מתוך מכשיר ה-DVR בפעולה שעשה, כלשונו- "כשאני מקבל ה-DVR זה מכשיר הקלטה ממצלמות אבטחה אנו מחברים אותו למוניטור אצלנו במשרד לראות את התוכן ב-DVR ולפי דוח של החוקר מיצוי ראיות לפי בקשות שלהם של תאריך ושעה אני ניגש לאותו תאריך ואותה שעה ומוריד להם את החלק הזה לסרטון מה-DVR עצמו, פורק אותו וסורק לדיסק, וזה מה שעשיתי כאן" (עמ' 69 לפרוטוקול ש' 2-9). העד שלל שניתן לשחק עם הסרט ולהחזיר אותו ל-DVR או ב-DVR לעשות מניפולציות והשיב שלפי ניסיונו לא ניתן לערוך סרט מסוג זה היות ומדובר במערכת פנימית שלא ניתן לעשות בה שינויים. העד שלל שניתן להפיק את הסרט או את הנתונים מה-DVR ולהחזיר אותם ל-DVR. הוא חזר על כך שלא ניתן לעשות הפקה או יותר נכון עריכה של חומר בתוך ה-DVR עצמו (עמ' 69 לפרוטוקול ש' 15-22).

113. באשר לפערי הזמנים בין ה-DVR למציאות, הסביר- "זה מאוד תלוי. זה בין שעון קיץ לשעון חורף שאנשים לא מאכנים את זה". הוא נשאל האם זו לא הסיבה במקרה דנן והשיב- "כל ה-DVR יש לו את השעות שלו, אתה יכול AM או PM. אם רוב האנשים לא נוגעים ב-DVR הם פשוט מחברים אותו ולא נוגעים בו, אז בין שעון קיץ לשעון חורף השעון נשאר ככה". בהמשך, כשנאמר לו שיש במקרה הזה הפרש של 50 ומשהו דקות ונשאל ממה יכול לנבוע הפער בשעות, השיב- "השעון קיץ וחורף הפרשי שעות גם הדקות פה חשובות. אם השעון היה 0:32 וכשאני מחבר את ה-DVR השעון אצלי הראה 5:23, זה אומר שהשעון הפנימי של ה-DVR זה מה שהוא מציג. זה פשוט שעון. שעון לכל דבר". העד אישר שניתן לכוון אותו. הוא נשאל האם אם כן אפשר לעשות לשעון

מניפולציה ב-DVR והשיב-"מבחינת הגדרה של תאריך ושעה זה בדיוק כמו כל שעון שיש בבית. מבחינת מה שנקלט בתוך הסרט אי אפשר לשנות את השעות" (עמ' 69 לפרוטוקול ש' 31- עמ' 70 ש' 13).

114. מעדות המתלונן, שראה את הסרט לראשונה בתחנת המשטרה, עלה כי הסרטון מתאר "בדיוק מה שקרה" בפועל (עמ' 83 לפרוטוקול ש' 25-26). עוד עלה מעדות המתלונן שלא ערך או שינה משהו במכשיר ה-DVR וכי אינו יודע להפעילו (עמ' 110 לפרוטוקול ש' 12-13).

115. מ' בעדותו טען שלא ערך או שינה משהו בסרט (עמ' 149 לפרוטוקול ש' 29-30).

116. גם עדאל בעדותו שלל שעשה שינוי או ערך משהו במצלמות ואף שביקש ממשהו מטעמו שיעשה כן (עמ' 153 לפרוטוקול ש' 18-22, ת/84).

117. מכאן, מעיון בסרטון, התואם לעדויות, עולה כי הסרטון מתאר את אשר התרחש בפועל ומתאים לעדויות שנמסרו על ידי עדי התביעה לפני שצפו בו. לא הונח בסיס לטענה שקיים חשד שהסרט עבר עריכה.

הבאת מצלמות האבטחה למשטרה במועד שהובאו

118. מעדותו של עדאל עלה כי הסתכל על הסרטון המתעד את האירוע כיומיים לאחר האירוע ולאחר מכן שלח את המצלמות לתחנת המשטרה עם מ'. לשאלה מדוע לא מסר זאת לפני, השיב שלא ידע שרואים משהו במצלמות וכי לאחר יומיים החליט לבדוק והביא משהו שיבדוק זאת עבורו (עמ' 153 לפרוטוקול ש' 12-17). מ' בעדותו אישר שהלך למסור את הסרט למשטרה, אך לא זכר עם מי הלך (עמ' 149 לפרוטוקול ש' 31-32). מעדות עדאל עלה כי לאחר כיומיים שלושה מסר את הסרטון למשטרה. כאשר נאמר לו שמסר את הסרט לאחר כעשרה ימים, השיב שאינו זוכר (עמ' 171 לפרוטוקול ש' 2-10). עדאל סיפק בעדותו הסבר להבאת הסרטון בשלב מאוחר. כאשר נשאל מדוע נדרשו לו 10 ימים למסור DVR למשטרה, השיב שהתבייש להעביר את הסרט למשטרה בגלל שמדובר בילדים של אחיו. כאשר נשאל מי זה הם והשיב-"רזאל וכולם, הם היו כמו הילדים שלי. (צועק)". עדאל נשאל בעדותו האם לא רצה למסור את הסרט כי רואים את רזאל יורה שם והשיב בחיוב. כאשר נאמר לו שלא רואים את רזאל יורה שם אלא אחרים אומרים שהוא יורה, השיב-"אני בגלל שהוא הבן של אח שלי, הבן שלי, היה הבן שלי". כאשר נאמר לו שלא מסר את הסרט בגלל שלא רואים אותו יורה, השיב-"לא רואים - לא צריך" (עמ' 171 לפרוטוקול ש' 15-30). אציין כי עדותו של עדאל היתה אמינה ומהימנה בעיני. העד הסביר שהתבייש להעביר את הסרט נוכח הקרבה המשפחתית. זאת ועוד, יתכן ועדאל פחד להסתבך עם הנאשם ומשפחתו, כפי שהסתבך בעבר, אפשרות שעלתה מעדות מ'.

119. מעדות איברהים, בנו של עדאל, עלה כי הם שוחחו עם השוטרי שהגיעו וטענו שאין בידיהם מצלמות. בהמשך, הסביר שבבית שלהם אין מצלמות, אך אצל אחיו, המתגורר בבית מאוחר, יש. הוא הסביר שגם כאשר אביו אמר שיש

להם מצלמות, ככל הנראה התכוון לאלו הנמצאות בבית בנו מחמוד. עוד עלה מעדותו שהמצלמה לא עבדה וככל הנראה אחיו תיקן אותה בטרם האירוע (עמ' 186 לפרוטוקול ש' 8- עמ' 187 ש' 10).

120. מעדות השוטר רס"ב מועטז עוואדי עולה כי ראה 2 מצלמות ולאחר בירור רשם שמצלמה אחת הינה מצלמת דמי ובשניה אין DVR. מעדותו עלה כי נכנס לבית לקומה הראשונה, שם טען בעל הבית שאין למצלמות DVR. בחקירתו החוזרת אישר רס"ב מועטז שיתכן שהמצלמה היתה בקו החלונות בקומה השנייה או השלישית (עמ' 30-31 לפרוטוקול).

121. רס"ר חמודי זועבי התייחס בעדותו גם לסוגייה, כשנשאל האם נראה לו תקין שנטען שאין מצלמות ולאחר 10 ימים הובא הסרט לתחנת המשטרה, והשיב- **"לא זוכר שדברנו על זה בכלל, ביום שהתחלתי לסייע בתיק הזה, יצאתי מוכוון לבצע השלמות חקירה ושחזורים וידעתי שעדאל אגבריה הוא זה שהביא את המצלמות והוא עד בתיק ולכן יצאתי לבצע את השחזור"** (עמ' 34 לפרוטוקול ש' 28-32).

122. מעדות המתלונן עלה כי הוא מסר את המכשיר של המצלמות לתחנת המשטרה מספר ימים לאחר שנורה ביחד עם אחיו. לדבריו, לא מדובר במצלמות שבבעלות עדאל אלא של בנו מחמוד. המתלונן אף נשאל מדוע מ' לא מסר את המכשיר למשטרה והשיב שאינו יודע אך סיפר שכאשר הוא ביקש זאת ממנו, אמר לו ישירות **"כן, תיקח"** (עמ' 98 לפרוטוקול ש' 28-6). מעדותו אף עלה שלא צפה בסרט, אלא בתחנת המשטרה ואף לא התעניין מה רואים בסרט, כלשונו- **"למה שאני אשאל? אחד שרצה לעשות לי טובה ואמר שיש תיעוד במצלמה ואני ביקשתי והוא נתן לי, למה שאני אשאל אותו מה יש?"**. המתלונן אף הסביר מדוע כשנחקר במשטרה ביום 22.9 לא אמר שיש DVR והשיב- **"זה אותו יום שאני יצאתי מבי"ח והייתי בעצבים וגם זה לא בא לדעתי לחשוב על זה"** (עמ' 99 לפרוטוקול ש' 1- עמ' 100 ש' 21).

123. מעדות מ' עלה כי ראה את הסרט עם עדאל ובנו מחמוד, רק לאחר חקירתו הראשונה במשטרה (ובטרם חקירתו השנייה) (עמ' 124 לפרוטוקול ש' 23-15). גם מעדותו עלה שהמצלמה שייכת למ' ולא לעדאל. מ' הסביר בעדותו מדוע עדאל טען בפני השוטרים, זמן קצר לאחר האירוע, שאין DVR למצלמה, כדבריו- **"אני לא יודע מה הוא אמר. יכול להיות שלפני שייתן לנו פחד להסתבך איתם. מפני שהוא הסתבך מקודם, הא והבנים שלו וכל המשפחה עם הנאשם, בהתחלה לא נתן מפני שפחד ולאחר מכן, נתן"** (עמ' 128 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 130 ש' 3). עוד עלה מעדות מ' שהוא הביא את הסרט לתחנת המשטרה וכי מ' בה לקרוא לו לראות את הסרט לפני שיועבר למשטרה, כלשונו- **"אמרו לי שהמצלמה צלמה את הכל. היום ידענו שהיא צלמה את הכל. חשבנו שלא צלמה"** ובהמשך- **"אמרו לי: תבוא לראות את הסרט על מנת שניקח את הדיסק ונעביר אותו למשטרה"** (עמ' 130 לפרוטוקול ש' 30- עמ' 131 ש' 10).

124. איברהים בעדותו טען שהיתה תקופה שהמצלמה לא עבדה וכי ככל הנראה אחיו החזיר אותה לפעולה. הוא שלל שראה את הסרט בטרם עדותו במשטרה. איברהים אישר בעדותו, שלבקשת אחיו קרא למ', אח של המתלונן לבוא לראות את הסרט ועמד על כך שרק קרא לו ולא צפה עימם. הוא אף התייחס לכך שאביו העיד שאף אחד לא צפה בסרט והשיב שיתכן שאביו לא ידע שאחיו הראה למ' את הסרט (עמ' 187 לפרוטוקול ש' 8- עמ' 188 ש' 3).

125. לאור האמור לעיל, אינני סבור שיש במועד בו הובא הסרטון לתחנת המשטרה כדי להפחית ממשקלו. כפי שהובהר, בסרטון לא נערכו שינויים כלשהם והדבר אינו אפשרי. זאת ועוד, ההסברים בנוגע למועד בו הובא הסרטון שניתנו על ידי עדאל ומ' היו סבירים והגיוניים.

העדר המצלמות בביתו של הנאשם

126. מעדות הנאשם עלה בביתם היו 2 מצלמות. עוד עלה כי במצלמות שהותקנו בביתו ניתן לראות את הפתח של עסק שטיפת המכוניות שלו וכן את פתח הבית. הוא אישר שניתן לראות כל מי שיוצא או נכנס מהבית או ממכון השטיפה (עמ' 246-247 לפרוטוקול). אין מחלוקת כי אותן מצלמות עבדו בחודש יולי 2016, כשבוצע ירי לעבר ביתו של הנאשם. ביום 18.9.16, כאשר המשטרה הגיעה לתפוס את מצלמות האבטחה, עלה כי כבלי המצלמה נותקו וכי מכשיר ה-DVR נותק (ת/68).

127. מעדות מוחמד אגבריה עלה כי היו בביתם מצלמות (לא איכותיות לדבריו) שמרחקן היה גבוהה ורחוק מהכביש. לדבריו, לאחר שהתבצע ירי לכיוון ביתם, הם פירקו את המצלמות והביאו מצלמות חדשות, כך שאם מישהו יתנכל להם, יתפסו אותו. לטענת העד, בינואר 2016 התבצע ירי לכיוון ביתם שהוקלט על ידי המצלמות. בהמשך סיפר שביום 31.7.17 היה אירוע ירי נוסף לכיוון ביתם שבמצלמות ניתן היה לזהות את היורה. מעדותו עלה שלאחר מכן הם פירקו את המצלמות וכי ביום בו נעצר הנאשם לא היו מצלמות. בהמשך עדותו התייחס לנושא המצלמות כדבריו- "**אני מגיע למצלמות. אחרי שראינו שהמצלמות למרות שקרובות כן קלטו את האירועים והמשטרה אמרה שלא. אמרנו יש לנו הרבה אירועים ב----- והמשטרה כל שני וחמישי רוצה לראות את המצלמות וכעיקרון לא רוצים להסתבך עם אנשים. הורדנו את המצלמות. ומצלמה היה בה תקלה, הורדנו את המכשיר. המשטרה עד היום כשיש אירוע מגיעה משטרה ומבקשת לראות. נתנו את המצלמות ומאז אין לנו מצלמות. במגזר ובפרט ב----- -- כי ברגע שיש לך מצלמה והוא מוסר את המצלמה למשטרה הוא הוא נהייה אויב מספר אחד של העבריינים. אנחנו לא רוצים לקחת חלק בכל הסיפור. אנחנו על עצמנו עם המצלמות לא יכלו לעזור לנו ולא רוצים להסתבך עם אחרים, לכן, לא צריך המצלמות. היה מקרה נוסף של מישהו שביקש שגנב שבא אליו ונתן מצלמות ומאז התחיל להיות בלאגן, אין לנו מצלמות ולא כלום ואין שום דבר...**" (עמ' 280 לפרוטוקול ש' 7-16). מ' אישר בעדותו שלאחר האירוע האחרון שירו על ביתם, חשש שיתרחש אירוע נוסף. הוא אף אישר שהיה לו חשוב לדעת את זהות האדם שניסה להתנכל להם, דבר שלא מסתדר עם החלטתם להסיר את המצלמות מפתח ביתם (עמ' 292 לפרוטוקול). מעדותו עלו מספר גרסאות סותרות, ראשית, המצלמות הורדו כיוון שלא רצו להסתבך עם אנשים; שנית, המצלמות הורדו בגלל מצלמה תקולה; שלישית, הם נתנו את המצלמות למשטרה ומאז אין להם מצלמות; ורביעית, לאחר שמישהו שגנב בא אליו ביקש את המצלמות הם הורידו אותן. זאת ועוד, דובר בתקופה בה לטענתם, אחיו של הנאשם עדאן אויים, דבר שאינו מתיישב עם החלטתם להסיר את המצלמות.

128. מעדותו של עדאן, עלה כי המצלמות אינן מחוברות וכי נותקו אך לא ידע על ידי מי ומתי. לדבריו, הסיבה לניתוק היתה היות ולא ראו ברור, דבר שהתברר לאחר הירי של מוראד. עדאן לא ידע להסביר מדוע דבריו עומדים בסתירה לעדויות יתר בני המשפחה, שטענו שראו במצלמות מצוין (עמ' 310 לפרוטוקול ש' 1-19).

129. פתחיה, אימו של הנאשם, הסבירה בעדותה באשר למצלמות כדלקמן: "פעם ירו לעברנו והראינו את המצלמות למשטרה וראו במצלמות את זה שירה לעברנו ואמרו שהם לא יודעים או בטוחים שזה הוא או לא ויש שם אנשים בסביבה שלנו שיש להם כל מיני בעיות. הם היו מגיעים אלינו ואומרים אנחנו רוצים לראות מה רואים במצלמות אז הוצאנו אותם מפעולה. הן נמצאות שם אבל הן לא מצלמות, לא עובדות". העדה נשאלה מיהם האנשים שביקשו לראות את המצלמות והשיבה-"כשירו עלינו וסיפרו את זה למשטרה, המשטרה הגיעה והם לקחו את המצלמות ובדקו אותן. הם ראו את זה גם בבית שלנו וגם לקחו את הדיסק והכל. ואז אמרנו אם יורים עלינו ואומרים שלא מזהים, מה אנחנו צריכים את המצלמות? אז הפסקנו את העבודה שלהם". בהמשך השיבה בהקשר זה-"אני לא מכירה אותם. מאיפה לי לדעת? הם אומרים שהמצלמות שלנו מצלמות והם רוצים לראות מה יש במצלמות". בתשובה לשאלה מי זה "הם", השיבה-"יש אנשים שהם רחוקים קצת מאיתנו, מעבר לרחוב. אני לא מכירה אותם. הם שאלו אם יש לנו מצלמות". לשאלת בית המשפט האם ראתה אותם שואלים השיבה שלא וכי הם שאלו את ילדיה ובנה מוחמד סיפר לה זאת. עוד נשאלה האם שמעה את השיחה בעצמה והשיבה-"לא. אבל הבן שלי אמר לי אנחנו לא צריכים את המצלמות אז הפסקנו את הפעולה שלהן" (עמ' 318 לפרוטוקול ש' 17- עמ' 319 ש' 11).

130. מעדות אמג'ד, אחיו של הנאשם, עלה כי היו מצלמות בעבר אך היות ושכנים רבים באו לבקש מהם תיעוד של המצלמות, הם החליטו להסירן. הוא לא ידע לומר מתי הורידו את המצלמות או מי מהשכנים ביקש את התיעוד (עמ' 358-359 לפרוטוקול).

131. הנאשם בעדותו התייחס לעניין המצלמות בביתו, כדלקמן: "עברה איזה תקופה שהיו הרבה בעיות שם ב שכונה שנקראת "אל ג'באל", ולכל האנשים יודעים שיש אצלנו מצלמות וגם מבקשים מצלמות, הם מבקשים מצלמות בגלל הספורים שלהם, ואנחנו לא רצינו להיכנס לסיבוכים עם האנשים. אחד מהשכנים שלנו נגנבו מאצלו בלוני הגז, והוא בא וביקש מאיתנו את המצלמות, והיו שם עוד הרבה אנשים שהיו איתם כל מיני בעיות והיו מגיעים ומבקשים את המצלמות אז בסוף החלטנו שאנו מוציאים את המצלמות וחוסכים מעצמנו כאבי ראש". לשאלת בית המשפט האם לא היו מצלמות, השיב-"לא. שתי המצלמות שדברתי עליהן קודם במקרה של מוראד, לקחנו אותם למשטרה. ומאז אמרתי קודם שאחרי כל הספור הזה שהיו מגיעים אנשים ורוצים את המצלמות בגלל שהיו להם כל מיני בעיות אז פרקנו אותן". הנאשם נשאל האם לא היו להם מצלמות כי מסרו אותן למשטרה או כי פרקו אותן והשיב-"לא אותן מצלמות, המצלמות האלו אנחנו לא עובדות בגלל שאנשים הגיעו וביקשו את המצלמות. אחרי המקרה של מוראד, היה הרבה מקרים באותה שכונה והיו אנשים מבקשים ממנו המצלמות, אנחנו לא רוצים להכנס עם בעיות ואנחנו נתנו כל המצלמות וזה מהזמן שנתנו את המצלמות למשטרה". הנאשם אישר שהם לא נתנו את המצלמות למשטרה אלא את הסרטים. הנאשם לא זכר באיזה תאריך פרקו את המצלמות בבית. הוא נשאל איזה שכן ביקש ממנו את המצלמות והשיב שעומר אבו ראעד וכי הם נתנו לו את המצלמות מזמן. הוא לא זכר באיזה תאריך (עמ' 256-257 לפרוטוקול). הנאשם אישר שהמצלמות עדיין במקומן אך אינן פעילות, כאשר לטענתו, לאחר האירוע עם בלוני הגז של השכן אבו ראעד הם ניתקו את המצלמות לחלוטין. בהמשך, השיב שהמצלמות הותקנו מלכתחילה בביתם, לאחר המקרה שזידאן ירה לעברם (עמ' 257-259 לפרוטוקול).

132. כפי שצוין לעיל, מעדות מוחמד עלה כי חשוב היה לו לדעת את זהות האדם שירה על ביתו וכי הוא חשש מאירועים נוספים. כפי שעלה אף מעדות הנאשם עלה כי ירו לעבר ביתו, ניסו לשרוף את ביתו והציתו את הרכב של אחיו. הנאשם

ציין כי חשש מהתנכלויות נוספות וברור שהיה לו אינטרס מובהק להותיר את מצלמות האבטחה במקומן לאור המצב שתואר. מעדות הנאשם ובני משפחתו עלו מספר הסברים, חלקם סותרים, בנוגע להסרת מצלמות האבטחה, שאינם סבירים לאור הנסיבות שתוארו לעיל. מכאן, הרי שאין מנוס מן הקביעה שמצלמות האבטחה הוסרו בסמוך למועד האירוע, היות ומסירתן היתה יכולה להפריך את גרסת הנאשם.

יחות הטלפון שבוצעו בין הצדדים והעדר איכון מכשירו של הנאשם

133. מעדותו של עדאן, אחיו של הנאשם, עלה כי התקשר למספרו של המתלון מהטלפון של הנאשם רק כדי להבין מי אותו אדם שהתקשר אליו קודם לכן. עדאן הבהיר שלא התקשר מהנייד שברשותו היות ומדובר במכשיר ע"ש אמג'ד שביקש ממנו לא להתקשר ממספרים חסויים. עדאן לא ביקש לזמן לעדות את אותו חבר, שלכאורה נתן לו את מספר הטלפון של המתלון ואף לא מסר את שמו, כאשר לטענתו אותו חבר אמר לו **"תסתכל מה קורה איתך רוצה שיקרה איתי אותו דבר"**. טיעון זה אינו משכנע, בייחוד שנטען שאותו חבר טען שאינו יודע לומר מיהו האדם שחיפש אותו, למעט הטענה כי מדובר בקרוב משפחתו. יוער, כי אי הבאת אותו עד, פועל לרעת הנאשם (אסמכתא). לטענת עדאן, כשלושה ימים לאחר שהתקשר לאותו מספר לברר במי מדובר, התקשרו אליו ואיימו עליו. עדאן אישר שהמספר ברשותו בבעלות אמג'ד ועל שמו אך כי כולם יודעים שמדובר במכשיר שבשימוש. עוד הסביר, שלאחר שהתקשרו ואיימו עליו, התקשר לאותו מספר על מנת לברר במי מדובר. כאשר נשאל כיצד ידע לאיזה מספר לחזור, שעה בה התקשרו אליו מחסוי, השיב שהתקשר למספר שנתן לו אותו חבר. אציין כי אין כל הגיון בהסבר זה, שכן לא הוכח הקשר בין אותו אדם שנטען כי מחפש אותו לבין המתלון וכאמור לעיל, אותו חבר שיכול היה להעיד על כך ולזהות את אותו אדם, לא הובא לעדות מטעם ההגנה. זאת ועוד, ההסבר לפיו היה מתקשר ממספרו של הנאשם, שבא לספק מעין "אליבי" לשיחות שנעשו ממכשירו של הנאשם, אינו מתקבל על הדעת שכן מדובר בשיחות שנעשו בשעות המאוחרות של הלילה, בעוד שעדאן העיד שאינו הולך לישון לאחר השעה 1:00 בלילה היות והוא תלמיד.

134. מעדותו של החוקר אייל שמאי עלה כי נבדקו השיחות הנכנסות והיוצאות של המתלון (ת/38). הוא אישר שבהתאם לת/59 מסקנתו היתה שיש אי התאמות בין ממצאים בפריקת הטלפון של הנאשם ובין ריכוז השיחות שמגיע מחברת סלקום ואף אישר שלא ראה שיחות מיום 7.9.16 כפי שעלה מפריקת מכשירו של הנאשם. החוקר שמאי אישר שלא פנה לחברת סלקום לבירור חוסר ההתאמה היות ולדבריו **"נתוני הפריקה של טלפונים יכולים להשתנות מפלפון לפלאפון יכול לכאורה שחשוד מחק אותם ולא הצלחנו לשחזר אותם. לשאלתך, לא פניתי אלא רק ציינתי את זה"** (עמ' 23 לפרוטוקול ש' 27-5).

135. באשר לכך שלא בוצע איכון למכשירו של הנאשם, הסביר החוקר שמאי כדלקמן: **"...הנאשם לא הכחיש שהוא היה ב----- למיטב זכרוני ומנסיון בתיקים אחרים, אם אתה מאכן אדם ב----- אין שום טעם בזה. אם האדם אומר שהיה ב----- ויש מספר מאוד מצומצם של אנטנות ב----- אז אין טעם באיכון"** (עמ' 24 לפרוטוקול ש' 29- עמ' 25 ש' 2). אציין כי מדובר בעד מהימן והסברו בנוגע להעדר איכון מכשירו של הנאשם, שאינו טוען שיצא מגבולות -----, מקובל עלי.

136. המתלון, בעדותו, נשאל על כך שמת/132א' עולה שהוא התקשר לעדאן ביום 10.9.16 פעמיים, ממש לפני

שבוצעו שיחות מהטלפון של הנאשם למספר שבבעלותו. הוא השיב שהוא לא צלצל וכי יתכן שאחד מאחיו ביצע את השיחות. הוא שלל שאיים על עדאן וטען שאין לו דבר נגדו. המתלון אישר שענה לטלפון ולא דיבר והסביר שדובר בתקופה בה הנאשם נהג לצלצל אליו ממספר חסוי ולאיים עליו, כלשוננו- "**אני לא התקשרתי ולא איימתי ולא עשיתי כלום וגם מאז שגזל התקשר ואיים עלי, אני הפסקתי לענות לכל הטלפונים, לא עונה לאף טלפון. וכולם יודעים את זה וגם האח שלי. וכל שיחה שהייתי מקבל לא הייתי עונה**" (עמ' 95-97 לפרוטוקול). זה המקום לציין, כי ממחקר התקשורת עולה שבוצעו שיחות ממספרו של המתלון למספר שבבעלות מאג'ד. בהקשר זה, יתכן ואחד מאחיו של המתלון עשה שימוש במכשירו, במטרה לברר מדוע המתלון מאויים או לאיים בחזרה או שהמתלון עצמו צלצל ואינו זוכר זאת נוכח חלוף הזמן. אפשרות נוספת, הינה ששיחות אלו אכן בוצעו על ידי המתלון, שחושש לחשוף זאת ממניעיו.

זה המקום לציין, שאין בכך כדי לפגוע באמינות המתלון בכל הנוגע לתיאור שסיפק אודות אירוע הירי וכי הדבר רק מחזק את הטענה לפיה היה סכסוך בין הצדדים, עובר לאירוע הירי.

137. הנאשם בעדותו שלל שהתקשר לטלפון של המתלון בספטמבר 2016 וטען שהוא בטוח ב- "**100%**". גם כאשר הוא הופנה לת/60 לפיו התקשר למתלון כחמש פעמים ביום 7.9.16, שלל שהתקשר וטען- "**אין דבר כזה, וחופ מזה ס' לא בן גילי שאני אתקשר אליו ולא חבר שלי. אין לי קשר איתו**" (עמ' 253-254 לפרוטוקול). הנאשם שלל בעדותו שלמי מאחיו יש סכסוך עם המתלון ואישר שעדאן אחיו חבר של המתלון ואין ביניהם סכסוך (עמ' 255 לפרוטוקול). אציין כי גרסת הנאשם בהקשר זה לא הותירה עלי רשם מהימן ונראה היה כי כל מטרתה היתה להרחיקו מהאירוע.

יחודות שבוצעו ביום האירוע בין הנאשם לשאדי אבו עייש והקשר לאירוע

138. מת/35 עולה כי ביום האירוע, 18.9.16 בוצעו שיחות בין המנוי של אותו שאדי אבו עייש למספרו של הנאשם- 053-2474271. השיחות בוצעו בשעה 17:10:56, שיחה שנמשכה כ-16 שניות, בשעה 17:00:26, שיחה של כ-6 שניות, בשעה 16:55:05, שיחה של כ-5 שניות ובשעה 16:41:44, שיחה שנמשכה שעשר שניות.

139. רפ"ק נמרוד בן דור, העיד על כך שאישר שערך את הדו"ח ת/35 ואת ת/35א המהווה את התוצרים עצמם, הדפים שהפיק מהדיסק (עמ' 11 לפרוטוקול ש' 11-18).

140. עוד אציין כי מעדות רפ"ק בן דור עלה כי בשתי המצלמות שאותרו היתה נסיעה של רכב אלירי (כידוע בבעלות שאדי רכב מסוג שברולט אלירי שנתפס לאחר מכן ונדגמו בו שרידי ירי רבים) על הציר שנבדק (עמ' 19 לפרוטוקול ש' 21-23).

141. הנאשם בעדותו השיב שאינו זוכר האם שוחח עם שאדי ביום האירוע ושלל שפגש אותו באותו היום. יוער, שבין השעות 16:41-17:11 היו מספר שיחות ביניהם כאמור לעיל (עמ' 250-251 לפרוטוקול). אציין כי ברכבו של שאדי

(ת/129) ועל שאדי עצמו נמצאו שרידי ירי. מתוצרי פריקת הטלפון ופלט מחקרי התקשורת עלה כי ישנן שיחות יוצאות ונכנסות בין הטלפון של שאדי לטלפון של הנאשם ביום האירוע בשעות הרלוונטיות לאירוע ולאחריו. מת/8 ות/109 עולה כי עם הגעת המשטרה לבית הנאשם, נכנס שאדי במהירות למכון שטיפת המכוניות ונעלם כשכסא נמצא ליד החלון. שאדי נתפס ונעצר לאחר מכן כשמפתחות הרכב בכיסו וטען שמכר את רכבו ולאחר מכן שאינו יודע היכן הרכב. מת/18 עולה כי הרכב נתפס במקום מחבוא, כ-250 מ' ממקום מעצרו של שאדי יום למחרת שכאמור לעיל, נמצאו בו עשרות שרידי ירי. שאדי בעדותו הכחיש הכרות עם הנאשם (ת/28 ב עמ' 4 ש' 8-20, עמ' 17 ש' 7-11), בעוד שהנאשם לא הכחיש הכרות עימו אך שלל שפגש בו ביום האירוע. יוער, כי השיחות הדחופות בין השניים בסמוך לאחר האירוע, הופעתו של שאדי במכון השטיפה ובריחתו ממנו, הכחשת הנאשם והימצאות שרידי הירי, הן על שאדי והן ברכבו, מהוות ראיות נסיבתיות המחזקות את מכלול הראיות כנגד הנאשם.

רידי הירי שנמצאו על הנאשם - חוות הדעת ת/126

142. מעדותה של אוסנת ישראלזון-אזולאי שערכה את חוות הדעת ת/126 עלה כי הנאשם נבדק ראשון. היא הציגה ערכת דגימה והסבירה בנוגע לטכניקת הבדיקה והמכשירים בהם משתמשים. העדה הסבירה כיצד הם מוודאים שהערכה בה משתמשים אינה נושאת שרידי ירי, כלשונה - **"אנו קונים את זה מספק בקנה שערב בדיקות איכות מתאימות, הוא מספק לא רק לנו, מיועדת לבדיקת שרידי ירי בעולם. תנאי האריזה וההכנה אצלו בהתאם לדרישות הלקוח ובמקרה הזה משטרות"** ובהמשך כנשאלה האם יש להם מסמכים לפיהם שנעשות בדיקות לוודא שערכת בדיקת שרידי ירי אינה מכילה שרידי ירי או מזוהמת באיזשהי צורה, השיבה - **"ראשית, הספק הספציפי ששולח לנו את הערכות עובד עם משטרת ישראל שנים רבות, הרבה לפני שאני התחלתי לעבוד, נעשות במהלך הבדיקות - בדיקות ניטור סביבה, הרבה תוצאות שליליות. מעולם לא עלה חשד כי שרידי הירי נמצאו בבדיקה (עמ' 42 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 43 ש' 3).**

143. העדה אף הסבירה בעדותה לגבי דגימת הביקורת שמטרתה למנוע זיהום, כדלקמן: **"דגימת ביקורת נעשית בכל סבב בדיקות, נעשית אחת לפחות, נכנסים למקרוסקופ בסביבות 18 - 20 מדגמים . על כל סבב כזה נכנסת דגימת ביקורת אחת לפחות כשאנו דוגמים בעזרת דוגם זהה למה שהראיתי כעת את סביבת העבודה כדי להראות שהיא נקיה. אין אפשרות להוסיף מעל ומעבר מדגמי ביקורת משום שכל דגימת ביקורת באה על חשבון דגימת חשוד והיא אורכת שעות רבות ועולה כסף רב ואנו מחפשים איזון אופטימלי בין ניטור הסביבה לבין דגימת החשודים והמוצגים. בהשוואה לעולם - אנו בודקים הרבה מדגמי ביקורת"** (עמ' 43 לפרוטוקול ש' 31-25).

144. העדה שללה אפשרות לזיהום כתוצאה מחשודים אחרים שנמצאים בחדר המשטרה או בניידת משטרתית והסבירה - **"ישנם מחקרים רבים בעולם שנעשו בתחום זה, ישנו מחקר שנעשה בשיקגו, נבדקו בו 81 ניידות נדמה לי, וב- 2 ניידות בלבד נמצא שריד ירי בודד בכל ניידת. במחקר נוסף באיטליה נדגמו 80 קציני משטרה - במדגם אחד בלבד נמצא שריד ירי בודד. עוד מחקר אמריקאי- 43 שוטרים בסוף משמרת נבדקו. לדעתי 2 או 3 נמצא שריד ירי בודד, כאשר מדובר בהעברה משנית מאותו שוטר לחשוד - הסיכוי יורד עוד יותר מזה. לכן לא הגיוני בעיניי ששרידי הירי שנמצאו בכמות גדולה הגיעו מתהליך**

המעצר. בכל מקרה כאשר נמצא שריד ירי אחד או שניים או רוסמים הסתייגות כי הערך הראייתי של שריד אחד בודד על דוגם אחד או שניים יתכנו מזיהום" (עמ' 44 לפרוטוקול ש' 1-14).

145. העדה נשאלה בעדותה האם יש הנחיות שהם הוציאו ליחידות השדה לגבי ניסיון או אמצעים שיש לנקוט בהם כדי לנטרל אפשרות זיהום והשיבה-"בודאי. יש איתי. בטופס שמחובר לכל ערכה יש הנחיות כדי לדגום על מנת למנוע זיהום. בנוסף על הטופס חותם חוקר הזירה. בנוסף, מתבצעות הדרכות ורענונים במסגרת קורים שונים במהלך השנה בהם אנו מדגישים את סכון הזיהום. מרעננים הדוגמים בשטח, לכל ערכה שפותח חוקר הזירה מצורפות כפפות סטריליות בהן הוא אמור להשתמש. וכן שקית מאובטחת סטרילית שנשלחת על ידינו בה אמור לארוז". העדה נשאלה האם ישנה הנחיה למשטרה בכל מצב בו חשוד בירי נבדק לאחר שהוא יושב בניידת משטרה לבדוק עם ביקורת את הניידת כדי לוודא שזה לא מהניידת והשיבה-"כפי שאמרתי אין לנו אפשרות לדגום אין סוף מדגמי ביקורת. לאור המאמרים החלטנו לא לדגום ניידות אלא לדגום איזורים במעבדה שעשויים להיות מזוהמים משום ששם לפני נסיונו הסיכוי גבוה יותר למצוא זיהום ולכן אנו מנטרים את האיזורים הבעייתיים ביותר לפי הבנתנו על פי נסיונו ועל פי הספרות המקצועית". עוד עלה מעדותה שבכל סבב בדיקה ישנו מדגם ניטור אחד לפחות (עמ' 45 לפרוטוקול ש' 4-18).

146. עוד הסבירה העדה מתי נעשתה בדיקת הביקורת ביחס לבדיקת הממצאים של הנאשם, שעה בה סבב בדיקה כולל 18 מדגמים-"אסביר. לפני הכנסת המדגמים למקרוסקופ יש לצפות אותם בפחמן. בשלב ציפוי הפחמן נעשה מדגם הביקורת ואותו מדגם מצופה בצפאי יחד עם המדגמים לבדיקה ומוכנס למקרוסקופ יחד עם המדגמים לבדיקה בסמוך לציפוי". ובהמשך-"שוב, לפני תחילת סבב בדיקה במקרוסקופ נלקחים אותם מדגמים המיועדים להכנס למקרוסקופ ומצופים בפחם. לפני שלב הציפוי נלקח מדגם ביקורת מחדר הדגימה, מחדר המקרוסקופ והצפאי וכל המדגמים מצופים. צפאי זה מכשיר המצפה כל דגימה בפחם. אנו מחפשים מתכות שנמצאות בפיקת התרמיל. מדגם ביקורת נלקח רגע לפני הציפוי, הוא מצופה יחד עם המדגמים אחרים ומייד בתום הציפוי מוכנס למקרוסקופ יחד עם המדגמים". העדה אף הסבירה כיצד הם לא מזוהמים אחד את השני-"הדסקיות לא נוגעות אחת בשניה, את מגש המקרוסקופ אנו מנקים באופן תדיר, אם חלילה מדגם הביקורת נמצא מזוהם אנו מתייחסים לכך בחוו"ד. בבדיקה הזו מדגם הביקורת נמצא נקי. הוא צופה ונבדק יחד עם כל שאר המדגמים בסבב הבדיקה הרלוונטי" (עמ' 45 לפרוטוקול ש' 30- עמ' 46 ש' 15).

147. העדה נשאלה בעדותה למה בכלל שמטחי הבדיקה יוכלו להיות מזוהמים והשיבה שהם עובדים עם שרידי ירי ותמיד קיים חשש לזיהום. לשאלת בית המשפט האם זה יכול לרדת בנגיעה או לעוף באויר, השיבה-"שרידי ירי הם כמו ענן אבק, אנו נמצאים במעבדה, משתדלים לשמור על סטריליות תמיד קיים חשש שאדם או חפץ שבא במגע עם כלי נשק או סביבה מזוהמת יעביר איתו שרידי ירי, כל המוצגים שלנו חשודים שהיו מעורבים באירועי ירי ולכן על מנת להסיר ספק אנו מנטרים את הסביבה ואכן מדי פעם נמצא זיהום ואנו מתייחסים לכך בהתאם" (עמ' 46 לפרוטוקול ש' 16-24).

148. העדה נשאלה בעדותה האם יש חתימה מיוחדת מנשק מסויים לממצאים מסויים והשיבה בשלילה. היא נשאלה מדוע לא והסבירה-"שרידי הירי נובעים מפיקת התרמיל, אותה תחמושת יכולה לשמש בכלי נשק

שונים. שרידי הירי הם תלויי תחמושת ולא תלויי נשק. עוד נשאלה העדה האם ניתן היה לקחת שריד מסויים ממה שנמצא ברכב החשוד שגם אותו בדקו ולהשוותו לשרידים שנמצאו לכאורה על הנאשם ולומר שהשרידים האלו כתוצאה מירי מאותו נשק באותה הזדמנות והשיבה-"אין אפשרות כזו. יש הבדל בין קבוצות תחמושת אך לא בהבדל נשק. התחמושת המערבית המורדנית היא הנפוצה ביותר בישראל. שרידי הירי שנמצאו ברכב הם גם מקבוצת התחמושות המערביות המודרניות כמו שרידי הירי שנמצאו על החשוד, אך לא ניתן לקשור את זה לנשק או לאירוע ספציפי לזמן מוגדר משום שזו קבוצת תחמושת מאוד נפוצה בישראל. יש עוד מזרח אירופה ששם נוהגים להוסיף בדיל. יש למשל בתחמושת של קלצניקוב לפעמים כספית ואין תוספים אחרים. יש עוד קבוצות אחרות. בעיקר מזרח אירופי". עוד נשאלה מדוע כתבה בחוות דעתה שהרכב החללקים שנמצאו מתאים להרכב שרידי ירי של תחמושות מודרניות ולמה לא זהה והסבירה-"תחמושת מערבית מודרנית מכילה את 3 המתכות שהזכרתי, כאשר יש מתכות נוספות בכמויות קטנות שיכולות להופיע, משפחת התחמושות המודרניות מכילה את שלושה המתכות האלו כאשר יתכנו מתכות נוספות בכמויות קטנות שזה לא זהה אחד לאחד" (עמ' 47 לפרוטוקול ש' 7- עמ' 48 ש' 15).

149. העדה נשאלה בעדותה האם כאשר בוצע ירי מתת מקלע, כמה שרידי ירי יש באוויר במספר והשיבה-"אלפים, אני לא יודעת, מאות. אי אפשר לספור את הענן ולדעת כמה שרידי ירי יש בו". היא נשאלה מדוע אינה יודעת והשיבה שלא ניתן לבדוק ענן שרידי ירי. העדה נשאלה האם המילה הרבה או מעט במספר שרידים שנמצאים על אדם קשורה לכמות הנפלטת והשיבה שכן היתר. עוד נשאלה העדה מדוע במצב בו נפלטו מירי מאות, אלפים, מיליונים של שרידי ירי, למה היא מאוד זהירה מאחד ולא מ-2-3 והסבירה-"בבדיקות המעבדה שלנו מציאתם של 3 שרידי ירי. לאחר שבית המשפט מסביר לי את השאלה - אני משיבה - שרידי הירי נופלים, בדומה לאבק, נופלים מן המוצגים עם הזמן. כלומר מרגע ביצוע הירי האדם ממשיך בתנועה, ממשיך בחיי היום יום, שרידי הירי מתחילים לנשור מגופו. כמובן שזה תלוי... מבדיקות ממצא של רוב שרידי הירי נופלים בשעות הראשונות לאחר הירי מגופו של האדם, כמובן שזה תלוי בפעולות שהוא עשה. מציאתם של עד 3 שרידי ירי על גוף האדם כעבור למעלה משעה מהירי, זה דבר שכיח, בערך ב- 50% מן המדגמים שאנו בודקים נמצאים עד 3 שרידי ירי, זה דבר שכיח, ככל שחולף הזמן מאירוע הירי ועד דגימת החשוד גדל, מספר שרידי שימצאו יקטן כשבבדיקות נמצא שרוב שרידי הירי נופלים בשעה או בשעתיים הראשונים ויש על כך אפילו עבודה שנעשתה אצלנו במעבדה. בשעת האפס נמצאו עד עשרות ובמקרים נדירים אפילו מאות. זה תלוי גם בבן אדם. מצד שני נמצא אדם שירה ולא נמצאו עליו שרידי ירי כלל, זה תלוי בהרבה פרמטרים" (עמ' 49 לפרוטוקול ש' 21- עמ' 50 ש' 13).

150. עוד נשאלה העדה בעדותה מה גורם לה להתייחס לשריד אחד כממצא שלא ניתן להתייחס אליו ובמקרה אחר ששניים או יותר כן ניתן להתייחס ומי קובע את הגבול. היא השיבה כדלקמן: "לשריד ירי אחד או שניים אנחנו מייחסים ערך ראיתי מוגבל משום שייתכן שמקורם בזיהום שנובע מן הסביבה. במדגמי הביקורת אנו מוצאים לעיתים רחוקות שריד ירי אחד, במקרים של לעיתים רחוקות עוד יותר מוצאים 2 שרידי ירי; וההסתייגות היא בגלל היתכנות לזיהום ולא בגלל סיבה אחרת. כאשר במקרים המעטים מאוד שמצאנו 3 שרידי ירי מצאנו את סיבת הזיהום גם כן". עוד נשאלה העדה האם יכול להיות מקרה שהיו 3 שרידי ירי והבינו את מקור הזיהום ולא יכול להיות מקרה שיש 6 שרידי ירי ויש גם מקור זיהום שאינו ידוע, זה מה שיעשה את ההבדל והסבירה-"כשמצאנו למעלה מ-2

שרידי ירי במדגם ביקורת, הסיבה היתה שאדם מזהם נגע בחפץ שלאחר מכן נגע בו המומחה לשרידי ירי, ולכן זה מקור הזיהום. מקורות כאלה לא קורים באופן שוטף ולכן אנחנו מסתייגים עד 2 שרידי ירי. למצוא למעלה מ- 2 ירי במדגם לא מזהם, במדגם חשוד כוונתי, אנו חושבים שהערך הראייתי שאותו מדגם היה מעורב בדרך כזו או אחרת באירוע ירי, הוא לא מוגבל מבחינת הערך הראייתי אך שוב זה לשיקול בית המשפט" (עמ' 50 לפרוטוקול ש' 14-29).

151. העדה נשאלה האם הזיהום עליו דיברה, שנמצאו עליו 3 חלקיקים, הוא לא מהמעבדה שלהם, למשל מרכבי משטרה והשיבה- "מניסיונו מדגם ביקורת שנמצא נקי במעבדה בבדיקה זו וכן... לאחר שבית המשפט מסביר לי את השאלה - אני משיבה - זה לא הגיוני בעיניי שכמות גדולה של שרידי ירי תגיע לחשוד שלא היה מעורב באירוע ירי, אני הזכרתי מחקרים שנעשו ולא נמצא זיהום כזה. זה לא הגיוני". עוד נשאלה מדוע נכון לומר ש- 6 חלקיקים זה הרבה ו- 2 זה מעט כאשר יש מיליונים באוויר והשיבה- "אני לא מציינת הרבה או מעט אלא אני מפנה את תשומת לב בית המשפט שחלקיק אחד או שניים ייתכן ומקורם בזיהום ופחות הגיוני שלמעלה מ- 2 מקורם הוא מזיהום. אני רושמת בחוות דעתי בסעיף 3 שהמעורבות באירוע ירי ייתכן שהחשוד ירה/החשוד היה בסמוך לאדם שירה/שהחשוד בה במגע או חפץ שהיו מזהמים". העדה נשאלה האם היא עצמה כתבה בחוות הדעת שלגבי הנאשם הזה 6 החלקיקים שנמצאו בבדיקה יכול להיות שהנאשם בה במגע איתם והשיבה- "ראשית מדובר ב- 7 חלקיקים, 6 נמצאו על השיער ו- 1 על הידיים, ולכן גם את זה ציינתי שההסתייגות לגבי ערך ראיתי מוגבל היא כאשר מתייחסים לשריד ירי אחד במדגם שהוא עומד בפני עצמו. במקרה הזה נמצאו על החשוד אחד על הידיים ו- 6 על השיער ותמיד כל שלושת האפשרויות קיימות כפי שצוין בחוות דעתי בסעיף 3". העדה הופנתה לסעיף 3 בחוות דעתה ונשאלה האם נכון לומר ששרידי הירי נופלים מגופו של האדם והשיבה שיכול להיות וכי הדבר תלוי בפעולות שאותו אדם עושה, למשל תלוי ברוח (עמ' 50 לפרוטוקול ש' 30- עמ' 51 ש' 20).

152. העדה אישרה שנמצאו עשרות חלקיקים במושב הימני קדמי ואחורי ימני של הרכב. עוד הופנתה לסעיף 4ב לחוות הדעת, שם נכתב שהמקומות האלו באו במגע עם אדם או חפץ שהיו מזהמים בשרידי ירי והסבירה- "זו אחת האפשרויות. אחת בוצע ירי מהרכב ושניה שהאזורים מהם נלקחו המדגמים באו במגע עם חפץ". עוד נשאלה העדה האם לנוכח העובדה שנמצאו כמות גדולה יחסית לגוף הנאשם של שרידי ירי גם במושב הקדמי ימני וגם במושב האחורי, יש סבירות מסויימת לכך שבוצע ירי גם מהמושב הקדמי וגם מהמושב האחורי, אולי בשני אירועים נפרדים והשיבה- "כל שאני יכולה להגיד שהגיוני בעיניי שמהרכב בוצע ירי, מאיזה מקום או אם זה מאותו אירוע - איני יכולה להגיד. שרידי ירי זה ענן שמתפזר וזה תלוי בכיוון". עוד נשאלה האם במצב בו נמצאו ברכב 30 - 40 שרידי ירי כתוצאה ממגע עם חפץ או אדם מזהם, אז גם האפשרות ההפוכה אפשרית - המצאות של חלקיקים על אדם כתוצאה ממגע עם רכב מזהם והשיבה- "ראשית, ברכב עשויים להמצא יותר שרידי ירי משום שהמושבים פחות נעים, ולכן לעתים נמצאים יותר שרידי ירי ברכב מאשר על גוף אדם שמטבע הדברים פעיל יותר מאשר מושב. בנוסף, שתי האפשרויות האלו קיימות תמיד בלי תלות בכמות שרידי הירי, גם אם ארשום אותן שתי אפשרויות בכל מספר שרידי ירי שימצא באופן בלתי תלוי בכמות שרידי הירי שנמצאו. שלישית - הגיוני שככל שמספר שרידי הירי גדל האפשרות הראשונה קיימת אך שתי האפשרויות קיימות תמיד" (עמ' 51 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 52 ש' 26). אציין כי טענה זו, לפיה יתכן והנאשם זוהם כתוצאה משיבתו ברכב, אינה הגיונית, נוכח טענתו לפיה לא יצא מפתח ביתו ולא פגש

בשאדי ביום האירוע או בסמוך לו.

153. העדה נשאלה בנוגע לחשוד הנוסף- שאדי אבו עייש שנמצאו עליו 2 חלקיקים בשיער. היא נשאלה האם בהתאם לגרסת הפרקליטות לפיה הוא נהג ברכב, לא אמורים להמצא עליו יותר חלקיקים והשיבה-"מספר החלקיקים משתנה בתלות לזמן שחלף מאז הירי, בכיוון הרוח, בסמיכות, בסוג הנשק, במספר היריות ועוד גורמים נוספים כך שאיני יכולה לקבוע האם האדם ירה, היה בסמיכות או בא במגע ולכן כתבתי את כל שלושת האפשרויות בחו"ד שלי". העדה אישרה שיש כל מיני מחקרים המראים ממצאי זיהום יותר גדול כתוצאה מפעולות כפי שתארה. עוד נשאלה בהקשר זה האם יש משטרות בעולם שעושות פעולות כדי לנטרל אפשרות של זיהום והשיבה שבישראל כמות מדגמי הביקורת גבוהה מאוד בהשוואה לעמיתים במקומות אחרים. (עמ' 53 לפרוטוקול ש' 17-4).

154. העדה נשאלה מה היה קורה במצב בו היו נמצאים שרידי ירי במושב הניידת בה הוסע הנאשם לתחנת המשטרה והשיבה-"כפי שאמרתי, ועל פי מדגמי ביקורת שנבדקו ונעשתה סטטיסטיקה הסיכוי למצוא 2 שרידי ירי במדגם ביקורת נמוך - 0.07% כך שמצאו 20 שרידי ירי במדגם ביקורת - הוא נמוך ביותר". העדה הופנתה לסעיף 1א לטיטוט חו"ד הנמצאת בדיסק והתבקשה להסביר את התיקון שנעשה, כאשר לכאורה כתוב שנמצאו 7 חלקיקים בשיער ולא ביחד עם היד, וזה תוקן ל- 6. היא הסבירה-"אסביר. כאשר אנו בודקים מדגמי שרידי ירי במקרוסקופ מומחה אחד בודק תוצאות ומעבד אותן, ולאחריו עובר מומחה נוסף על מנת לוודא את התוצאות למנוע טעויות. במקרה הזה המומחה הראשון שעבר מצא שחלקיקי מספר 3507 הוא שריד ירי וחלקיק מספר 3542 הוא גם שריד ירי. בבדיקה שניה שעברתי אחרי מצאתי ששני החלקיקים הם למעשה צבר ולכן אחדתי אותם בחלקיקי אחד במקום שניים. שני חלקיקים שנבדקו באותו מקום והיו צמודים זה לזה ועל פי ההגדרות שלנו לכן מדובר בחלקיק אחד ולא בשניים" (עמ' 53 לפרוטוקול ש' 26- עמ' 54 ש' 10).

155. בחקירתה החוזרת נשאלה העדה מה קורה לחלקיקים לאחר 24 שעות והשיבה-"מספר שרידי הירי יורד באופן אקספוננציאלי ולא לינארי כאשר מרבית החלקיקים נושרים בשעה הראשונה ולכן אנו מנחים את חוקרי הזירה לא לדגום לאחר 24 שעות משום שהסיכוי למצוא שרידי ירי לאחר 12 שעות הוא קלוש, לא כל שכן לאחר 24 שעות". עוד נשאלה בחקירה ברשות לב"כ הנאשם האם הירידה האקספוננציאלית חלה רק על בני בני אדם או גם על חפצים וכלי רכב והשיבה-"נשירת שרידי הירי נבדקה על בני אדם משום שכפי שאמרתי קודם בני אדם נמצאים בתנועה ושרידי הירי ברכב הם סטטיים ולכן אם לא נעשית פעולה יזומה יכולים להשאר זמן רב ברכב" (עמ' 54 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 55 ש' 15).

156. אציין כי עדותה היתה מהימנה ואמינה בעיניי. העדה השיבה באופן מקצועי לאשר נשאלה וסיפקה הסברים מדויקים בנוגע לאופן העבודה והגעתה לממצאי חוות הדעת.

157. מעדותו של השוטר ליאל אזולאי עלה כי רק הצוות שלו משתמש בניידת המשטרתית. עוד עלה מעדותו שלא ביצע ירי בשטח בכלל וכי הוא וצוותו לא ביצעו ירי בארבעת השנים האחרונות (עמ' 62 לפרוטוקול ש' 157).

(16-30).

158. גם מעדות הבלש דרוואשה עלה כי בכל תקופת שירותו לא ביצע ירי מבצעי או באוויר (עמ' 66 לפרוטוקול ש' 5-7). עוד עלה מעדות הבלש דרוואשה כי באותו בוקר, בו הנאשם נעצר, לא ביצע מעצר ואף לא בא במגע עם מישהו שירה בנשק (עמ' 66 לפרוטוקול ש' 31-32).

159. מעדות השוטר ארז שטיר עלה כי עשה בדיקת שרידי ירי לנאשם בשעה 19, כמעט כשלוש שעות לאחר ביצוע הירי (ת/69, ת/71). מעדותו עלה כי השתמש בכפפות בהתאם לנהלים. הוא אישר שנכתב כי הנאשם לא רחץ את ידיו בטרם הבדיקה וכי מדובר במידע שהנאשם עצמו מסר לו. לשאלת בית המשפט השיב שהוא אינו ממלא את השאלה הזו בטופס מבלי לשאול את החשוד היות ואינו יכול לנחש (עמ' 117-118 לפרוטוקול). עוד נשאל האם זה רלוונטי והשיב שבכל מקרה השאלה מיותרת היות והבדיקה בכל מקרה מראה אם נותרו סימנים או לא. השוטר שתיל נשאל האם סימני ירי נדבקים לאדם כי נגע בהם או החזק בנשק או היה באזור ירי או התחכך במה שיש בו שרידי ירי והשיב-"במידה מסויימת כן. שרידי ירי יעיד מי שמומחה בזה, למיטב ידיעתי בחיכוך הסיכוי שיעברו סימני ירי נמוך". בהמשך, הבהיר שלא מדובר בתחום מומחיותו (עמ' 119 לפרוטוקול ש' 1-17). באשר לסימון והוראות הדגימה, הבהיר כדלקמן:"לא הבנתי את השאלה. סגרתי אותה בתוך שקית מאובטחת. על הדוגם רשמתי את הפרטים שאני צריך לרשום, יש קופסא שגם עליה צריך לרשום פרטים ויש שקית מאובטחת שמרגע שסגרתי אותה הבא בתור שפותח אותה זה מעבדת סימנים וחומרים שאני מניח שהם קבלו את השקית סגורה". עוד נשאל האם את הבדיקה שעשה הכניס לתוך קופסא סגורה והשיב-"ערכת שרידי הירי היתה עם שני דוגמים במקרה הזה אחד לראש ואחד לידיים, קופסת פלסטיק אליה מכניסים שני הדוגמים ושקית מאובטחת שמכניסים אותה לתוך קופסא מאובטחת". בהמשך, נשאל כיצד מבטיחים שאין ערבוב בין שתי הדגימות מאותו חשוד כי הן באותה שקית והשיב שכל דוגם סגור בנפרד. העד נשאל האם כאשר הוא דוגם אדם הוא כותב מזכר מלווה שמסביר איך דגם אותו, ואיך ציית להוראת הדגימה וכו' והשיב-"מצוין בסעיף 4 בטופס לוואי. מצוין כי הוראות הדגימה ידועות לי ופעלתי לפיהן ועל זה אני חתום. הבדיקה היא פשוטה ומאוד טכנית" (עמ' 119 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 120 ש' 8). מהעדויות עלה כי הבדיקות בוצעו בהתאם לנהלים וכי לא עלה חשש לזיהום ממקור אחר.

הטענה בדבר שרידי ירי ממקור אחר

160. לטענת הנאשם, שרידי הירי שנמצאו עליו מקורם בעבודתו בשטיפת המכוניות הכוללת בין היתר החלפת שמנים, ברקסים, פחחות ודברים נוספים (עמ' 236 לפרוטוקול). לטענת הנאשם, הוא אף ביצע עבודת ריתוך בברזלים ביום בו נעצר.

161. טענה נוספת הינה כי הנאשם שהה לידי אחיינו כאשר ירה מאקדח פיקות, סמוך למועד בו נעצר. יוער כי טענה זו לא הועלתה על ידי הנאשם בחקירתו במשטרה. כשנשאל בעדותו בבית המשפט מדוע לא טען זאת, השיב שבכלא היה לו זמן רב לעשות חושבים (עמ' 239 לפרוטוקול). יוער, כי אחיו, עדאן, טען שגם הנאשם

עצמו החזיק אקדח פיקות וירה בו (עמ' 309 לפרוטוקול), בניגוד לגרסת הנאשם לפיה רק אחיינו ירה באקדח. יוער, כי גרסת אחיו מטרחה לסייע לנאשם, כפי שניסו כל בני משפחתו של הנאשם לסייע לו בעדותם, למלט עצמו מן הדין.

162. גם טענת הנאשם, לפיה ירה זיקוקים אותו יום, בשל משחק כדורגל של הפועל (עמ' 240 לפרוטוקול), נסתרה בעדויות השונות. יוער, כי בהמשך עדותו טען שירה זיקוקים בגלל משהו שקשור לקבוצה, לא בהכרח משחק (עמ' 272 לפרוטוקול). מעדות אימו, עלה שלא ראתה אותו כלל יורה זיקוקים אלא רק שמעה זיקוקים (עמ' 323 לפרוטוקול). מעדות אמג'ד עלה כי היה עם הנאשם יום לפני האירוע, כשירה זיקוקים בנוכחות אנשים רבים שנכחו באותה מסיבה. אמג'ד לא יכול היה לתת שם אחד של אדם נוסף שהיה עימם באותה מסיבה, חרף טענתו לפיה נכחו אנשים רבים ואלפי אוהדים במסיבה (עמ' 353-354 לפרוטוקול).

163. טענת הנאשם לפיה שטף ידיים ופנים בבוקר אך לא התקלח אינה נקייה מספקות. הנאשם אישר שיום לפני האירוע, היה יום מאוד לחוץ, כי החליף בלמים ושמן לאחד הרכבים וסיים לעבוד בשעה 23:00. עוד אישר הנאשם שאין במכון השטיפה מזגן וכי דובר ביום חם, מעל ל-30 מעלות. הנאשם עמד על כך שעל אף כל האמור, לא התקלח אותו יום (עמ' 268-270 לפרוטוקול). כפי שצוין לעיל, טענת הנאשם בהקשר זה אינה סבירה. הטענה לפיה הנאשם הלך לישון מבלי שהתקלח לאחר עבודה לחוצה, מלכלכת (כללה החלפת שמנים ובלמים בין היתר), במשך שעות רבות, בתנאי חום בסביבה שאינה ממוזגת, אינה סבירה.

164. באשר לטענות שהועלו כאמור, הרי שמחוות הדעת עלה כי לא מוכרים חלקיקים בעלי הרכב יסודות כזה אשר אינם ממקור של פיצוץ פיקה וכי אסנת ישראלון הבהירה בעדותה כאמור כי החלקיקים שהם בודקים נמצאים רק כתוצאה מפיצוץ פיקות תחמושת והיסודות הכימיים ואופן היווצרותם של החלקיקים שנוצרים הם ייחודיים לשרידי ירי. הרכב היסודות הכימיים של החלקיקים נמצא מתאים להרכב שרידי ירי של תחמושות "מערביות- מודרניות", כדוגמת שרידי הרי בתרמילים שנתפסו בזירה (ת/26, ת/70, ת/123). מסקנת חוות הדעת כאמור, היתה שהנאשם ירה בנשק חם ובתחמושת מסוג זה (או שהיה סמוך לאדם שירה כאמור, מה שאינו אפשרי נוכח גרסתו) או שבא במגע עם אדם או חפץ מזהמים בשרידי ירי מסוג זה. יוער כי חוות הדעת לא נסתרה ולא הוגשה חוות דעת נגדית מטעם הנאשם. הנאשם אף נמנע מלעמת את עורכת חוות הדעת עם גרסתו לפיה יתכן ומקור שרידי הירי הוא עיסוקו ביום המעצר וביום הקודם לו, כפי שניסה לטעון בעדותו. כפי שפורט בהרחבה לעיל, מעדותה עלה שמרבית שרידי הירי נופלים בשעה- שעתיים הראשונות לאחר הירי וכי מציאתם של רק 3 שרידי ירי כעבור למעלה משעה ממועד הירי, זה דבר שכיח. עוד שללה בעדותה את הטענה לזיהום משני, כאשר טענה שהסיכוי למצוא שרידי ירי כתוצאה מזיהום משני על ידי שוטרים, הוא נמוך ביותר וכי לרב מדובר בשריד ירי בודד. עוד אפנה לדבריה, באשר לדגימת הביקורת, אשר שוללים אפשרות של זיהום משני גם כן. אציין כי העדה לא שללה אפשרות של זיהום על ידי הסביבה, אך הבהירה שבמקרה דן מדגם הביקורת נמצא נקי. יצוין בהקשר זה, כי בניגוד לטענת הנאשם לפיה נכבל באזיקים רגילים, הוא נכבל באזיקון פלסטיק כשידיו מקדימה (ת/8, ת/109, ת/73א', ת/71) וכן כי בדיקת הפרופרינט העלתה ששתי ידיו באו במגע עם מתכת (ת/71).

באשר לטענות שהועלו על ידי הנאשם לפיהן השיטה המדעית עליה מבוססת חוות הדעת- ובייחוד בכל הקשור לסיכון של זיהום חיצוני- אינה מבוססת דיה, אין בידי לקבלן. כפי שעולה מחוות הדעת והמחקרים שהוגשו עמה, הנושא של בדיקת שרידי ירי מבוסס על גישה מדעית קוהרנטית ורציונאלית המבוססת בעצמה על מחקרים אימפריים שנעשו בתחום. אין להכחיש- לפחות בכל הקשור לאפשרות של זיהום על ידי מקורות חיצוניים- כי מדובר בתחום שלא זכה עד היום לביסוס רחב ובלתי ניתן לערעור. זאת בעקבות כך שהמחקרים שהוגשו עוסקים בקבוצות בדיקה קטנות יחסית ונעשו לגבי סיטואציות מוגבלות. ואולם, מספר החלקיקים שנמצאו על הנאשם הם בהיקף כזה שאין ספק כי יש ערך לממצאים והם מקדמים את קבלת גרסת המדינה לאירוע לעומת גרסתו של הנאשם. במקרה דנן, בדיקת שרידי הירי מהווה ראיה כשרה התורמת לחקר האמת, אם כי לא ראיה מכרעת לכאן או לכאן (המחקרים).

James French, Ruth Morgan, An Experimental Investigation of the Indirect Transfer and
(Deposition of Gunshot Residue (Forensic Science International 2015).

Robert E Berk, et al, Gunshot Residue in Chicago Police Vehicles and Facilities: An
(Empirical Study* (Forensic Science (2007).

Bruno Cardinetti, et al, A Proposal for Statistical Evaluation of the Detection of Gunshot
(Residues on a Suspect, (2005).

Michael Cook, Gunshot Residue Contamination of the Hands of Police Officers Following
(Start-of-shift Handling of their Firearm (Forensic Science International).

הנשק בו השתמש הנאשם

165. מעדות המומחה רפ"ק רפי סיסו, שערך את ת/123- חוות דעת מומחה מעבדת נשק, עלה שכל התרמילים שנמצאו נורו מנשק אחד. המומחה קיבל לידיו 8 תרמילים לבדיקה והסביר מדוע טען שיתכן ומדובר בתת מקלע מאולתר ולא מיריחו. הוא הסביר בעדותו- **"על סמך הסימנים הסוגיים/משפחתיים זה הכוין אותי יותר לתת"ק מאולתר כי הוא מאולתר והם יוצרים מעין התנפחות בדופן המעטפת של התרמיל בגלל שהקנה מאולתר. כמו כן יש סימנים נוספים על בסיס התרמילים שהם מכוונים אותי לתת"ק"**. המומחה נשאל האם נכון לומר שהוא לא יכול לומר שזה נורה מנשק מאולתר אלא רק שיכול להיות והשיב- **"יתכן - הסבירות מאוד גבוהה"**. המומחה נשאל האם יש לו סולם סבירויות והשיב- **"אני אומר את זה על סמך ניסיון של 13 שנה, ואלפי נשקים עברו תחת ידי ומכיון שזה נשק מאוד פופולרי היום, הכוונה לנשק מאולתר, דמוי קרלו"**. עוד נשאל המומחה מדוע לא כתב שבסבירות גבוהה זה נורה מנשק מאולתר והשיב- **"תמיד יכול להיות כלי נשק אחר שאנחנו עדיין לא קבלנו למעבדה, אם הוא משאיר אותם סימנים הוא יכנס לאותה קטגוריה"** (עמ' 112 לפרוטוקול ש' 12- עמ' 113 ש' 20).

166. המומחה נשאל בעדותו על סמך מה קבע שהכדורים נורו מכלי נשק אחד והסביר- **"על סמך סימנים יחודיים שהם ספציפיים אך ורק לנשק הזה. והם - סימנים שנוצרו כתוצאה משימוש בכלי הנשק, מנזק**

שנגרם לכלי הנשק מסימנים יחודים שאנו צופים בהם ממקרוסופ. אני מפנה לתיק העבודה שלי. התמקדתי על שני סימנים שזה כלי הסדן והנוקר שהם מטביעים את הסימנים על בסיס התרמיל" (עמ' 113 לפרוטוקול ש' 21-25).

167. המומחה נשאל האם במידה והיו מביאים לו מעבר לתרמילים גם קליעים, היה יכול לקבוע ממצאים לגביהם והשיב שיכול היה לקבוע ממצאים בין היתר שנורו מקנה מאולתר. כאשר נאמר למומחה שההתייחסות שלו מסעיף 1 אינה מקרית ונראה שידע מראש כאשר קבל את התרמילים לבדיקה שהחשד הוא שנורו מתת מקלע מאולתר, השיב-"אין לי מה להגיד על זה. כי קבלתי תרמילים. לא קבלתי שום מידע מראש. הקביעה שלי היתה על סמך סימנים סוגיים המוטבעים על גבי התרמילים בלבד". עוד נשאל המומחה האם בטפסים שקבל לא כתוב "חשד לירי מנשק מאולתר", והשיב-"לפי מה ששלחו אלי - לא. אני גם מנוע מלדבר עם חוקרים אלא אם יש בקשה להשוות עם תיק מסויים או מקרה מסויים, אבל חו"ד שלנו אובייקטיבית, עיוורת, אני לא מסתמך על עדויות אלא אך ורק על הממצאים, אני "הפה" של הממצאים בזירה" (עמ' 114 לפרוטוקול ש' 15-24).

168. מעדות הבלש דרוואשה עלה כי נשק קרלו הינו נשק אוטומאטי, תת מקלע שאינו תקני ונעשה שלא כחוק. עוד הוסיף שנשק קרלו יכול לירות כדורים מסוג 9 מ"מ (עמ' 64 לפרוטוקול ש' 16-20).

169. מעדות המתלונן עלה כי לנאשם היה נשק ארוך, בצבע שחור, אותו החזיק בשתי ידיים (עמ' 80 לפרוטוקול ש' 17-29). עוד עלה מעדותו שירה שתי יריות, עצר ולאחר מכן שקשק את הנשק וירה את יתרת הכדורים. לשאלת בית המשפט השיב שיתכן והנשק נתקע לאחר שירה 2 כדורים ולכן הנאשם נאלץ לשקשקו (עמ' 81 לפרוטוקול ש' 1-10).

170. מעדות מ' א', אחיו של המתלונן, עלה כי לא דובר באקדח או בנשק קצר, אלא נשק ארוך בצבע כהה, ככל הנראה שחור (עמ' 123 לפרוטוקול ש' 14-18).

171. מעדות איברהים אגבריה עלה כי הנאשם החזיק "ברזל" בצבע שחור בגודל של כ-20-40 ס"מ (עמ' 179 לפרוטוקול ש' 23-29). לאחר ששלל שאמר במשטרה כי הנאשם החזיק נשק (אלא ברזל), הוכרז העד כעד עוין. בהמשך, השיב שלא דובר ב"אקדח רגיל, משהו שהוא יותר גדול". לשאלת בית המשפט האם לא התכוון שמדובר בנשק בחקירתו, השיב-"בדיוק אני לא יודע, אבל אני ראיתי ברזל בגודל כזה". איברהים השיב בחיוב לשאלה האם לאותו ברזל היה קנה (עמ' 182 לפרוטוקול ש' 6-5). עוד נאמר לו שטען שדובר בברזל בצבע ירוק והשיב שאמר שחור (עמ' 195 לפרוטוקול ש' 8-9).

איסוף התרמילים

172. מעדות רס"ר יעקב גדיר עלה כי תפס כשמונה תרמילים של 9 מ"מ ושם אותם במעטפה. מעדותו עלה כי השתמש לצורך איסופם בכפפה אותה שם על ידו. רס"ר גדיר אישר בעדותו שהוא בטוח בתיעוד שערך ולא ידע להסביר מדוע אנשי המז"פ טענו שישנם 4 תרמילים. עוד עלה מעדותו שהזירה גודרה, אך לא על ידו וכי הוא שמר עליה עד שהגיעו אנשי מז"פ (עמ' 28 לפרוטוקול ש' 19- עמ' 29 ש' 9).

173. רפ"ק רפי סיסו, המומחה שערך את חוות הדעת ת/123 אישר שקיבל לבדיקה כשמונה תרמילים, שדובר בתחמושת תקינה, המשמשת למגוון רחב של כלי נשק (לרבות קליבר) ושלל בעדותו שידוע לו שחוקרי מז"פ מצאו 4 תרמילים, בעוד ששוטרים בשטח מצאו כ-8 (עמ' 112 לפרוטוקול ש' 17- עמ' 113 ש' 4).

174. מעדות השוטר ארז שטיב עלה שכשהגיע לזירה אסף 4 תרמילים אותם הסיירים תפסו. עוד עלה מעדותו שלא אותרו קליעים בזירה על אף שחיפש. העד נשאל בנוגע לכך שבסרטון נראה שקליע אחד לפחות פגע בגדר אבן ומדוע לא אותר והשיב- **"אתה שואל את האדם הלא נכון, בשלב שהגעתי לזירה לא היה לי סרטון. נאלצתי להסתמך על כיווני ירי משוערים ואולי זו הסיבה שלא איתרתי קליע"**. השוטר שטיב הופנה לדוח מסכם חקירת מזפ שלו - ת/73 - לפיו הסיור איתר 4 תרמילי נשק והשיב שכתב שמחוץ למבנה הסיור איתר 4 תרמילי נשק שאותם תפסו הסיירים. הוא נשאל האם הוא צילם היכן היו והשיב שכן וכי הזירה היתה מדוגמת ומגודרת. עוד נשאל האם הזירה היתה סגורה והסיירים הצביעו לו על התרמילים והשיב שמהרגע שהסיירים סגרו את הזירה היא היתה סגורה וכי הם הצביעו לו על התרמילים. כאשר נאמר לו שהסיירים תפסו 8 תרמילים ואספו אותם, השיב- **"כפי שצינתי במזכר בתיק - קמ"א - ת/70 - שם צינתי שהסיור תפסו 4 תרמילים שאני ראייתי, מה קרה לפני או אחרי שהגעתי אני לא יודע"** (עמ' 115 לפרוטוקול ש' 82- עמ' 116 ש' 24). השוטר שטיב הסביר בעדותו מדוע רשם את המזכר מיום 29.9, כעשרה ימים לאחר שכתב את הדו"ח- **"אני מניח כי פנו אלי מהחקירה ואמרו כי בתיק יש יותר תרמילים שהסיירים תפסו ואתה רשמת 4. אני רשמתי שמה שנתפס לפני או אחרי שהייתי בזירה אני לא יודע. כמו גם שאני לא יודע על סרט שנצפה לפני או אחרי שהייתי בזירה"**. העד השיב שאין סיבה לכך שלא כתב במזכר את הסיבה לכתיבתו המאוחרת והסביר כיצד יכול להיות שהוא לא ידע על ה-4 האחרים- **"אין לי תשובה כי אני לא יודע על 4 אחרים. אני הייתי בזירה בשעה 18:10 יכול להיות שהירי בוצע לפני ואולי אחד האזרחים הרים את התרמילים ונתן לסיירים. יכול להיות שיש חתיכת נייר מתחת לתרמילים ובאה רוח ולקח אותם יש הרבה סיבות. אתה שואל אותי שאלות על הסיירים - אני יכול להגיד לך מה אני עשיתי בזירה"** (עמ' 116 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 117 ש' 12).

הרכב בו השתמש הנאשם לצורך ביצוע האירוע

175. מעדות המתלונן עלה כי דובר ברכב אמריקאי. המתלונן עומת עם כך שבעדותו בבית החולים טען כי מדובר ביונדאי והשיב- **"אם זה היה בביה"ח, יתכן שכן אמרתי אני לא יודע וגם בגלל הפצע והכאבים והראש לא היה צלול, אז יתכן שאני אמרתי"** ובהמשך- **"אני מאוד עייפתי ואחרי שדברתי הרבה ונכון אני אמרתי לו על סוג הרכב ומה הוא לבש, אני התעייפתי ואמרתי לו: זהו, מספיק עד כאן אני לא יכול להמשיך. אני כמה פעמים אמרתי שאני לא יכול"**. בהמשך, התייחס המתלונן לכך שביום 22.9 בחקירתו טען

לפתע כי מדובר בשברולט אמריקאית בצבע כסף, כלשונו-"כן, כי כבר אין לי כל כך כאבים והייתי יותר צלול. ביום שיצאתי מבי"ח ובא השוטר ודיבר איתי הייתי כבר יותר בהכרה ויותר צלול וכששאלו אותי כבר ידעתי מה בדיוק, ואיזה רכב ולכן עניתי שזה שברולט" (עמ' 100 לפרוטוקול ש' 26-עמ' 101 ש' 21).

176. מ' א' בעדותו ציין שדובר שמכונית אמריקאית שצבעה כסף, כמו שברולט (עמ' 123 לפרוטוקול ש' 19-20).

177. גם אברהים אגבריה בחקירותיו טען כי מדובר ברכב אמריקאי מסוג אלירו בצבע כסף (נ/2, נ/3).

178. ג', אימו של המתלון, מסרה בהודעתה במשטרה מיום האירוע, כי מדובר ברכב אמריקאי בצבע כסף (נ/10, עמ' 1 ש' 17-18).

179. אציין כי הרכב הנראה בסרטון (ת/98א') מתאים לתיאור המתלון ואחיו וככל הנראה המדובר ברכב השייך לשאדי, ששימש את הנאשם לצורך ביצוע הירי. כאמור לעיל, בדיקת הרכב העלתה שבוצע ממנו ירי, ככל הנראה במועד סמוך לתפיסתו (לאחר כ-43 שעות) נוכח כמות שרידי הירי שנדגמו ממנו. גם הסתרת הרכב, במרחק קטן מהמקום בו נעצר שאדי, הכחשתו של שאדי בנוגע להכרותו עם הנאשם חרף השיחות ביניהם אותו יום והעובדה כי הם שכנים, מלמדת על השימוש שנעשה ברכב.

התיעוד הרפואי

180. ממסמכי התיעוד הרפואי שהוצגו (ת/133-ת/135) עולה כי מדובר בפגיעה חמורה שנגרמה למתלון כתוצאה מאירוע הירי. המתלון סבל בין היתר מפצע כניסת כדור בירך ימין עם סימני כוויה, ללא פצע יציאה ועם נפוחות, אשר הצריך ניתוח ואשפוז המתלון למשך כחמישה ימים. המתלון בעדותו תיאר בנוגע לנזק שנגרם לו בהמשך כתוצאה מפגיעת הכדור-"זה נכנס לי לתוך העצם. הקליע פגע בשורש של העצב ברגל ואמרו לי שלא יכולים להוציא את זה כרגע כי זה יכול לגרום לי לנכות" ובהמשך-"לא, לעצם. לאחר חודשיים היה לי צילום. וראו שיש שם דלקת אז מיידית העבירו אותי לניתוח. ועשו לי ניתוח באופן דחוף והוציאו את הכדור" (עמ' 83 לפרוטוקול).

דיון משפטי

181. הנאשם הואשם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה- עבירה לפי סעיף 329 (א) (1) + (2) לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 וכן בעבירה של החזקת ונשיאת נשק ותחמושת- עבירה לפי סעיפים 144 (א) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז- 1977.

סעיף 329 לחוק העונשין לשונו: "(א) העושה אחת מאלה בכוונה להטיל באדם נכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, או להתנגד למעצר או לעיכוב כדין, שלו או של זולתו, או למנוע מעצר או עיכוב כאמור, דינו- מאסר עשרים שנים:

(1) פוצע אדם או גורם לו חבלה חמורה, שלא כדין;

(2) מנסה שלא כדין לפגוע באדם בקליע, בסכין או בנשק מסוכן או פוגעני אחר;..."

באשר ליסוד העובדתי הרי שמהתיעוד הרפואי עולה כי מדובר בחבלה חמורה שהצריכה ניתוח ואשפוז המתלונן. נוכח קביעתי לפיה הנאשם הוא זה שביצע את הירי על סמך העדויות השונות וכי הנשק שהיה בידיו עונה להגדרת "נשק מסוכן או פוגעני" הרי שאין מנוס מהקביעה כי הנאשם גרם לחבלה חמורה במתלונן. באשר ליסוד הנפשי, הרי שבהתאם לחזקת הכוונה, לפיה חזקה כי אדם מתכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו, הרי שהנאשם התכוון במעשיו להטיל במתלונן נכות או מום או לגרום לו לחבלה חמורה, שעה בה ירה לעברו באמצעות נשקו מספר יריות מטווח קצר. גם נסיבות האירוע, ללא קשר לחזקת הכוונה, מלמדות על כוונת הנאשם, שעה בה הגיע למקום מצוייד בנשק חם וירה במתלונן מטווח קצר מספר יריות, כאשר אחת מהן חלפה בסמוך לראשו של המתלונן (עדות המתלונן עמ' 79 ש' 28, ת' 98א'). מכאן, ניתן לומר כי הנאשם צפה ברמה קרובה לוודאי את התוצאה האפשרית של מעשיו, לרבות גרימת נכות, מום או חבלה חמורה, שאכן נגרמה בפועל.

סעיף 144 לחוק לשונו-"(א) הרוכש או המחזיק נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו, דינו- מאסר שבע שנים. אולם אם היה הנשק חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג) (1) או (2), דינו- מאסר שלוש שנים.

(ב) הנושא או מוביל נשק בלא רשות על פי דין לנשיאתו או להובלתו, דינו- מאסר עשר שנים. אולם אם היה הנשק חלק, אבזר או תחמושת כאמור בסעיף קטן (ג) (1) או (2), דינו- מאסר שלוש שנים."

סעיף 144 (ג) לחוק מגדיר "נשק" כ"כלי שסוגל לירות כדור, קלע, פגז, פצצה או כיוצא באלה, שבכוחם להמית אדם, וכולל חלק, אבזר ותחמושת של כלי כזה;". בהתאם לסעיף (ג) (1) (1) קובע כי מדובר בכלי נשק שהוכשר לשמש לירי, בין ש"היה הנשק תקין לשימוש או לא". מכאן, אין צורך בהוכחת תקינותו של הנשק לצורך הרשעת הנאשם.

במקרה דנן, כפי שעלה מהעדויות לנאשם היה נשק באמצעותו ביצע את הירי. אין גם מחלוקת שכתוצאה מאותו ירי נפגע המתלונן, על אף שהנשק לא נמצא מעולם. זאת ועוד, מהעדויות השונות עלה כי נשמעו קולות הירי, המתלונן נפגע הלכה למעשה כתוצאה מאותו ירי וכן נמצאו בזירה תרמילים המעידים על אותו ירי. זאת ועוד, על הנאשם נמצאו שרידי ירי ומחוות הדעת עלה כי כל התרמילים שנמצאו בזירה נורו מאותו הנשק. מדובר בנשק שהובל ממקום למקום ונעשה בו שימוש בהתאם לסעיף 144 (א) רישא וסיפא + 144 (ב) רישא וסיפא לחוק.

182. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשע"ח, 10 אפריל 2018, במעמד הצדדים